

ZAŁĄCZNIK
DO SZÓSTEGO RAPORTU PÓŁROCZNEGO COSAC
odpowiedzi parlamentów narodowych
na pytania zawarte w kwestionariuszu
w sprawie zmian stosowanych w Unii Europejskiej procedur i praktyk
dotyczących kontroli parlamentarnej*
Helsinki, 19–21 listopada 2006

SPIS TREŚCI

Kwestionariusz: szósty raport półroczny	165
1. Austria	171
2. Belgia – Izba Deputowanych	175
3. Belgia – Senat	180
4. Cypr	184
5. Czechy – Izba Deputowanych	189
6. Czechy – Senat	193
7. Dania	198
8. Estonia	204
9. Finlandia	208
10. Francja – Zgromadzenie Narodowe	212
11. Francja – Senat	218
12. Niemcy – Bundestag	224
13. Niemcy – Bundesrat	228
14. Grecja	233
15. Węgry	237
16. Irlandia	242
17. Włochy – Izba Deputowanych i Senat	246
18. Łotwa	250
19. Litwa	256

* Załącznik do raportu został przygotowany przez Sekretariat COSAC i przedstawiony na XXXVI Konferencji Komisji Wyszczególnionych w Sprawach Wspólnotowych i Europejskich Parlamentów Unii Europejskiej w dniach 19–21 listopada 2006 r. w Helsinkach.

Niniejszy załącznik opublikowano na stronach:

<http://www.cosac.eu/en/documents/biannual/responses.pdf> – w jęz. angielskim

http://libr.sejm.gov.pl/oide/international/raport_cosac_6_aneks.doc – w jęz. polskim

20. Luksemburg	262
21. Malta	266
22. Niderlandy – Izba Druga	269
23. Niderlandy – Senat	273
24. Polska – Sejm	279
25. Polska – Senat	283
26. Portugalia	287
27. Słowacja	294
28. Słowenia	299
29. Szwecja	304
30. Zjednoczone Królestwo – Izba Gmin	309
31. Zjednoczone Królestwo – Izba Lordów	320
32. Parlament Europejski	325

KWESTIONARIUSZ: SZÓSTY RAPORT PÓŁROCZNY

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

Na spotkaniu w dniach 15–16 czerwca 2006 r. Rada Europejska uzgodniła, co następuje: „Zachęca się parlamenty narodowe w ramach Konferencji Komisji Wyspecjalizowanych w Sprawach Wspólnotowych (COSAC) do wzmocnienia współpracy w zakresie monitorowania pomocniczości”. Ponadto, we wnioskach ze spotkania, które odbyło się 1 lipca 2006 r., Konferencja Przewodniczących Parlamentów UE zasugerowała, aby COSAC rozważyła zainicjowanie dyskusji na temat zacieśnienia współpracy w zakresie kontroli przestrzegania zasady pomocniczości.

COSAC, kierując się stanowiskiem zajęтым na XXXIV spotkaniu w Londynie, poprowadzi w 2006 roku dwie kontrole zgodności propozycji legislacyjnych Komisji z zasadami pomocniczości i proporcjonalności, realizowane przez parlamenty narodowe. Pierwsza z tych kontroli została zainicjowana 17 lipca 2006 roku. Dotyczy ona propozycji Komisji w sprawie rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 w odniesieniu do jurysdykcji i wprowadzającego zasady dotyczące prawa właściwego w sprawach małżeńskich.

Celem niniejszego rozdziału jest przedstawienie doświadczeń zdobytych w trakcie kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności, jak również zebranie informacji dotyczących oczekiwań parlamentów narodowych co do zacieśnienia współpracy pomiędzy nimi oraz w ramach COSAC.

PYTANIA:

1. Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?
2. W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

W komunikacie dla Rady Europejskiej z dnia 10 maja 2006 r. (COM(2006) 211 wersja ostateczna), zatytułowanym „Plan osiągnięcia wyników dla Europy z myślą o obywatelach”, Komisja oznajmiła, że zamierza „...przekazywać bezpośrednio parlamentom państw członkowskich wszystkie nowe wnioski legislacyjne i dokumenty konsultacyjne, zachęcając je tym samym do przedstawiania swoich uwag, które pozwolą na usprawnienie procesu opracowywania strategii politycznych”. Celem tego jest należyte informowanie parlamentów narodowych o inicjatywach prawodawczych Komisji; mogłoby to pomóc w zaangażowaniu parlamentów narodowych w proces podejmowania decyzji na wczesnym etapie. Od 1 września 2006 r. Komisja przekazuje dokumenty bezpośrednio parlamentom narodowym.

Rozdział drugi szóstego raportu półrocznego zawiera przegląd środków, które parlamenty narodowe zamierzają podjąć w odniesieniu do przyjmowania dokumentów wysyłanych przez Komisję i odpowiadania na nie.

Ponadto, w rozdziale tym zostanie przeanalizowane, czy i jak parlamenty narodowe badały roczną strategię polityczną Komisji w przeszłości oraz jak zamierzają czynić to w przyszłości. Ostatnia konferencja Przewodniczących Parlamentów UE w Kopenhadze zachęcała parlamenty narodowe do przeanalizowania rocznej strategii politycznej i do omówienia ich ustaleń z Komisją. W tym kontekście, przewodniczący parlamentów wezwali sekretarzy generalnych do rozważenia konkretnych postanowień, które Komisja miałaby przedstawić parlamentom narodowym w roku 2007 w swojej rocznej strategii politycznej oraz w programie legislacyj-

nym i prac. Inicjatywa Komisji dotycząca przekazywania dokumentów bezpośrednio do parlamentów narodowych obejmuje roczną strategię polityczną.

PYTANIA:

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. Czy bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?
2. Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)
3. Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?
  - a) Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?
  - b) Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?
  - c) Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu¹ na reakcję?
  - d) W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?
  - e) Jaka formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?
4. Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?
5. Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?
  - a) Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji?
Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?
  - b) Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?
2. Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?
3. Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?

---

¹ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

W komunikacie z dnia 10 maja 2006 r., zatytułowanym „Plan osiągnięcia wyników dla Europy z myślą o obywatelach” (COM(2006) 211 wersja ostateczna), Komisja poinformowała o swej inicjatywie usprawnienia podejmowania decyzji jak również [zwiększenia] odpowiedzialności w dziedzinie współpracy policyjnej i sądowej oraz legalnej migracji. Odwołuje się ona do art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 67 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Oba postanowienia dopuszczają zmiany w aktualnych ustaleniach dotyczących podejmowania decyzji [klauzule pomostowe (*passerelle*)]. Ponadto, w czerwcu Rada Europejska wezwała prezydentkę fińską, aby zbadała ona, we współpracy z Komisją, możliwości usprawnienia podejmowania decyzji i działań w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w oparciu o obecnie obowiązujące traktaty.

Wprowadzenie w życie art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej wymaga jednomyślnej decyzji Rady, podjętej po konsultacji z Parlamentem Europejskim, oraz przyjęcia tej decyzji przez państwa członkowskie zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi. Odwołanie się do art. 67 ust. 2 prowadzi do zastosowania procedury współdecydowania w odniesieniu do całości lub części Tytułu IV (Wizy, azyl, imigracja i inne polityki związane ze swobodnym przepływem osób). Wymaga to jednomyślnej decyzji Rady, podjętej po konsultacji z Parlamentem Europejskim.

W rozdziale trzecim raportu półrocznego pragniemy ustalić, które parlamenty narodowe zostały poinformowane przez własne rządy o możliwości zastosowania klauzul pomostowych (*passerelle*), które już debatowały nad tym zagadnieniem i jakie zajęły stanowisko. Szczególną uwagę poświęcono różnym wymogom konstytucyjnym dotyczącym przyjęcia decyzji Rady na mocy art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 67 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, oraz zaangażowaniu parlamentów narodowych w tę procedurę.

PYTANIA:

1. Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?
2. Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?
3. Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?
4. Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?
5. Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?

Rozdział 4: Komitologia

W dniu 17 lipca 2006 r. Rada podjęła decyzję o zmianie tzw. procedury komitologicznej (2006/512/WE). Procedura ta pozwala na delegowanie środków legislacyjnych do Komisji oraz ustanawia kontrolę komitetów składających się z przedstawicieli państw członkowskich nad tymi środkami. Rada, Parlament Europejski i Komisja zawarły także porozumienie międzyinstytucjonalne, odnoszące się do nowej procedury.

Najbardziej istotna zmiana w aktualnej procedurze (wprowadzonej w 1999 roku) ma zastosowanie w sytuacji, w której podstawowy akt legislacyjny został przyjęty wspólnie przez Parlament Europejski i Radę w ramach procedury współdecydowania. W tym przypadku Parlament Europejski uzyskał nowe prawo odrzucenia bezwzględną większością głosów wszelkich „quasi-legislacyjnych” środków, zaproponowanych przez Komisję, na takiej podstawie, że środki te wykraczają poza kompetencje wykonawcze, o których mowa w instrumencie

podstawowym, lub że nie odpowiadają one celowi albo treści instrumentu podstawowego, bądź naruszają zasady pomocniczości lub proporcjonalności.

Celem rozdziału czwartego jest zbadanie nowego porozumienia międzyinstytucjonalnego i ustalenie, czy parlamenty narodowe zajęły się zmianami w procedurze komitologicznej, a jeśli tak, jakie zajęły stanowisko. Mogłoby się również zrodzić pytanie co do stopnia, w jakim parlamenty narodowe badały w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej, i czy, lub jak, chcą zajmować się takimi decyzjami w przyszłości. Wiele decyzji komitologicznych ma charakter wysoce techniczny i specjalistyczny, ale w grę wchodzi także sprawy mające znaczenie polityczne i prawne. Celem niniejszego rozdziału jest wymiana najlepszych praktyk dotyczących tego, jak parlamenty narodowe rozróżniają te dwie kategorie.

PYTANIA:

1. Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?
2. Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?
3. Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?
4. Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?
5. Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

Współpraca pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim zacieśnia się coraz bardziej. W tym kontekście, rozwinięto pewne nowe metody współpracy, mianowicie: „wspólne spotkania parlamentarne” i „wspólne spotkania komisji”, które są organizowane wspólnie przez Parlament Europejski i parlament państwa członkowskiego sprawującego prezydencję w Unii Europejskiej.

Wspólne spotkania parlamentarne dotyczą ogólnych zagadnień politycznych. Są to spotkania, które organizują i którym przewodniczą wspólnie parlament państwa członkowskiego sprawującego prezydencję Rady i Parlament Europejski. Spotkania te odbywają się w siedzibie Parlamentu Europejskiego w Brukseli.

Wspólne spotkania komisji dotyczą konkretnych sektorów/zagadnień politycznych. Są to spotkania, które organizują i którym przewodniczą wspólnie komisja parlamentu państwa członkowskiego sprawującego prezydencję Rady i komisja Parlamentu Europejskiego. Spotkania te odbywają się w siedzibie Parlamentu Europejskiego w Brukseli.

Praktykę tę zainicjowano w czasie prezydencji luksemburskiej, w pierwszej połowie 2005 roku. Od tamtej pory spotkania te stały się regularną formą współpracy pomiędzy parlamentami. Zważywszy, że jest to ciągle jeszcze dość nowe zjawisko, celem niniejszego rozdziału jest bliższe przyjrzenie się temu, w jaki sposób te spotkania są organizowane i jakie wnioski można wyciągnąć w sprawie organizacji tego rodzaju spotkań w przyszłości.

W rozdziale piątym zostanie przeanalizowana organizacja wspólnych spotkań parlamentarnych i wspólnych spotkań komisji, które odbyły się dotychczas. W oparciu o doświadczenie przede wszystkim Luksemburga, Niderlandów, Zjednoczonego Królestwa, Austrii i Parlamentu Europejskiego, ta analiza może przynieść ewentualne sugestie, jak dalej rozwijać tę formę współpracy.

PYTANIA:

1. Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.
2. Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?
3. Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?
4. Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?
5. Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Wymiar północny w polityce zewnętrznej i transgranicznej Unii Europejskiej odzwierciedla stosunki UE z Rosją (a zwłaszcza Rosją północno-zachodnią) w regionach Morza Bałtyckiego i Arktycznego. Wymiar północny dotyczy konkretnych sfer działalności, wyzwań i możliwości, które powstają w tych regionach oraz ma na celu zintensyfikowanie dialogu i współpracy pomiędzy państwami członkowskimi UE, krajami stowarzyszonymi z UE w ramach EOG i Federacją Rosyjską. Wymiar północny jest wdrażany równocześnie z Umową o partnerstwie i współpracy z Rosją. Tym, co odróżnia wymiar północny od reszty polityki wobec Rosji i stosunków zewnętrznych jest działający model partnerstwa.

Praktyczna współpraca jest planowana, prowadzona i finansowana przez wiele różnych podmiotów, takich jak Komisja Europejska i państwa członkowskie, państwa partnerskie wymiaru północnego: Islandia, Norwegia i Rosja, państwa-obszerniki: Kanada i USA, organizacje regionalne (Nordycka Rada Ministrów, Rada Państw Morza Bałtyckiego, Euroarktyczna Rada Morza Barentsa, Rada Arktyczna), międzynarodowe instytucje finansowe, podmioty szczebla lokalnego, spółki, środowisko naukowe i organizacje pozarządowe. Szczególny nacisk kładzie się w wymiarze północnym na pomocniczość i na zapewnienie aktywnego uczestnictwa wszystkich zainteresowanych Północą, włącznie z organizacjami regionalnymi, władzami lokalnymi i regionalnymi, środowiskami akademickimi i biznesowymi oraz społeczeństwem obywatelskim.

Waga wymiaru północnego jest podkreślana od czasu rozszerzenia Unii w roku 2004. Zyskał on dodatkowe znaczenie jako jeden z instrumentów polityki Unii wobec Rosji. Wymiar północny jest zorganizowany jako odrębna polityka, co sprawia, że zarówno on sam jak i zawarte w jego ramach umowy o partnerstwie nie podlegają wahnięciom w kontekście stosunków pomiędzy UE i Rosją.

Celem rozdziału szóstego jest rozważenie koncepcji wymiaru północnego a także jego stosunkowo nowej i innowacyjnej metody. Rozdział koncentruje się na aspektach parlamentarnych wymiaru północnego.

PYTANIA:

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?
2. Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: *Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii*^I; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego^{II}; pierwszy^{III} i drugi^{IV} plan działania w sprawie wymiaru północnego; *Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007*^V)?
3. Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?

---

^I *A Northern Dimension for the policies of the Union*, COM(1998) 589, 25.11.1998.

^{II} w: *The implementation of a Northern Dimension for the policies of the European Union*. Conclusions adopted by the Council on 31 May 1999.

^{III} *Action Plan for the Northern Dimension with external and cross-border policies of the European Union 2000–2003*, 9401/00, 14.06.2000.

^{IV} *The Second North Dimension Action Plan, 2004–2006*, COM(2003) 343, 10.06.2003.

^V *Guidelines for the development of a political declaration and policy framework document for Northern Dimension policy from 2007*, 14358/05, 17.11.2005; przypisy I–V – red. Zeszytów OIDE.

1. AUSTRIA

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

COSAC powinna być forum wymiany praktycznych doświadczeń w zakresie nowych możliwości oferowanych przez Komisję Europejską i Radę Europejską. Parlamente będą musiały wprowadzić w życie procedury umożliwiające parlamentom narodowym wzajemne reagowanie w szybki i skoordynowany sposób.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

W przypadku, gdy za kontrolę w tym zakresie odpowiadają komisje spraw europejskich (komisje branżowe), COSAC, jako forum tych komisji, może odgrywać jeszcze większą rolę.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Tak

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

W europejskiej bazie danych europejskich austriackiego parlamentu zostanie utworzona nowa kategoria dokumentów.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

- a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Przewiduje się, że obowiązek sprawdzania otrzymywanych dokumentów będzie spoczywać na komisjach europejskich obu izb (Komisji Głównej lub Stałej Podkomisji do Spraw Unii Europejskiej Rady Narodowej /Komisji do Spraw Unii Europejskiej Bundesratu).

- b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Nie podjęto jeszcze decyzji w tej sprawie.

- c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu² na reakcję?*

Przyszła procedura powinna zapewniać dotrzymanie 6-tygodniowego okresu przewidzianego w protokole załączonym do Traktatu z Amsterdamu oraz przyszłych (ewentualnych) postanowień Traktatu Konstytucyjnego.

---

² Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Ponieważ grupy polityczne w austriackim parlamencie tworzą deputowani do obu izb i mamy jedną, wspólną administrację, powinno to zapewnić współpracę i koordynację działań.

e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

Nie podjęto jeszcze decyzji w tej sprawie. Jednym z możliwych rozwiązań jest komunikat przewodniczącego izby skierowany do instytucji europejskich.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Będzie się różnić, ponieważ będą musiały zostać uwzględnione terminy, potrzebna będzie ściślejsza współpraca i koordynacja działań z innymi parlamentami narodowymi i sama kontrola skoncentruje się na innych aspektach.

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Tak, ponieważ parlamenty będą informowane jeszcze zanim otrzymają ten sam dokument od rządu.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*

W dniu 7 grudnia 2006 r. na posiedzeniu plenarnym Rady Narodowej rozpatrywano roczny program prac Komisji na rok 2006. Od 2005 roku członkowie rządu muszą przekazywać parlamentowi sprawozdania dotyczące rozdziałów programu wchodzących w zakres ich kompetencji – dyskusje nad tymi sprawozdaniami zostały przeprowadzone przez komisje branżowe i przedstawione na obradach plenarnych. W tych debatach i dokumentach może również być podnoszona kwestia programu strategicznego Komisji.

b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Dotychczas roczna strategia polityczna nie była przedmiotem odrębnej debaty. Natomiast dyskusję nad rocznym programem prac powszechnie uznano za korzystną.

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Tak

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Jeszcze nie.

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*
Klauzule pomostowe nie były dotychczas przedmiotem debaty.
3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*
Rząd popiera tę inicjatywę i opowiedział się za dodaniem punktu 10 do konkluzji ostatniej Rady Europejskiej w czerwcu 2006 roku. Również podczas austriackiej prezydencji Unii Europejskiej Komisja Główna Rady Narodowej została poinformowana o szczycie na kilka dni przed swoim posiedzeniem.
4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*
Tak, odbyłoby się to w ramach zwykłej kontroli działań rządu w Radzie.
5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*
Wpłynęłoby to na zdolność parlamentu do wywierania wpływu na unijne prawodawstwo, ponieważ przyszłe zmiany nie wymagałyby już jednomyślności Rady. Sam system kontroli pozostałby ten sam.

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*
Ostatnie zmiany nie były przedmiotem posiedzenia komisji, lecz mogły być omawiane na poziomie grup politycznych.
2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*
Brak danych na ten temat. W każdym razie kontrola przebiegałaby na zasadach ogólnych.
3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*
Ponieważ okres ten został zwiększony do 3 miesięcy, powinno być dość czasu.
4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*
Tak. Rejestr dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych, ponieważ udostępniane są wszystkie dokumenty komitologiczne przekazane Parlamentowi Europejskiemu, poza uznanymi za poufne. Można uzyskać projekty środków, skrócone protokoły, daty posiedzeń komisji, wyniki głosowania i dokumentację dotyczącą wydarzeń (zmian) w komisjach.
5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*
Nie można w istocie dokonać takiego generalnego rozróżnienia. Jednak pewne rozróżnienie istnieje, ponieważ Komisja Główna zajmuje się przygotowaniem do spotkań Rady Europejskiej i konferencji międzyrządowych, natomiast jej stała podkomisja zajmuje się konkretnymi projektami unijnymi (w bardziej „technicznym” zakresie).

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Tak, dzięki temu, że umożliwiają uczestnikom poznanie stanowisk innych państw członkowskich i innych instytucji unijnych.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Na ogół tak, ponieważ koncentrują się na kwestiach, które w znacznej mierze należą do kompetencji państw członkowskich lub mają charakter międzyrządowy.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydentury)?*

Tak

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Na podstawie naszego własnego (pozytywnego) doświadczenia chcielibyśmy podkreślić, że podstawowe znaczenie ma wspólne planowanie i partnerska współpraca między Parlamentem Europejskim i parlamentem narodowym kraju sprawującego prezydenturę w Unii.

Chociaż sposób prowadzenia przygotowań do wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji wydaje się być zadowolający, zaproszenia Parlamentu Europejskiego na spotkania komisji dotyczące bardziej konkretnych spraw są przesyłane jednostronnie i ze stosunkowo małym wyprzedzeniem, co często prowadziło do pokrywania się wydarzeń o charakterze międzyparlamentarnym. Dlatego też proponujemy, aby spotkania te włączyć do programu prac koordynowanego przez przewodniczącego parlamentu państwa członkowskiego sprawującego prezydenturę oraz przewodniczącego Parlamentu Europejskiego.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

W Austrii staramy się organizować dwa razy do roku spotkania austriackich deputowanych do Parlamentu Europejskiego z deputowanymi do parlamentu narodowego w celu przedyskutowania bieżących kwestii.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Nasz parlament nie bierze w nich udziału.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Dotychczas wymiar północny nie znalazł się w porządku obrad żadnego posiedzenia komisji spraw europejskich. Jednak projekty unijne dotyczące wymiaru północnego są również umieszczone w naszej wewnętrznej bazie danych, i tym samym, teoretycznie, podlegają kontroli.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośroziemnomorskim Unii?*

Jak wspomniano na wstępie, istnieją już różne fora parlamentarne w ramach wymiaru północnego, które kontrolują działania na szczeblu rządowym od wielu lat. Wymiar eurośroziemnomorski stanowi większe wyzwanie np. z punktu widzenia migracji i bezpieczeństwa całego kontynentu – istniejące Eurośroziemnomorskie Zgromadzenie Parlamentarne, jako ogólne forum, ma rację bytu. Dlatego kontrola parlamentarna wymiaru północnego sprawowana przez istniejące instytucje jest obecnie wystarczająca.

(Wiedeń, 26 września 2006 r.)

2. BELGIA

IZBA DEPUTOWANYCH

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

COSAC powinna zwrócić uwagę parlamentów narodowych na propozycje legislacyjne Komisji, które mogłyby naruszać zasadę pomocniczości.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Parlamentarna komisja śledcza w belgijskiej Izbie Reprezentantów jest instrumentem szczególnym i tymczasowym. Nie jest to odpowiednia formuła do prowadzenia kontroli przestrzegania zasady pomocniczości.

W belgijskiej Izbie Reprezentantów rozważa się raczej weryfikację stosowania zasady pomocniczości przez właściwe komisje, wspierane przez komórkę analityczną Biura Spraw Europejskich.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Do tej pory dokumenty były przekazywane do Izby za pośrednictwem Stałego Przedstawicielstwa Belgii przy Unii Europejskiej. Przekazywało ono dokumenty zarówno Komisji jak i Rady. W związku z tym obecnie występuje pewne przeciążenie. Klasyfikacja dokumentów wymaga więcej czasu.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Dokumenty Komisji przekazywane są pocztą elektroniczną. Utworzone zostało bezpośrednie łącze z parlamentami regionów i wspólnot w celu przekazywania im na bieżąco (w czasie rzeczywistym) dokumentów Komisji (bez selekcji).

W zakresie opracowania dokumentów na poziomie belgijskiej Izby Deputowanych planowane jest przygotowanie bazy danych zawierającej dokumenty europejskie dotyczące szczebla federalnego. W bazie danych znajdowałby się ogólny przegląd dokumentu i odniesienie do dokumentów podstawowych; ocena wpływu (*fiche d'impact*) na poziomie krajowym, itp. Stałaby się ona podstawowym narzędziem dla podmiotów, które obowiązują zasada pomocniczości, zwłaszcza dla „europromotorów” i właściwych komisji branżowych.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

- a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Przewiduje się współpracę między Federalną Komisją Doradczą do Spraw Europejskich i właściwymi komisjami sektorowymi.

- b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Planuje się także analizę dokumentów o charakterze konsultacyjnym itp.

- c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu³ na reakcję?*

Podjęta zostanie próba sformułowania opinii w odpowiednim terminie.

- d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Podczas dyskusji pomiędzy różnymi zgromadzeniami parlamentarnymi belgijskiego systemu federalnego na temat umowy o współpracy w zakresie pomocniczości, każde zgromadzenie wyraziło chęć tworzenia, w sposób autonomiczny, własnej procedury uzyskiwania opinii.

- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

Droga elektroniczna – adres wskazany przez Komisję Europejską.

³ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Podjęta zostanie próba zorganizowania bardziej systematycznej analizy dokumentów.

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Dodatkowa wartość wynika z faktu, że bezpośrednie przesyłanie dokumentów przez Komisję jest wyraźnym zaproszeniem parlamentów narodowych do formułowania spostrzeżeń. Z tego punktu widzenia inicjatywa Komisji stanowi nowy impuls do wzmocnienia roli parlamentów narodowych w europejskim procesie decyzyjnym.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

- a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*

Federalna Komisja Doradcza do Spraw Europejskich analizuje każdego roku (na początku roku) program prac Unii Europejskiej podczas wymiany poglądów (bez uchwał czy wniosków) z przedstawicielami Belgii w ramach Komitetów Stałych Przedstawicieli COREPER I i II.

- b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Roczna strategia polityczna jest analizowana na spotkaniu Federalnej Komisji Doradczej do Spraw Europejskich i przedstawiciela Belgii w Komisji Europejskiej.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Dyskusja na temat rocznej strategii politycznej uznana została za konieczną. Stanowi bowiem ramy odniesienia dla Federalnej Komisji Doradczej do Spraw Europejskich wobec podejmowanych inicjatyw.

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Logiczne wydaje się, aby roczna strategia polityczna została przedyskutowana także w ramach COSAC.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Tej kwestii nie została poświęcona specjalna dyskusja. Podczas analizy traktatów wprowadzających technikę klauzul pomostowych formuły te zostały dobrze przyjęte przez izbę. Uznano je za krok naprzód w kierunku uwspólnotowienia III filaru (sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne).

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

Zob. pkt 1.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Rząd poparł tę inicjatywę. Izba zapoznała się z inicjatywą podczas forum na temat przyszłości Europy (Parlament Europejski, kwiecień 2006), na którym J.M. Barroso zapowiedział wprowadzenie klauzuli pomostowej.

Izba zapoznawała się ze stanowiskiem rządu belgijskiego w trakcie wymiany poglądów na spotkaniu Federalnej Komisji Doradczej do Spraw Europejskich z premierem przy okazji szczytów europejskich.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Rząd może powołać się na ogólną zgodę parlamentu wyrażoną podczas ratyfikacji traktatu wprowadzającego omawiane klauzule pomostowe.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałoby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Dopóki zakres ten stanowi kwestię międzyrządową, będzie on przedmiotem tradycyjnej kontroli parlamentarnej (interpelacje, zapytania pisemne i ustne, indywidualnie przez parlamentarzystów). Przejście w kierunku I filaru będzie wymagało bardziej systematycznej kontroli m.in. w zakresie zasady pomocniczości, która wkrótce zostanie wprowadzona.

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Dokumentację tę przeszedł Sekretariat Federalnej Komisji Doradczej do Spraw Europejskich.

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Zważywszy, że komitologia dotyczy formułowania norm w celu egzekwowania europejskich norm legislacyjnych, wiąże się to z zaangażowaniem urzędników na poziomie narodowym. W związku z tym ten etap procesu decyzyjnego leży w kompetencjach ministerstw. Zastosowanie ma tutaj tradycyjna kontrola parlamentarna (interpelacje, zapytania...). Nie obowiązuje więc szczególna procedura.

Logiczne wydaje się, aby w związku z wprowadzeniem zasady pomocniczości, propozycje komitologiczne zostały poddane „testowi pomocniczości”.

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Ponieważ Parlament Europejski będzie odtąd zaangażowany w procedurę komitologiczną, formuła współpracy Parlamentu Europejskiego z parlamentami narodowymi może rozwiązać problem.

4. *Czy Rejestr Komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Rejestr komitologii Komisji ustanowiony w 2003 roku jest wystarczający.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Nie jest zadaniem Parlamentu Europejskiego dokonywanie oceny technicznej. Parlament powinien identyfikować – nawet w przypadku zagadnień, które na pierwszy rzut oka wyda-

ją się techniczne – wybór polityk oraz ich wpływ na społeczeństwo. Właśnie w oparciu o ten „aspekt techniczny” parlament narodowy powinien uzasadniać swój wybór polityki.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Wspólne spotkania Parlamentu Europejskiego i parlamentu narodowego z pewnością stanowią dodatkową wartość. Pozwalają one nakreślić ogólne ramy, dzięki którym parlamentarzyści narodowi mogą usytuować prace legislacyjne na poziomie narodowym. Spotkania międzyparlamentarne powinny jednak odbywać się z odpowiednią częstotliwością. Często spotkania są „zbyttnio zorganizowane” (kwestionariusze i spotkania przygotowawcze itp.). Inicjatywy Parlamentu Europejskiego (częstotliwość, kwestionariusze do wypełnienia itp.) są tak liczne, że parlamenty nie zawsze mają możliwość śledzenia ich na bieżąco.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Zob. pkt 1.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Zob. pkt 1.

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

(również odnośnie do pytania 5) Propozycje przedstawione w raportach Parlamentu Europejskiego sporządzonych przez Leinena, Neytsa i Cravinho na temat współpracy parlamentarnej powinny być realizowane.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Parlament belgijski uczestniczy czasem w pracach Rady Nordyckiej.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego ; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego;*

Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?

Nie

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralelę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

Tak, logiczne wydaje się przeprowadzenie paraleli z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii Europejskiej. „Polityka sąsiedztwa”, która obejmuje także regiony śródziemnomorski i nordycki, powinna, w zakresie wymiaru północnego, mieć także wymiar parlamentarny (współpraca międzyparlamentarna).

Bruksela, 10 października 2006 r.

3. BELGIA

SENAT

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

COSAC pozostaje organem, który umożliwia parlamentom narodowym wymianę stanowisk i uwag. Wymiana ta mogłaby być bardziej intensywna. Mimo to głównym podmiotem sprawującym kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności jest parlament narodowy.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

W ramach kontroli przestrzegania zasady pomocniczości wszystkimi sprawami europejskimi o charakterze horyzontalnym zajmuje się Federalna Komisja Doradcza do Spraw Europejskich w parlamencie belgijskim. Stałe komisje branżowe sprawują kontrolę w przypadku spraw branżowych lub technicznych.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Tak. Są to dokumenty dodatkowe w stosunku do dokumentów Rady przesyłanych do Senatu przez Stałe Przedstawicielstwo.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Najpierw Senat korzysta z istniejących mechanizmów i procedur. Otrzymane dokumenty są przesyłane do właściwych komisji, które rozpatrują dokumenty przy zastosowaniu obowiązujących procedur.

Powstał zamysł, aby połączyć wysiłki czynione w tym zakresie z obowiązkami Senatu w ramach systemu IPEX.

W celu przyjmowania dokumentów został utworzony nowy adres elektroniczny, do którego dostęp mają urzędnicy Biura Spraw Europejskich, zarządzający przekazywaniem tych dokumentów.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Właściwa komisja kontroluje dokumenty i decyduje o podjęciu odpowiednich działań (brak reakcji, debata, projekt uchwały). Jeśli właściwa komisja wychodzi z projektem uchwały, ostateczna decyzja zostaje podjęta na posiedzeniu plenarnym.

b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Wszystkie dokumenty przekazane przez Komisję są przesyłane do właściwych komisji.

c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu⁴ na reakcję?*

Tak

d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Nie. Zgromadzenia legislacyjne wzajemnie się informują. W tym zakresie umowa o współpracy została zawarta pomiędzy federalnym i regionalnymi zgromadzeniami legislacyjnymi.

e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

Stosowana jest klasyczna procedura przesyłania uchwał przyjętych przez Senat: uchwała, razem z pismem przewodniczącego Senatu, jest przesyłana do właściwych osób.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

W ujęciu krótkoterminowym nie ma różnicy. W dłuższym okresie przewidziana jest pewna automatyzacja (przy uwzględnieniu procedur IPEX).

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Tak

⁴ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

- a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*

Debata z Komisarzem Europejskim, p. Louisem Michelelem została zorganizowana przez Federalną Komisję Doradcą do Spraw Europejskich razem z senacką Komisją Stosunków Międzynarodowych i Obrony oraz Komisją Stosunków Międzynarodowych Izby Reprezentantów i przedstawiciele regionalnych parlamentów Belgii.

- b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Nie dotyczy.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Tak

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Tak, ze względu na informację o stanowiskach przyjętych przez inne parlamenty narodowe. Należy jednak zwrócić szczególną uwagę na fakt, że debata ta nie może zastąpić debaty na poziomie narodowym. Ocena rocznej strategii politycznej Komisji pozostaje w kompetencjach parlamentu narodowego, a nie COSAC.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*).1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Tak, podczas debaty Federalnej Komisji Doradczej do Spraw Europejskich na temat rezultatów spotkania Rady Europejskiej w czerwcu 2006 roku.

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

Podczas tego spotkania pan Philippe Mahoux, przewodniczący delegacji Senatu w Federalnej Komisji Doradczej do Spraw Europejskich, zauważył, że w przypadku klauzul pomostowych w obszarze sprawiedliwości i spraw wewnętrznych Senat ratyfikuje traktaty międzynarodowe zawarte poza Unią Europejską, np. Traktat z Prüm dotyczący terroryzmu, przestępczości transgranicznej i nielegalnej imigracji*. Mamy zatem do czynienia z umową dotyczącą kwestii, które obejmuje III filar Unii Europejskiej, ale w ramach wielostronnych, co oznacza, że obywatele Unii Europejskiej nie korzystają w takim samym stopniu z ochrony zagwarantowanej wszystkim przez traktaty europejskie. Senat nie wyraził opinii w związku z tą inicjatywą.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Podczas tego spotkania premier Guy Verhofstadt zwrócił uwagę, że ten sam problem pojawił się w przypadku umów z Schengen, które także były formą zwiększonej współpracy poza traktatami europejskimi. Dlatego też jest on zwolennikiem stosowania klauzul pomostowych w celu uwspólnotowienia polityki sprawiedliwości i spraw wewnętrznych.

* Traktat podpisany przez siedem państw członkowskich w dniu 27 maja 2005 r. w Prüm w celu wzmocnienia współpracy transgranicznej, w szczególności zwalczania terroryzmu, przestępczości transgranicznej i nielegalnej imigracji – przyp. tłum.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Z wykorzystaniem klasycznych narzędzi kontroli parlamentarnej.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Nie

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Nie. Kwestia ta leży w gestii władzy wykonawczej.

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Nie

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Nie dotyczy.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Nie dotyczy.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i merytorycznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Nie dotyczy.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Tak. Przyczyniają się one do wymiany informacji między parlamentarzystami.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Tak

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Tak. Zwiększenie liczby spotkań mogłoby utrudnić pracę parlamentarzystów w parlamencie narodowym.

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Nie

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Nie

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Nie

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Nie

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

Nie dotyczy.

4. CYPR

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

Organizowanie specjalnych spotkań w ramach COSAC, poświęconych wyłącznie kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności umożliwiłoby dyskusję nad rocznym programem legislacyjnym Komisji w miejsce obecnej praktyki sprowadzającej się do wskazywania propozycji przez poszczególne państwa członkowskie.

Ponadto na późniejszym etapie można by organizować spotkania, podczas których dyskutowane byłyby dogłębnie poszczególne propozycje legislacyjne o największym znaczeniu dla państw członkowskich, dotyczące pomocniczości i proporcjonalności.

Ponadto COSAC mogłaby dalej wspierać współpracę parlamentów narodowych w trakcie badania propozycji pod kątem zasad pomocniczości i proporcjonalności.

W celu zwiększenia efektywności korzystania z bazy IPEX, parlamenty narodowe powinny zamieszczać w bazie krótkie streszczenie w języku angielskim każdego istotnego dokumentu, aby umożliwić innym parlamentom narodowym zapoznanie się z ich stanowiskiem w sprawie danej propozycji.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

W przypadku, gdy w badaniu zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności uczestniczą komisje branżowe parlamentów narodowych, COSAC mogłaby usprawnić koordynację i organizację wspólnych spotkań tych komisji oraz ewentualnie komisji Parlamentu Europejskiego, na których w dyskusji nad daną sprawą mogliby uczestniczyć również sami zainteresowani.

Pierwszym krokiem mogłoby być zasięgnięcie opinii odpowiednich komisji Parlamentu Europejskiego w sprawach dotyczących zasad pomocniczości i proporcjonalności niezwłocznie po zbadaniu rocznego programu legislacyjnego Komisji, w celu uzyskania pierwszych opinii na temat każdej propozycji. Umożliwiłoby to przyszłe organizowanie wspólnych spotkań z parlamentami narodowymi w celu poddania poszczególnych propozycji kontroli pod kątem zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Tak

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Nie przewiduje się stworzenia nowej, oddzielnej bazy danych, przeznaczonej na dokumenty Komisji. Dokumenty przekazywane do komisji branżowych oraz będące przedmiotem dyskusji w Komisji do Spraw Europejskich są wprowadzane do bazy danych uruchomionego niedawno biurowego systemu automatycznego. Rozważa się stopniowe wprowadzanie wszystkich dokumentów Komisji do powyższego systemu w najbliższej przyszłości w celu ułatwienia wyszukiwania, archiwizacji i przetwarzania tych dokumentów.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

a) Na obecnym etapie Komisja do Spraw Europejskich wyraziła zainteresowanie badaniem każdej propozycji dotyczącej zasady pomocniczości i proporcjonalności. Należy natomiast rozważyć możliwość zaangażowania komisji branżowych i zgromadzenia plenarnego.

b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Na obecnym etapie Komisja do Spraw Europejskich bada głównie propozycje legislacyjne.

c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu⁵ na reakcję?*

Tak, o ile będzie to możliwe w praktyce.

⁵ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

- d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*
Nie dotyczy.
- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*
Ta kwestia jest przedmiotem rozważań.
4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*
Jako nowe państwo członkowskie, nie mające jeszcze doświadczenia w zajmowaniu się dokumentami UE, nie wypracowaliśmy dotychczas ostatecznej procedury.
5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*
Tak. Wszystkie dokumenty są obecnie przekazywane bezpośrednio przez Komisję, co eliminuje wcześniejsze problemy wynikające z niedostarczenia parlamentowi odpowiednich dokumentów w czasie rzeczywistie umożliwiającym mu zbadanie tych dokumentów i sformułowanie stanowiska w każdej sprawie.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*
Komisja do Spraw Europejskich zajmowała się rocznym programem legislacyjnym Komisji.
- a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*
Komisja do Spraw Europejskich.
- b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*
Komisja do Spraw Europejskich planuje badanie rocznej strategii politycznej.
2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*
Tak
3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*
Tak

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*
Nie
2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*
Nie dotyczy.
3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*
Tak. Informacje przekazywane ustnie przez urzędników właściwego ministerstwa.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Ze względu na istniejący system polityczny (wyraźny rozdział władzy), Izba Reprezentantów nie może podejmować decyzji prawnie wiążących dla rządu. Może jednak wywierać wpływ polityczny.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Nie

Rozdział 4: Komitologia

Izba Reprezentantów Republiki Cypryjskiej nigdy nie uczestniczyła w procedurze komitologicznej.

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Nie

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Nie

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Nie

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Nie

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Nie

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Izba Reprezentantów podziela opinię, że organizowane wspólne spotkania różnego rodzaju mają duże znaczenie dla dalszego wzmacniania współpracy między parlamentami narodowymi.

Ze względu na fakt, że spotkania te stają się dość regularną formą współpracy parlamentów, stanowią one cenną okazję do wymiany opinii między deputowanymi do parlamentów narodowych oraz okazję do planowania środków i działań związanych z poszczególnymi kwestiami będącymi przedmiotem debaty. Ponadto udział przedstawicieli właściwych komisji parlamentów narodowych pozwala uzyskać cenne informacje o podejściu instytucji Unii do istotnych kwestii.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Tak

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydentury)?*

Tak, zważywszy na fakt, że Izba Reprezentantów jest małym parlamentem o niewielkiej liczbie deputowanych, obciążonych wieloma obowiązkami.

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Nie

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Komisje Parlamentu Europejskiego mogłyby bardziej regularnie składać wizyty w parlamentach narodowych. Ponadto, w celu rozwijania współpracy między parlamentami narodowymi, podobne spotkania powinny organizować parlamenty narodowe państw członkowskich.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Nie

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Nie

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośroziemnomorskim Unii?*

Konieczna jest koordynacja działań, aby uniknąć ich dublowania przez różne organizacje w tym obszarze.

5. CZECHY

IZBA DEPUTOWANYCH

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

COSAC powinna służyć za forum wymiany najlepszych praktyk, informacji i poglądów między parlamentami narodowymi w kwestiach dotyczących pomocniczości. Uważamy jej obecną rolę za zadowalającą.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Komisje branżowe powinny uczestniczyć w rozpatrywaniu dokumentów unijnych na poziomie krajowym.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Tak. Jednak wzrost ten ma wyłącznie ilościowy charakter. Ponieważ Izba Deputowanych jest połączona z Ekstranetem Rady Unii Europejskiej, ten nowy kanał komunikacyjny umożliwi jedynie dostarczanie tych samych dokumentów również w alternatywny sposób.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Założono nową, specjalną skrzynkę internetową, służącą do odbierania i archiwizacji dokumentów. Ponieważ ta forma przesyłania informacji nie umożliwi sortowania dostarczonych dokumentów według tematów, nie zostanie utworzona oddzielna baza danych, a zatem nowy kanał komunikacyjny będzie mieć w głównej mierze pomocniczy charakter.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

- a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

W Izbie Deputowanych sprawy europejskie są analizowane głównie przez Komisję do Spraw Europejskich. Dokumenty o dużym znaczeniu mogą jednak być również rozpatrywane na posiedzeniu plenarnym lub kierowane do odpowiednich komisji branżowych.

- b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Charakter dokumentu (tzn. czy jest to propozycja legislacyjna czy też nie) jest tylko jednym z kryteriów oceny przy podejmowaniu decyzji o szczeblu, na którym dany dokument ma być analizowany. Zatem kontrola dotyczy różnego rodzaju dokumentów i w związku z tym reakcje mogą dotyczyć dowolnego dokumentu, niezależnie od jego charakteru.

c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu⁶ na reakcję?*

Tak

d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Najprawdopodobniej nie. Ze względu na różnice w strukturze politycznej izb, ich stanowiska i reakcje na poszczególne dokumenty mogą być bardzo rozbieżne.

e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

Zwyczajnym trybem postępowania byłaby reakcja w formie listu przewodniczącego Komisji do Spraw Europejskich po rozpatrzeniu sprawy przez komisję. W przypadku kontroli zgodności z zasadą pomocniczości komisja przesyła swoją uchwałę do Komisji Europejskiej, Rady Unii Europejskiej, Parlamentu Europejskiego oraz do przewodniczących COSAC.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmował się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Nie. W istocie nie planuje się żadnej szczególnej procedury, jeśli chodzi o bezpośrednio przekazywane dokumenty. Jednak data dostarczenia dokumentów przez Komisję będzie mieć decydujące znaczenie przy obliczaniu sześciotygodniowego terminu przewidzianego w Protokole w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej.

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Izba Deputowanych nie uważa za dodatkową wartość wcześniejszego przekazania dokumentów (w porównaniu do Ekstranetu Rady Unii Europejskiej) i możliwości bezpośredniego przekazywania swoich opinii do Komisji.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

Nie

a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*

b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Dyskusje nad roczną strategią polityczną odbywały się dotychczas wyłącznie w ramach debaty nad programem legislacyjnym i prac Komisji na poziomie Komisji do Spraw Europejskich. W przyszłości, przedmiotem debaty będzie roczna strategia polityczna.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Tak. Komisja do Spraw Europejskich uważa, że dyskusja nad roczną strategią polityczną jest bardziej potrzebna niż dyskusja nad programem legislacyjnym i prac Komisji, ponieważ ten ostatni ma bardziej ogólny charakter.

⁶ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Tak

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Izba Deputowanych dyskutowała już nad możliwościami wynikającymi z art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej w Komisji do Spraw Europejskich w ramach dyskusji po przeprowadzonej analizie dostarczonych dokumentów.

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

Ogólnie rzecz biorąc, Komisja do Spraw Europejskich popiera stosunek rządu do tzw. klauzul pomostowych. Republika Czeska potwierdza potrzebę podjęcia dyskusji w celu zwiększenia sprawności podejmowania decyzji w ramach współpracy policyjnej, lecz nie uważa „uwspólnotowienia” trzeciego filaru poprzez zastosowanie klauzul pomostowych za jedyne rozwiązanie przy obecnym stanie negocjacji. Jednak dotychczas nie podjęto żadnej konkretnej uchwały w tej sprawie.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Jeszcze nie.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Tak, Izba Deputowanych może wywierać wpływ na stanowisko rządu wobec tej inicjatywy. Komisja do Spraw Europejskich lub sama Izba Deputowanych może poprosić rząd o postępowanie zgodnie z jej instrukcjami.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Nie. Izba Deputowanych stosuje podobny system kontroli w odniesieniu do aktów wydawanych w ramach pierwszego jak i trzeciego filaru. Różnice wynikają ze specyfiki dziedziny, której dokument dotyczy.

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Tak, Izba Deputowanych uważnie śledzi wszystkie ostatnie zmiany w komitologii.

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Nie badano decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej.

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Brak opinii.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Rejestr nie jest przedmiotem naszego zainteresowania.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Nie dokonano takiego rozróżnienia.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Izba Deputowanych bardzo ceni sobie kontakty z Parlamentem Europejskim i z zadowoleniem przyjmuje wspólne spotkania parlamentarne i wspólne spotkania komisji jako podstawę regularnej współpracy i komunikacji.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Tematy spotkań były dotychczas wybierane przez państwo członkowskie sprawujące prezydencję Rady i Parlament Europejski odpowiednio do znaczenia tych spotkań.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Tak

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Sprawa ta jest obecnie przedmiotem dyskusji.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Dwa wspólne spotkania wydają się być odpowiednim rozwiązaniem, zapewniającym regularną współpracę. Inne spotkania można organizować doraźnie.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Izba Deputowanych nie uczestniczy w pracach powyższych organizacji.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego;*

Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?

Izba Deputowanych śledzi wszystkie polityki i działania w ramach wymiaru północnego z największą uwagą, jednak nie koncentruje się szczególnie na sprawach związanych z wymiarem północnym.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

Izba Deputowanych uważa istniejące formy kontroli wymiaru północnego za odpowiednie i będzie śledzić wszystkie dalsze działania.

6. CZECHY

SENAT

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

Zgodnie z obowiązującymi postanowieniami traktatów COSAC powinna odgrywać rolę organu zwiększającego zdolność parlamentów do zajmowania się sprawami związanymi z pomocniczością (coroczne wybieranie potencjalnie trudnych propozycji legislacyjnych do przeprowadzenia skoordynowanego „testu pomocniczości”, wspieranie wymiany informacji za pośrednictwem systemu IPEX, dyskusje podczas spotkań COSAC).

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Ze względu na bardzo zróżnicowaną strukturę wewnętrzną i uprawnienia organów parlamentów narodowych, nie można zapewnić równoważnego przepływu informacji między komisjami branżowymi na poziomie europejskim. Powinny one jednak niewątpliwie angażować się za pośrednictwem komisji spraw europejskich parlamentów państw członkowskich.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Ściśle mówiąc, zwiększa, ponieważ do czeskiego Senatu wpływa więcej dokumentów. Jednak Senat otrzymuje i zawsze otrzymywał wszystkie propozycje legislacyjne i komunikaty za pośrednictwem czeskiego rządu z Ekstranetu Rady Unii Europejskiej. Dlatego też nie otrzymujemy żadnych nowych dokumentów.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Założono nową skrzynkę poczty elektronicznej, przeznaczoną do odbierania dokumentów przekazanych bezpośrednio przez Komisję, lecz nie stwierdza się potrzeby zastosowania no-

wych środków technicznych do obsługi tych dokumentów. Stosuje się istniejące mechanizmy zarządzania wpływającymi dokumentami, zaś Komisja jest ich dodatkowym źródłem. Czeski Senat nie zmienia swoich procedur po stronie „wejścia”, koncentrując się raczej na „wyjściu”, tzn. możliwości bezpośredniego kierowania do Komisji reakcji Senatu.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

W ramach ogólnej kontroli *ex ante* Senat będzie, we wszystkich przypadkach, kiedy uzna to za konieczne, zwracać się do Komisji z uwagami, zaleceniami i opiniami. Będą one przyjmować formę uchwał Senatu i będą poddawane pod dyskusję i głosowanie na posiedzeniu plenarnym, jeśli komisja senacka to zaleci.

a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Dwie wyznaczone komisje – spraw europejskich lub zagranicznych – mogą z własnej inicjatywy lub w imieniu komisji branżowych zalecić odpowiednią reakcję wobec Komisji na posiedzeniu plenarnym. W przypadku skierowania opinii czeskiego Senatu do Komisji, zawsze będzie się to odbywać za pośrednictwem posiedzenia plenarnego.

b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Czeski Senat będzie kontynuować analizowanie wszystkich powyższych dokumentów zgodnie ze swoją zwykłą procedurą, przy czym we wszystkich rozpatrywanych przypadkach istnieje możliwość skierowania odpowiedniej reakcji do Komisji.

c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu⁷ na reakcję?*

Zamierzamy to czynić; jednak praktyka parlamentarna Senatu pokazuje, że dotrzymanie tego terminu nie zawsze jest możliwe.

d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Kwestia ta nie została jeszcze rozstrzygnięta.

e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

List przewodniczącego Senatu z załączoną uchwałą.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Nie

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednio przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Tak. Czeski Senat chciałby przed wszystkim dowiedzieć się, w jaki sposób Komisja będzie uwzględniać reakcje parlamentów narodowych.

⁷ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

Debata nad roczną strategią polityczną odbyła się w 2004 roku w ramach programu legislacyjnego i prac Komisji na rok 2005. W roku 2005 debatowano tylko nad programem legislacyjnym i prac na rok 2006.

a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*

Komisja do Spraw Europejskich debatowała nad programem legislacyjnym i prac. Został on uwzględniony, w związku z czym rezultatu debat nie wykorzystywano do innych celów.

b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Roczna strategia polityczna została oceniona jako zbyt ogólna, aby umożliwiać podjęcie jakiegokolwiek znaczącej dyskusji.

Udział komisarza Unii Europejskiej mógłby przysporzyć wartości dyskusji. Nie ma jednak formalnej decyzji w sprawie sposobu postępowania z roczną strategią polityczną w przyszłości.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Zob. odpowiedź w pkt 2.

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?***Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)**1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Komunikat Komisji zatytułowany „Plan osiągnięcia wyników dla Europy z myślą o obywatelach” był przedmiotem debaty w Komisji do Spraw Europejskich wkrótce po jego publikacji. Komisja zatwierdziła zalecenie w sprawie uchwały Senatu, która znajduje się w porządku obrad w dniu 5 października. W tym dokumencie po raz pierwszy wspomniano pokrótce o klauzulach pomostowych przewidzianych art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 67(2) Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Komisja uważa za konieczne, by powoływanie się na te przepisy odbywało się z uwzględnieniem znaczenia ostatecznych zmian oraz było poprzedzone dogłębną debatą z przedstawicielami parlamentów narodowych.

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

Zob. odpowiedź na pytanie 1.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Podobnie jak wszystkie pozostałe rządy, również rząd czeski zajął stanowisko w sprawie tej inicjatywy. Wstrzeźliwe podejście czeskiego rządu zostało zaprezentowane podczas niedawnego nieformalnego spotkania Rady w Tampere. Jednak Senat nie otrzymał dotychczas żadnych oficjalnych informacji na temat stanowiska rządu.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Zgodnie z przepisami konstytucyjnymi i odpowiednimi przepisami wynikającymi z czeskiego porządku prawnego, Senat z pewnością byłby w stanie wywrzeć wpływ, prowadzący do realizacji scenariusza „działania”, tzn. gdyby miała ostatecznie zostać zaproponowana decyzja o przeniesieniu. Odbyłoby się to poprzez przeprowadzenie kontroli propozycji *ex ante*

oraz poprzez przeprowadzenie procesu ratyfikacji przez obie izby czeskiego parlamentu, przez który uzgodniona decyzja Rady musiałaby przejść. Natomiast w przypadku realizacji scenariusza „braku działania”, tzn. w przypadku, gdyby nie zgłoszono formalnej propozycji, wpływ na przebieg dyskusji byłby bardziej ograniczony. Przybrałby on formę prośby o informację o stanowisku rządu na dany temat. Planuje się dyskusję na temat stanowiska rządu, przynajmniej w ramach Komisji do Spraw Europejskich.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Nie miałyby zasadniczego wpływu. W istocie dokonane zostałyby tylko zmiany proceduralne. Proces kontroli ex-ante instrumentów filaru III jest obecnie realizowany przez Komisję Spraw Zagranicznych i Bezpieczeństwa, natomiast wszystkimi pozostałymi kwestiami, poza WPZiB, zajmuje się Komisja do Spraw Europejskich. Gdyby doszła do wspomnianego przeniesienia, podział ten przestałby mieć uzasadnienie.

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Czynili to poszczególni senatorowie oraz, oczywiście, eksperci; nie było formalnej debaty w organach Senatu.

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Nie badano ich w przeszłości. Jeśli chodzi o plany na przyszłość, komitologię postrzega się jako delikatną materię, która wymyka się spod kontroli parlamentów narodowych; nie przedstawiono jednak dotychczas żadnego konkretnego praktycznego rozwiązania.

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Ponieważ czeski Senat nigdy nie przeprowadzał kontroli decyzji podjętych w oparciu o procedury komitologiczne, trudno o udzielenie odpowiedzi opartej na faktach. Zważywszy na ilość pracy związanej z regularną kontrolą ex ante, Senat może nie mieć środków na angażowanie się w badanie decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Wymiana poglądów z kolegami z innych parlamentów narodowych jest generalnie bardzo ceniona. Wspólne spotkania wnoszą nową energię do prac Senatu.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Tak

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydentury)?*

Ich liczba wydaje się wręcz zbyt wysoka, zwłaszcza jeśli chodzi o wspólne spotkania międzyparlamentarne. Decyzja o tym, ile wspólnych spotkań należy organizować w czasie prezydentury nie powinna być podejmowana mechanicznie, w oparciu o założenie liczbowe, lecz winna wynikać z istotności i ważności kwestii podejmowanych przez prezydencje.

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*
5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Czeski Senat nie bierze udziału w pracach żadnej z powyższych organizacji.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Nie

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

7. DANIA

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*
2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Pomimo zwiększenia aktywności COSAC w ciągu ostatnich dwóch lat pod względem angażowania się w monitorowanie przestrzegania zasady pomocniczości, nadal istnieją możliwości zwiększenia roli COSAC w tej dziedzinie.

COSAC jest forum, na którym mogą być nawiązywane kontakty między właściwymi komisjami parlamentów narodowych na poziomie politycznym w sprawach związanych z pomocniczością. Jej funkcją powinno być ułatwianie wymiany informacji i najlepszych praktyk dotyczących zasady pomocniczości na poziomie krajowym, prowadzenie dyskusji nad wspólnymi problemami i okazjonalne formułowanie wspólnych zaleceń dotyczących usprawnienia praktyki instytucji UE w zakresie przestrzegania zasady pomocniczości. Przykład pozytywnego działania w tym zakresie został przedstawiony na spotkaniu COSAC w Luksemburgu w maju 2005 roku, kiedy badany był trzeci pakiet kolejowy w ramach projektu pilotażowego, mającego na celu sprawdzenie funkcjonowania mechanizmu wczesnego ostrzegania, przewidzianego w Traktacie Konstytucyjnym. Również decyzja COSAC o zbadaniu dwóch propozycji legislacyjnych w 2006 roku pod kątem ich zgodności z zasadą pomocniczości pokazuje, że parlamenty narodowe pragną zwiększyć swoją rolę w tej dziedzinie.

COSAC jest idealnym forum wymiany informacji i poglądów między parlamentami narodowymi w kwestiach związanych z pomocniczością, ponieważ jego uczestnikami są najważniejsze organy większości parlamentów narodowych w kwestii monitorowania pomocniczości, tzn. komisje spraw europejskich. Forum to byłoby jednak jeszcze bardziej pożyteczne, gdyby parlamenty narodowe dopuściły do udziału w COSAC komisje branżowe, które odgrywają ważną rolę w kontroli spraw dotyczących Unii Europejskiej w niektórych parlamentach narodowych.

Jeśli chodzi o traktatową rolę COSAC, nie ma potrzeby dokonywania fundamentalnych zmian. Załączony do Traktatu z Amsterdamu Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych daje już COSAC prawo do zbadania każdej propozycji lub inicjatywy legislacyjnej i umożliwia jej kierowanie stanowisk do instytucji EU, zwłaszcza odnośnie do stosowania zasady pomocniczości.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Nie. Parlament duński otrzymuje już wszystkie dokumenty Komisji za pomocą serwisu internetowego uruchomionego przez parlament. Automatyczne przekazywanie dokumentów przez Komisję stanowi jedynie zmianę sposobu gromadzenia dokumentów (uzyskiwanie dokumentów bez konieczności ich żądania).

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Istnieją już wykorzystywane przez duński parlament dwie specjalne bazy danych, zawierające dokumenty Komisji: wewnętrzna parlamentarna baza danych, wykorzystywana do powiązania dokumentów Komisji z innymi dokumentami parlamentarnymi i zapytaniami – oraz zewnętrzny serwis internetowy, umożliwiający użytkownikom znalezienie wszystkich istotnych dokumentów odnoszących się do konkretnej procedury legislacyjnej. Obecnie nie planuje się zmiany tych systemów.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

- a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej będzie koordynować wszystkie działania związane z wydawaniem opinii parlamentu. Odpowiednie sprawy można kierować do komisji branżowych i w tym przypadku przewodniczący właściwych komisji wydadzą wspólną opinię.

- b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Od czasu wejścia w życie Traktatu z Amsterdamu duński parlament ma odpowiednie procedury reagowania na dokumenty konsultacyjne. Ta praktyka będzie kontynuowana oraz uzupełniana ewentualnymi opiniami na temat tekstów poszczególnych aktów prawnych. Wydanie opinii w sprawie dokumentu roboczego nie wykracza poza kompetencje komisji; jednakże rozpatrywanie dokumentów roboczych jest zwykle częścią kontroli procedury legislacyjnej.

- c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu⁸ na reakcję?*

Komisja nie wyznaczyła żadnego konkretnego terminu wydania opinii parlamentarnych dotyczących aktów legislacyjnych; jednakże duński parlament będzie starał się wydawać opinie jak najszybciej w celu zapewnienia ich aktualności. W przypadku dokumentów konsultacyjnych duński parlament będzie starał się dotrzymywać terminów określonych w poszczególnych dokumentach.

- d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Nie dotyczy.

- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

Opinie będą wydawane przez przewodniczących odpowiednich komisji.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Nie

---

⁸ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Tak – jako polityczne zobowiązanie Komisji do utrzymywania bezpośredniego kontaktu z parlamentami narodowymi. Szczególną wagę przywiązujemy do zobowiązania Komisji do udzielania odpowiedzi na opinie parlamentów.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

Tak

- a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej dokonywała w przeszłości przeglądu rocznej strategii politycznej Komisji w ramach normalnej kontroli spraw europejskich.

W wyniku spotkania nie została wydana żadna formalna deklaracja lub opinia, jednak deputowani do duńskiego parlamentu i do Parlamentu Europejskiego mieli możliwość zadawania pytań i przedstawiania swoich opinii duńskiemu rządowi i Komisji w trakcie przesłuchania.

- b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Duński parlament oczekuje na decyzję Konferencji Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej w sprawie zorganizowania zbieżnej w czasie debaty nad roczną strategią polityczną i programem prac. Obecna słowacka prezydencja Konferencji Przewodniczących Parlamentów została upoważniona do bliższego przyjrzenia się tej sprawie.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Tak

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Tak – zob. powyżej.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej przeprowadziła w dniu 11 maja 2006 r. dyskusję z ministrem sprawiedliwości m.in. na temat inicjatywy Komisji. Ponadto minister udzielił odpowiedzi na pytania w sprawie inicjatywy podczas interpelacji w dniu 17 maja 2006 roku.

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

Nie podjęto formalnej decyzji dotyczącej stanowiska parlamentu w sprawie tej inicjatywy.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Według oświadczenia ministra spraw zagranicznych podczas interpelacji w parlamencie w dniu 17 maja 2006 r., duński rząd nie będzie utrudniać przeniesienia kompetencji z trzeciego filaru do pierwszego. Jednakże skutek zastosowania przez Danię klauzuli *opt-out* w obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych Dania nie będzie mogła uczestniczyć w tej części współpracy w przypadku, gdy to nastąpi.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Tak, większość parlamentarna może wywierać wpływ na stanowisko rządu poprzez podjęcie decyzji w izbie lub ramach mandatu Komisji do Spraw Unii Europejskiej.

Wpływ można wywierać również za pomocą tradycyjnych środków, jak debaty, zapytania skierowane do ministrów i inne.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałoby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Tak, przeniesienie niektórych kwestii współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych do pierwszego filaru będzie mieć wpływ na sposób badania polityk w tym obszarze przez Folketing.

Obecnie Dania w pełni uczestniczy w tym obszarze, co oznacza, że wszystkie podejmowane decyzje podlegają pełnej kontroli parlamentarnej. W niektórych przypadkach rząd jest zobowiązany do uzyskania zgody parlamentu, natomiast w innych przypadkach mandatu może udzielić Komisja do Spraw Unii Europejskiej.

Ze względu jednak na zastosowanie przez Danię klauzuli *opt-out* w obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, przeniesienie niektórych kwestii z trzeciego do pierwszego filaru spowodowałoby, że decyzje w tych kwestiach nie byłyby już wiążące dla Danii. W konsekwencji Dania nie uczestniczyłaby w uchwalaniu aktów prawnych ani głosowaniu w Radzie.

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Tak, propozycję w sprawie zreformowanego systemu komitologicznego śledziła Komisja do Spraw Unii Europejskiej, która udzieliła upoważnienia rządowi w tym zakresie przed podjęciem nowej decyzji przez Radę.

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Tak, zdarzało się to wiele razy. Wszystkie ważne projekty środków wykonawczych (projekty dyrektywy, rozporządzeń i decyzji) zgłoszone przez Komisję w ramach procedury regulacyjnej oraz propozycje o ogólnym zasięgu w ramach procedury zarządzania są przekazywane do Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Ponadto komisja ta udziela rządowi upoważnienia dotyczącego wszystkich takich propozycji, pod warunkiem, że są to propozycje o **większym znaczeniu**.

W praktyce większość propozycji w ramach procedur komitologicznych jest przedstawiana komisji w trybie pisemnym ze względu na krótkie terminy. Jeśli chodzi jednak o propozycje o większym znaczeniu, muszą one zostać umieszczone w porządku obrad komisji, aby mogła ona upoważnić rząd w tym zakresie.

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Istotnym problemem związanym z systemem komitologicznym jest krótki czas wyznaczony na przeprowadzenie kontroli parlamentarnej. Obecnie Komisja daje komitetom komitologii zaledwie dwa tygodnie na zgłoszenie zastrzeżeń od chwili przekazania projektu środka pań-

stwom członkowskim. Proponowalibyśmy przedłużenie tego okresu do czterech tygodni, aby umożliwić przeprowadzenie odpowiedniej kontroli parlamentarnej.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Rejestr Komitologii znacznie poprawił przejrzystość w sferze komitologii. Jednak rejestr ten zawiera tylko odnośniki do przekazanych komitetom projektów środków, a nie same projekty. Udostępnienie parlamentom projektów środków w rejestrze równocześnie z przekazaniem ich rządowi zwiększyłoby przejrzystość.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej analizuje tylko „ważne” projekty środków wykonawczych (projekty dyrektyw, rozporządzeń i decyzji) zgłoszone przez Komisję w ramach procedury regulacyjnej oraz propozycje o ogólnym zasięgu w ramach procedury zarządzania. W praktyce to rząd ocenia, które projekty środków wykonawczych są „ważne” i powinny zostać przekazane komisji do zbadania.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Spotkania parlamentarne są zawsze pomocne jako instrument przyczyniający się do zwiększania świadomości parlamentarzystów w zakresie określonych spraw europejskich oraz do wzmacniania współpracy sieciowej wśród parlamentarzystów. Wspólne spotkania parlamentarne w szczególności pomogły zwiększyć współpracę między Parlamentem Europejskim a parlamentami narodowymi na poziomie praktycznym.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Tak

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Tak, jednakże liczba innych (doraźnych) spotkań parlamentarnych organizowanych przez Parlament Europejski jest problematyczna. Deputowani mogą mieć trudności ze zrozumieniem różnicy między wspólnym posiedzeniem parlamentarnym a spotkaniem doraźnym zorganizowanym przez komisję Parlamentu Europejskiego. Na ogół spotkania doraźne, organizowane przez komisje, są zwoływane z bardzo krótkim wyprzedzeniem i często brakuje im profesjonalnego przygotowania, którego należałoby oczekiwać od wspólnych spotkań parlamentarnych. W istocie deputowani do parlamentów narodowych mogą mieć trudności z ustaleniem, które spotkania parlamentarne powinni traktować priorytetowo, ponieważ nie ma ogólnej strategii organizowania spotkań w odniesieniu do parlamentów narodowych.

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Dotychczas wspólne spotkania parlamentarne koncentrowały się na obszarach, którymi parlamenty narodowe i Parlament Europejski zajmują się wspólnie – lub obszarach należą-

cych wyłącznie do kompetencji państw członkowskich. Ponadto być może dobrym pomysłem byłoby organizowanie wspólnych spotkań parlamentarnych poświęconych obszarom będących przedmiotem politycznego zainteresowania, w których Parlament Europejski odgrywa rolę współprawodawcy.

Ponadto szczególną uwagę należałoby zwrócić na gospodarowanie czasem wystąpień podczas tych spotkań. Deputowani do parlamentów narodowych powinni nie tylko mieć przewagę co najmniej w stosunku 2:1 pod względem czasu trwania wystąpień – listy mówców nie powinny być konstruowane w sposób faworyzujący grupy polityczne Parlamentu Europejskiego (struktura list mówców powinna być rozłożona równomiernie – deputowani do Parlamentu Europejskiego nie powinni mieć przywileju występowania w pierwszej kolejności, co umożliwi im opuszczenie spotkania zaraz po swoim wystąpieniu).

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

W związku ze spotkaniami parlamentarnymi organizowanymi przez Parlament Europejski, byłoby może dobrze, gdyby Parlament Europejski postanowił organizować spotkania dla towarzyszących deputowanym pracowników parlamentów narodowych. Umożliwiłoby to pracownikom parlamentów zacieśnienie współpracy z ich odpowiednikami z innych parlamentów państw członkowskich Unii Europejskiej.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Duński parlament uczestniczy w konferencjach parlamentarnych Rady Nordyckiej, Rady Państw Morza Bałtyckiego i Rady Arktycznej.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

Folketing jest usatysfakcjonowany istniejącą współpracą parlamentarną w zakresie rozwoju wymiaru północnego.

8. ESTONIA

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

Procedura stosowana obecnie przez COSAC funkcjonuje prawidłowo, choć należy w większym stopniu wykorzystywać możliwość przedstawiania wspólnych stanowisk.

Ponadto powinien istnieć system regularnej wymiany informacji na temat przeprowadzanych przez parlamenty narodowe dodatkowych kontroli przestrzegania zasady pomocniczości, w których organizowaniu COSAC nie uczestniczy. Byłoby najlepiej, gdyby ta wymiana informacji następowała za pośrednictwem witryny internetowej IPEX. **Aby ułatwić dostęp do informacji, parlamenty narodowe powinny starać się zamieszczać w witrynie internetowej IPEX tłumaczenia na język angielski opinii stwierdzających naruszenie zasady pomocniczości.** Sekretariat COSAC powinien sporządzać roczne podsumowania kontroli przestrzegania zasady pomocniczości przeprowadzanych przez parlamenty narodowe.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Podczas kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności w Riigikogu, udział komisji stałych w tym procesie sprowadzał się do przekazywania opinii Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Z praktycznego punktu widzenia, można byłoby je zachęcić do wymiany informacji z kolegami z odpowiednich komisji w innych parlamentach.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

1. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Tak, ponieważ Komisja do Spraw Unii Europejskiej Riigikogu ma pełny dostęp do rządowej bazy danych dokumentów Unii Europejskiej.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Istniejące mechanizmy.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Nie zamierzamy wprowadzać dodatkowych lub nowych procedur w związku z przekazywaniem dokumentów Komisji.

b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Wszystkie dokumenty mające wpływ na estońskie prawodawstwo lub powodujące istotne skutki społeczne i ekonomiczne.

- c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu⁹ na reakcję?*
Mamy taki zamiar, lecz z prawnego punktu widzenia musimy uzyskać stanowisko rządu w sprawie danego dokumentu, aby zareagować na ten dokument.
- d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*
- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*
List przewodniczącego Komisji do Spraw Unii Europejskiej (komisja zajmuje stanowisko w imieniu Riigikogu).
4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*
Nie
5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*
To zależy od rozwoju sytuacji w praktyce.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*
Nie, tylko nad programem legislacyjnym i prac.
- a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*
Komisja do Spraw Unii Europejskiej i komisja^{VI} zwróciły uwagę na ten program.
- b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*
W ten sam sposób, lecz starając się w większym stopniu angażować komisje branżowe.
2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*
Tak, w ramach komisji, a nie na posiedzeniach plenarnych.
3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*
Tak, jest to chyba dobry pomysł.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*
Kwestia klauzul pomostowych była omawiana w Riigikogu tylko przez Komisję do Spraw Unii Europejskiej. Najpierw dyskusję na ten temat przeprowadzono w ramach prezentacji stanowisk Estonii na spotkaniu Rady Europejskiej w dniach 15 i 16 czerwca 2006 r. (posie-

⁹ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

^{VI} Z oryginału nie wynika jaka komisja – przyp. red. Zeszytów OIDE.

dzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej w dniu 12 czerwca 2006 r.). Następnie kwestia ta została podjęta w ramach prezentacji stanowisk Estonii na spotkaniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w dniu 24 lipca 2006 r. (posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej w dniu 21 lipca 2006 r.). Ostatnio zaś Komisja do Spraw Unii Europejskiej debatowała nad kwestią klauzul pomostowych na posiedzeniu w dniu 15 września 2006 r. w ramach prezentacji stanowisk Estonii na nieformalnym spotkaniu ministrów sprawiedliwości i spraw wewnętrznych w dniach 21 i 22 września 2006 roku.

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej popiera stanowisko rządu (zob. odpowiedź na pytanie 3).

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Rząd dyskutował nad tą inicjatywą w kontekście stanowisk Estonii w Radzie Europejskiej w dniach 15 i 16 czerwca 2006 roku oraz na spotkaniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w dniu 24 lipca 2006 roku.

Rząd popiera usprawnienie funkcjonowania Unii Europejskiej i rozwój różnych obszarów w ramach istniejących traktatów. Problemy powstałe podczas procesu ratyfikacji Traktatu Konstytucyjnego nie powinny wstrzymywać dalszego rozwoju Unii Europejskiej. Jednak podejmowane decyzje nie powinny stanowić zagrożenia dla wejścia Traktatu Konstytucyjnego w życie i nie powinno być możliwe interpretowanie tych decyzji jako wybieranie z Traktatu Konstytucyjnego niektórych jego części. Rząd z zadowoleniem przyjmuje otwarcie debaty na temat usprawnienia współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych w Unii Europejskiej w ramach istniejących traktatów, ponieważ istniejący system podejmowania decyzji utrudnia osiąganie rezultatów (posiedzenie rządu w dniu 25 maja 2006 roku).

Zatem w celu osiągnięcia rezultatów należy usprawnić proces podejmowania decyzji odnośnie tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej. W zasadzie rząd popiera osiągnięcie tego celu w ramach istniejących traktatów. Jednocześnie, usprawniając proces decyzyjny, nie powinniśmy powodować zagrożenia dla wejścia w życie Traktatu Konstytucyjnego. Jednak konkretne propozycje zawarte w komunikacie „Realizacja programu haskiego: przyszłe działania” [COM (2006) 331] wymagają dalszych analiz (posiedzenie rządu w dniu 20 lipca 2006 roku).

Parlament został poinformowany o tych stanowiskach za pośrednictwem Komisji do Spraw Unii Europejskiej, która dyskutowała nad nimi przez spotkaniami Rady (zob. odpowiedzi na pytania 1 i 2).

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Tak, parlament może wpływać na stanowisko rządu za pośrednictwem Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Komisja do Spraw Unii Europejskiej omawia stanowiska rządu przed spotkaniami Rady i może wyrazić opinię niezgodną ze stanowiskiem rządu.

Jeśli chodzi o komunikat „Realizacja programu haskiego: przyszłe działania” [COM (2006) 331], oczekuje się, że rząd w najbliższej przyszłości przedstawi parlamentowi komunikat wraz ze stanowiskiem rządu na jego temat. Prezydium Riigikogu przekaze dokumenty Komisji do Spraw Unii Europejskiej i wyznaczy jedną lub kilka odpowiednich komisji stałych do wydania opinii w sprawie komunikatu dla Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Po otrzymaniu opinii Komisja do Spraw Unii Europejskiej przedyskutuje komunikat i sformuluje opinię. Również w tym przypadku możliwe jest, że opinia Komisji do Spraw Unii Europejskiej nie będzie zgodna ze stanowiskiem rządu.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Nie

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Nie jako oddzielny temat obrad.

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Rzadko i w przypadkach, gdy komisja debatowała nad kwestiami związanymi z komitologią, o sprawach w tym zakresie informowano rząd.

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Badane są wszystkie dokumenty mające wpływ na estońskie prawodawstwo lub powodujące istotne skutki społeczne i ekonomiczne.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić?*

Tak, pozwalają one poznać różne punkty widzenia i argumenty oraz nadają europejską perspektywę niektórym sprawom, które w przeciwnym razie mogłyby być rozpatrywane wyłącznie w kontekście krajowym.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Tak

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Tak

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej, Zgromadzeniu Bałtyckim – ZB).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Rada Państw Morza Bałtyckiego – RPMB; Konferencja Parlamentarna Morza Bałtyckiego – KPMB, Rada Nordycka – RN, Zgromadzenie Bałtyckie – ZB.

Parlament estoński jest reprezentowany przez estońską delegację w Zgromadzeniu Bałtyckim, które jest członkiem lub partnerem współpracy powyższych organizacji międzyrządowych i parlamentarnych. Ich celem jest śledzenie zmian i rozwiązywanie problemów w regionie.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Tak

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

Tak

9. FINLANDIA**Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność**

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

COSAC jest pożyteczną areną ogólnej wymiany informacji na temat pomocniczości. Kwestia ta mogłaby być stałym tematem obrad, przy czym dyskusje mogłyby dotyczyć ogólnie praktyk w zakresie kontroli przestrzegania zasady pomocniczości lub też konkretnych, aktualnych kwestii, jak naruszenia stwierdzone przez parlamenty, prawidłowość ocen Komisji itp.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

W fińskim systemie komisje branżowe są również w pełni zaangażowane w monitorowanie przestrzegania zasady pomocniczości. Przed każdym spotkaniem COSAC komisje spraw europejskich powinny konsultować się z komisjami branżowymi w sprawie porządku obrad.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją**I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI**

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Właściwie nie. Te same dokumenty były zawsze dostępne z kilku źródeł.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Podstawą przeprowadzanej przez nas kontroli spraw europejskich będą nadal informacje otrzymywane od fińskiego rządu, w tym wszystkie dokumenty Komisji, którymi, z fińskiego punktu widzenia, powinien zająć się parlament.

Dokumenty przesyłane przez Komisję są przechowywane przez krótki czas w wydzielonej skrzynce pocztowej i usuwane po zapelnieniu skrzynki. Ponieważ wszystkie dokumenty są przechowywane zarówno w fińskich jak i unijnych bazach danych, wyposażonych w odpowiednie funkcje wyszukiwania, utworzenie parlamentarnej bazy danych uznano za zbędne.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

Zob. powyżej.

Parlament nie zamierza wcale rozpatrywać tych dokumentów, ponieważ to spowodowałoby tylko dublowanie istniejących procedur.

- a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*
- b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*
- c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu¹⁰ na reakcję?*
- d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*
- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*
4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*
- Nie zamierzamy się nimi zajmować.
5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednio przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*
- Kilka innych parlamentów uważa, że przekazywanie dokumentów przez Komisję stanowi dodatkową wartość i Eduskunta musi to zaakceptować. Ze swojej strony Eduskunta nie do-

¹⁰ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

strzeża dodatkowej wartości i stwierdza, że wszystkie te dokumenty były zawsze dostępne dla wszystkich – i często Komisja zapraszała wszystkich zainteresowanych do zgłaszania uwag.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

Nie

a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*

b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Moglibyśmy zorganizować dyskusję w ramach Wielkiej Komisji. Zainteresowanie tym ćwiczeniem ze strony parlamentarzystów jest dość ograniczone.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Takie dyskusje byłyby pożyteczne, gdyby prowadziły do jakiegoś rezultatu lub choćby interakcji. Nasuwają się również zastrzeżenia co do zasady: czy parlamenty narodowe są rzeczywiście równorzędnymi partnerami Komisji?

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Postrzegamy to jako przydatny temat dla COSAC tylko w przypadku, gdy spotkanie zostanie zorganizowane bezpośrednio po ogłoszeniu strategii.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia kłauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Zajmowaliśmy się tą kwestią w Komisji Spraw Wewnętrznych, Komisji Spraw Prawnych i Wielkiej Komisji.

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

Popieramy działania na rzecz usprawnienia procesu decyzyjnego w odniesieniu do kwestii zaliczanych do trzeciego filaru, lecz zwracamy uwagę na istnienie pewnych problemów dotyczących materialnego prawa karnego.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Tak, fińska prezydencja jest siłą sprawczą tej inicjatywy, która stała się przedmiotem regularnych konsultacji z Eduskuntą. Obecnie (27 września) oczekujemy na sprawozdanie rządu z nieformalnego spotkania ministrów w Tampere i informacje rządu na temat ewentualnych zmian polityki.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Zgodnie z obowiązującymi w Finlandii zasadami kontroli spraw europejskich rząd jest politycznie odpowiedzialny za uwzględnienie opinii Eduskunty.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałoby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Nie

Rozdział 4: Komitologia*1. Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Tak

2. Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?

W niektórych przypadkach tak, lecz są to rzadkie wyjątki.

W większości przypadków sprawy objęte procedurą komitologiczną nie wymagają kontroli parlamentarnej dlatego, że kwestie merytoryczne należą do zakresu uprawnień powierzonych rządowi lub administracji, albo dlatego, że przyjmuje się, że europejski akt prawny przekazujący daną kwestię do procedury komitologicznej zawiera delegację zatwierdzoną przez Eduskuntę. Jeśli te warunki nie są spełnione, rząd ma obowiązek uzyskać zgodę parlamentu na działania jego przedstawiciela w ramach procedury komitologicznej.

3. Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?

Dotychczas byliśmy w stanie działać w ramach wyznaczonych terminów.

4. Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?

Nie mamy żadnego doświadczenia z rejestrem Komisji. Informowanie Eduskunty o wszelkich procedurach wymagających zgody parlamentu jest zadaniem fińskiego rządu.

5. Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?

Nie zostało dokonane takie rozróżnienie i nie jest ono potrzebne. Fińskie prawo przewiduje delegację uprawnień, zaś w innych sytuacjach rząd kieruje sprawę do Eduskunty.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim*1. Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Tak. Ich wartość wynika głównie z wymiany informacji i nieformalnej współpracy sieciowej.

2. Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?

Na ogół tak.

3. Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?

Mamy wrażenie, że liczba spotkań jest wystarczająca. Większa liczba spotkań mogłaby spowodować zakłócenie odgrywania przez parlamenty ich głównej roli ustawodawcy i organu kontrolującego prawodawstwo Unii Europejskiej.

4. Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?

Odnosimy wrażenie, że powinny zostać uzgodnione między parlamentami narodowymi a Parlamentem Europejskim podstawowe zasady dotyczące wspólnych spotkań międzypar-

lamentarnych i wspólnych spotkań komisji. Uprościłoby to i usprawniło współpracę. Podstawą współpracy powinna być równość współorganizatorów. Oznacza to, że porządki obrad, sprawy dotyczące praktycznej organizacji spotkań (czas wystąpień, główni mówcy, grupy robocze itp.) oraz ich efekty (raporty, informacje publiczne itp.) powinny być uzgadniane przez obu współorganizatorów i obaj powinni trzymać się dokonanych uzgodnień.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Dwa wspólne spotkania to liczba zbliżona do maksymalnego możliwego poziomu regularnej współpracy. Dodatkowe spotkania należałoby zwoływać doraźnie.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Tak, nasze delegacje parlamentarne uczestniczą w pracach każdej z powyższych organizacji. Poza pracami wykonywanymi w ramach tych organizacji przez poszczególne delegacje, Eduskunta stworzyła w kwietniu bieżącego roku „Międzynarodową Konferencję” która umożliwi członkom różnych delegacji dyskusję nad prowadzonymi pracami oraz wypracowywanie bardziej spójnych stanowisk fińskiego parlamentu w kwestiach rozpatrywanych przez te organizacje.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Tak, regularnie i intensywnie.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośroziemnomorskim Unii?*

W Finlandii jest. To samo dotyczy współpracy eurośroziemnomorskiej, która, poza samą kontrolą parlamentarną, ma również aspekt międzyparlamentarny.

10. FRANCJA

ZGROMADZENIE NARODOWE

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

COSAC może dodatkowo wzmocnić swoją rolę, jaką zaczęła odgrywać w zakresie wymiany pomiędzy parlamentami narodowymi doświadczeń i informacji na temat kontroli stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności. Regularne przeprowadzanie uzgodnionych działań w zakresie kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności – jak to miało miejsce w 2005 roku w przypadku trzeciego pakietu kolejowego czy ostatnio kolizji prawa w sprawach rozwodowych – pozwala usprawnić ustalone procedury kontroli dotyczące zasad pomocniczości i proporcjonalności. Jednocześnie użyteczne będzie regularne przygotowywanie przez COSAC oceny realizacji tej kontroli przez parlamenty.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Kontrola przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności w aktach wspólnotowych nie wchodzi w zakres kompetencji komisji śledczych w Zgromadzeniu Narodowym. Należy do Delegacji ds. Unii Europejskiej w powiązaniu z właściwymi komisjami branżowymi.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Dokumenty Komisji przekazywane bezpośrednio częściowo pokrywają się z materiałami przekazanymi już przez rząd. Przeprowadzona zostanie powtórna analiza przekazywania materiałów przez rząd, dla porównania z dokumentami przesłanymi przez Komisję w danym okresie.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Procedura analizy dokumentów przekazywanych przez Komisję jest jeszcze na etapie badania. Określi ona przede wszystkim wzajemne role Delegacji ds. Unii Europejskiej i komisji stałych.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

- a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*
- b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*
- c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu¹¹ na reakcję?*
- d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

¹¹ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*
4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*
5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*
- a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji?*
Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?
- b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*
 W dniu 24 stycznia 2006 r. Zgromadzenie Narodowe zorganizowało publiczną debatę z udziałem przewodniczącego Komisji José Manuela Barroso. Debatę została przeprowadzona przy okazji omawiania rocznej strategii politycznej i programu pracy Komisji na 2006 rok.
 Ponadto Delegacja ds. Unii Europejskiej Zgromadzenia Narodowego analizuje każdego roku program prac Komisji i wyraża na jego temat opinię. (Z treścią opinii można zapoznać się na stronach internetowych Zgromadzenia Narodowego: www.assembleenationale.fr/12/europe/rapper/p2769.asp#p434_64607)
2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*
 Dyskusja na temat rocznej strategii politycznej może stanowić ważny punkt debaty z Komisją.
3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*
 Warto, aby debata ta toczyła się w ramach COSAC.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

1.1. Wprowadzenie w życie klauzuli pomostowej zgodnie z art. 42 TUE:

W dniu 29 marca 2006 r., uprzedzając inicjatywę Komisji, Zgromadzenie Narodowe przyjęło uchwałę nr 560, w której w par. 5 „sugeruje się, aby rząd francuski zaproponował swoim partnerom wykorzystanie ‘klauzuli pomostowej’ przewidzianej w art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej w celu zapewnienia przejrzystości aktualnych ram prawnych i stworzenia nowego impulsu dla sprawiedliwości w Europie”. Uchwała została przyjęta z inicjatywy Delegacji ds. Unii Europejskiej w związku z raportem nr 2829 p. Christiana Philipa na temat konsekwencji orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości z dnia 13 września 2005 roku. Rząd francuski podjął tę sugestię w swoim stanowisku w sprawie przewidywanych na podstawie obowiązujących traktatów zmian instytucjonalnych, które 24 kwietnia 2006 r. przedstawił pozostałym państwom członkowskim.

Tekst uchwały nr 560 Zgromadzenia Narodowego zamieszczono na stronie internetowej: <http://www.assemblee-nationale.fr/12/pdf/ta/ta0560.pdf>

Raport nr 2829 Delegacji ds. Unii Europejskiej Zgromadzenia Narodowego opublikowano na stronie: <http://www.assemblee-nationale.fr/12/pdf/europe/rap-info/i2829.pdf>

1.2. Wprowadzenie w życie klauzuli pomostowej zgodnie z art. 67 ust. 2 TWE:

Delegacja ds. Unii Europejskiej, w komunikacie przedstawionym przez jej przewodniczącego, p. Pierre'a Lequiller'a, podczas rozpatrywania projektu decyzji Rady na podstawie art. 67 ust. 2 TWE rozszerzającej wymóg większości kwalifikowanej na sprawy nielegalnej migracji i kontroli granic¹², wyraża żal, że kwestia legalnej migracji została wyłączona z obszaru przesuniętego do większości kwalifikowanej i procedury współdecydowania. W związku z tym popiera objęcie kwestii legalnej migracji wymogiem większości kwalifikowanej i procedurą współdecydowania.

Tekst komunikatu można przeczytać na stronie:

http://www.assemblee-nationale.fr/europe/dossiers_e/e2788.asp

2. Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?

2.1. Wprowadzenie w życie klauzuli pomostowej przewidzianej w art. 42 TUE:

Zgromadzenie Narodowe popiera tę inicjatywę, przyjmując uchwałę wzywającą do skorzystania z klauzuli (por. z poprzednią odpowiedzią).

2.2. Wprowadzenie w życie klauzuli pomostowej przewidzianej w art. 67 ust. 2 TWE:

Delegacja ds. Unii Europejskiej Zgromadzenia Narodowego popiera objęcie kwestii związanych z legalną migracją wymogiem większości kwalifikowanej i procedurą współdecydowania. (por. z poprzednią odpowiedzią).

3. Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?

3.1. Wprowadzenie w życie klauzuli pomostowej przewidzianej w art. 42 TUE:

Rząd francuski, w swoim stanowisku na temat przewidywanych na podstawie obowiązujących traktatów, usprawnień instytucjonalnych, zaproponował pozostałym państwom członkowskim skorzystanie z klauzuli pomostowej, przewidzianej w art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej. W dniu 24 kwietnia 2006 r. przedstawił to stanowisko swoim partnerom.

Treść stanowiska jest dostępna na stronie:

<http://www.diplomatie.gouv.fr/fr/IMG/pdf/contribution-FR.pdf>

3.2. Wprowadzenie w życie klauzuli pomostowej przewidzianej w art. 67 ust. 2 TWE:

Według posiadanych informacji, rząd francuski nie zajął oficjalnego stanowiska na temat inicjatywy Komisji w tej sprawie.

Według posiadanych informacji, podczas negocjacji mających na celu przyjęcie wspomnianej powyżej decyzji 2004/927/WE, rząd nie wyraził sprzeciwu wobec objęcia wymogiem większości kwalifikowanej i procedurą współdecydowania kwestii związanych z legalną migracją.

4. Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?

Zgromadzenie Narodowe wpłynęło już na stanowisko rządu francuskiego, przyjmując wspomnianą powyżej uchwałę nr 560 z dnia 29 marca 2006 roku.

Ponadto, wkrótce Zgromadzenie Narodowe będzie mogło znów wypowiedzieć się na ten temat, ponieważ przedłożony został komunikat Komisji „Realizacja programu haskiego: przyszłe działania” (COM [2006] 331 wersja ostateczna) z dnia 3 lipca 2006 r., w którym

¹² Decyzja 2004/927/WE z 22 grudnia 2004 r.

Komisja wzywa do wprowadzenia w życie klauzul pomostowych, zgodnie z artykułami 42 TUE i 67 TWE, w związku z art. 88-4 Konstytucji. Będzie więc ono mogło wpływać na stanowisko rządu w tym zakresie, przyjmując uchwały zgodnie z art. 88-4 Konstytucji. Delegacje ds. Unii Europejskiej Zgromadzenia Narodowego i Senatu mają jednocześnie możliwość przyjmowania wniosków w tej sprawie.

W przypadku wprowadzenia w życie art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej, należy również podkreślić, że parlament francuski powinien wyrazić zgodę na ratyfikację decyzji Rady wprowadzającej tę klauzulę, zgodnie z art. 53 Konstytucji. Ponadto najprawdopodobniej potrzebna będzie wcześniejsza zmiana Konstytucji (por. przytoczony raport C. Philipa, s. 20–21). W takim przypadku zmiana Konstytucji powinna zostać poddana głosowaniu w Zgromadzeniu Narodowym i Senacie, następnie zatwierdzona, w zależności od decyzji Prezydenta Republiki, przez Kongres (gromadzący wszystkich posłów i senatorów) większością trzech piątych głosów lub w drodze referendum.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Samo przejście do większości kwalifikowanej i procedury współdecydowania nie wymaga zmiany warunków sprawowania kontroli przez parlament francuski nad tymi politykami. W praktyce wprowadzenie większości kwalifikowanej powinno jednak zwiększyć zakres normatywny przyjmowanych tekstów, co uzasadniałoby jeszcze bardziej pogłębioną analizę projektów dokumentów dotyczących tych zagadnień.

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Delegacja ds. Unii Europejskiej otrzymała projekt decyzji Rady ustanawiającej warunki wykonywania kompetencji wykonawczych przyznanych Komisji. Delegacja zatwierdziła projekt decyzji na spotkaniu w dniu 23 października 2003 roku.

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Zgromadzenie nie monitoruje w szczególny sposób decyzji podjętych w zakresie procedury komitologicznej.

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*
4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*
5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*
3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*
4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*
5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Odpowiedź na pytania 1 do 5:

Wspólne spotkania z Parlamentem Europejskim, organizowane wspólnie przez parlament państwa sprawującego prezydencję w Unii Europejskiej i Parlament Europejski, stanowią istotny element pogłębiania dialogu pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim. Przyczyniają się do rozwoju europejskiej przestrzeni politycznej i przybliżania Europy do obywateli. Jednocześnie umożliwiają praktyczną wymianę stanowisk na temat różnych projektów Unii, co wpływa na zwiększenie skuteczności parlamentarnej kontroli działań rządów w sprawach europejskich. Należy chronić i rozwijać możliwość wypowiedziania się parlamentów narodowych w formie obrad „okrągłego stołu”, a zwłaszcza syntezy dokonywanej na posiedzeniu plenarnym. Należy zwiększyć interaktywny charakter spotkań.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Zgromadzenie Narodowe nie uczestniczy w pracach wymienionych w kwestionariuszu organizacji parlamentarnych zajmujących się wymiarem północnym, jako specjalistyczna delegacja parlamentarna, jak to ma miejsce w przypadku innych międzynarodowych zgromadzeń parlamentarnych (w szczególności NATO, UZE, Rada Europy, OBWE, Eurośródziemnomorskie Zgromadzenie Parlamentarne, Frankofonia...).

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Zgromadzenie Narodowe monitoruje polityki i działania wymiaru północnego Unii Europejskiej w ramach prac Delegacji ds. Unii Europejskiej i Komisji Spraw Zagranicznych.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośroziemnomorskim Unii?*

Zgromadzenie Narodowe stara się usprawnić monitorowanie dokumentów w ramach istniejących struktur przed rozważeniem decyzji o utworzeniu wyspecjalizowanej delegacji. Dotychczas Delegacja ds. Unii Europejskiej i Komisja Spraw Zagranicznych były uznawane przez Zgromadzenie za najbardziej odpowiednie podmioty do monitorowania wymiaru północnego. Unia Europejska uważa problemy wymiaru eurośroziemnomorskiego, takie jak dysproporcje demograficzne i ekonomiczne, napięcia polityczne, napięcia związane ze sprawami bezpieczeństwa i migracji północ-południe, różnice kulturowe i religijne, za priorytetowe w stosunkach zewnętrznych i utworzyła wyspecjalizowane pod kątem tych zagadnień instytucje.

Wymiar północny Unii Europejskiej obejmuje bardzo ważne problemy, którymi należy zajmować się z coraz większą uwagą, choć niekoniecznie przy wykorzystaniu tych samych narzędzi instytucjonalnych co w przypadku wymiaru eurośroziemnomorskiego.

11. FRANCJA

SENAT

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

COSAC przyczynia się do koordynacji działań parlamentów narodowych dotyczących zagadnień wspólnotowych i w 2006 roku wybrała do analizy dwa teksty do zbadania pod kątem pomocniczości i proporcjonalności. W jej ramach w listopadzie 2006 roku powinna odbyć się debata na ten temat oraz powinny zostać zaproponowane nowe teksty na rok 2007, które byłyby „priorytetowe” z punktu widzenia kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności. Wzmocnienie roli COSAC mogłoby nastąpić w przypadku ewentualnego zwiększenia liczby tekstów przeznaczonych do analizy. COSAC powinna też, na podstawie informacji uzyskanych ze strony parlamentów narodowych, sporządzić zbiorcze sprawozdanie na temat kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności. Na podstawie tego sprawozdania mogłaby podjąć próbę bardziej precyzyjnego zdefiniowania tych dwóch pojęć. Określiłaby najlepsze praktyki i opracowała metodologię kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności (definicja odpowiednich kryteriów).

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

W związku z brakiem formalnej decyzji Delegacja Senatu ds. Unii Europejskiej jest obecnie organem odpowiedzialnym za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności. Jej rola została już wzięta pod uwagę, ponieważ uczestniczy ona w pracach COSAC.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Nie. Senat otrzymuje już kilkaset dokumentów przekazywanych każdego roku przez rząd. Po miesiącu doświadczeń, z wyjątkiem rzadkich przypadków, okazuje się, że dokumenty przesyłane bezpośrednio przez Komisję to te same dokumenty, które zostały przekazane przez rząd, ponadto docierają w podobnym czasie.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Nie została jeszcze podjęta decyzja w tym zakresie.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

- a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Nie podjęto decyzji formalnej, ale zważywszy na terminy przeprowadzenia analizy (6 tygodni), Delegacja Senatu ds. Unii Europejskiej, jako właściwy organ, wypowie się na temat kryteriów pomocniczości i proporcjonalności, zaś decyzja zostanie przekazana Komisji Europejskiej, jak również innym zainteresowanym instytucjom (Rada, Parlament Europejski) oraz COSAC.

- b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Senat będzie mógł reagować na wszystkie dokumenty, które będą mu przekazywane bezpośrednio przez Komisję Europejską, ale nie będzie się wypowiadał formalnie na temat wszystkich tekstów. Będzie interweniował w sprawie tych tekstów, które wydają mu się najbardziej istotne pod względem zasad pomocniczości i proporcjonalności. W przypadku dokumentów konsultacyjnych, które zawierałyby przepisy ewidentnie sprzeczne z tymi dwiema zasadami, Senat będzie mógł reagować, zwracając się do Komisji Europejskiej przed przyjęciem europejskiego projektu legislacyjnego.

- c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu¹³ na reakcję?*

Tak. Ważne jest, aby ustalić ramy czasowe w celu zebrania opinii różnych parlamentów w tym samym okresie i podjąć działania najszybciej jak to możliwe, zanim jeszcze rozpoczną się dyskusje. Jeśli reakcja parlamentów narodowych nastąpi kilka miesięcy po przekazaniu dokumentów przez Komisję, jest mało prawdopodobne, że wprowadzi ona korektę, ponieważ negocjacje w Radzie i debaty w Parlamencie Europejskim zostaną już rozpoczęte na podstawie jej projektów.

- d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Istnieje nieformalna współpraca pomiędzy Zgromadzeniem Narodowym i Senatem francuskim, ale nie jest przewidziana koordynacja np. w sprawie tych samych stanowisk na temat tekstów wspólnotowych. Każda izba jest autonomiczna, w związku z tym może swobodnie zajmować stanowisko na każdy temat.

- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

¹³ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

Nie została podjęta decyzja formalna, ale ponieważ kontrola przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności wchodzi obecnie w zakres kompetencji Delegacji Senatu ds. Unii Europejskiej, przewodniczący Delegacji ma obowiązek przekazać swoje stanowisko instytucjom wspólnotowym. Preferowanym sposobem przesyłania dokumentu jest poczta elektroniczna.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Nie. Delegacja Senatu ds. Unii Europejskiej, która zgodnie z konstytucją informuje już o tekstach wspólnotowych, przyjmując projekty uchwał, wnioski lub kierując pisma do rządu, będzie również zabierać głos w sprawie poszanowania zasad proporcjonalności i pomocniczości. Jedyna różnica dotyczy przestrzegania sześciotygodniowego terminu przewidzianego na reakcję.

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Tak, ta inicjatywa stanowi prawdziwie dodatkową wartość, zważywszy, że umożliwia ona bezpośredni dialog pomiędzy parlamentami narodowymi i Komisją Europejską, oczywiście jeśli Komisja Europejska skieruje odpowiedź do parlamentów narodowych i weźmie pod uwagę ich opinie w sprawie zasad proporcjonalności i pomocniczości.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

- a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*
- b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Senat nie przeprowadził debaty na temat rocznej strategii politycznej Komisji. Program prac Komisji jest analizowany w trybie pisemnym.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Dyskusja na temat rocznej strategii politycznej pozwala dokonać ogólnego przeglądu polityki europejskiej, choć nie zastępuje pogłębionej analizy każdego projektu Komisji Europejskiej. Jednocześnie mogą istnieć rozbieżności pomiędzy zapisami zawartymi w programie prac a konkretnymi rezultatami. Wreszcie program pracy stanowi często katalog, który nie pozwala odróżnić spraw zasadniczych od mniej istotnych.

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Bardziej użyteczna byłaby może coroczna prezentacja przez Komisję jej priorytetów na forum COSAC.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Nie. Należy sprecyzować, że sugestia Komisji Europejskiej w sprawie odwoływania się do klauzul pomostowych, zgodnie z art. 67 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej, nie została zawarta w odrębnym tek-

ście. Jednakże komunikat Komisji „Realizacja programu haskiego: przyszłe działania” (COM [2006] 0331 wersja ostateczna) został przekazany przez rząd, będzie więc analizowany przez parlament.

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

W związku z tym, że nie została przeprowadzona żadna debata, Senat nie zajął stanowiska. Wkrótce jednak powinna odbyć się debata w ramach Delegacji ds. Unii Europejskiej.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

W dniu 24 kwietnia 2006 r. rząd francuski skierował pismo do swoich europejskich partnerów, zawierające, wśród innych projektów mających na celu poprawę funkcjonowania obowiązujących traktatów, wyraźne odwołanie się do klauzuli pomostowej z art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej. Projekt ten został złożony w Senacie podczas przesłuchania publicznego w dniu 14 czerwca 2006 r., poprzedzającego posiedzenie Rady Europejskiej. Natomiast rząd francuski nie zajął stanowiska w sprawie odwołania się do klauzuli pomostowej z art. 67 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Senat może przyjąć uchwałę na mocy art. 88-4 Konstytucji, która zawierałaby stanowisko w sprawie stosowania klauzuli pomostowej. Senatorowie mogą jednocześnie przedstawiać swoje opinie, na przykład podczas debaty poprzedzającej Radę Europejską, podczas wystąpienia ministrów do spraw europejskich czy kierując pismo do ministra spraw europejskich. Dodać należy, że w przypadku, kiedy Rada podjęłaby decyzję o zastosowaniu klauzuli pomostowej, parlament powinien wyrazić zgodę na ratyfikację tej decyzji, zgodnie z art. 53 Konstytucji. Poza tym, konieczna może okazać się zmiana Konstytucji, co wymagałoby przeprowadzenia głosowania w Zgromadzeniu Narodowym i Senacie, a następnie zatwierdzenia przez obie izby zebrane jako Kongres, większością trzech piątych głosów lub też w drodze referendum.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Zastosowanie artykułu 88-4 równie dobrze odnosi się do projektów wchodzących w zakres trzeciego jak i pierwszego filaru, nie przewiduje się więc konsekwencji mogących mieć wpływ na ogólne warunki analizy dokonywanej przez parlament francuski. Jednakże przejście niektórych kwestii z trzeciego do pierwszego filaru mogłoby prowadzić do pozbawienia parlamentu francuskiego prawa wyrażania zgody na ratyfikację niektórych konwencji i umów międzynarodowych, zawartych na mocy art. 24 Traktatu o Unii Europejskiej.

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Nie

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Nie, Senat nie przeprowadził żadnej kontroli decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej. Nie przewiduje się tego także w przyszłości, chyba że na wyraźne życzenie senatorów.

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Nie dotyczy. Senat nie podejmował żadnej decyzji co do tekstów w ramach procedury komitologicznej.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Nie dotyczy. Senat francuski nie korzysta z rejestru komitologii.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i merytorycznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Tak. Parlament francuski interweniuje w sprawach europejskich, zgodnie z art. 88-4 Konstytucji, który stanowi: „Rząd przedstawia Zgromadzeniu Narodowemu i Senatowi, po przekazaniu do Rady Unii Europejskiej, projekty lub propozycje aktów Wspólnot Europejskich i Unii Europejskiej, zawierające postanowienia o charakterze legislacyjnym. Jednocześnie może on przedkładać tym organom inne projekty lub propozycje aktów, jak również wszystkie dokumenty instytucji Unii Europejskiej. Zgodnie z ustalonymi w regulaminach każdego zgromadzenia warunkami, może odbyć się głosowanie nad uchwałą w sprawie projektów, propozycji czy dokumentów wymienionych w poprzednim akapicie, w szczególnych przypadkach poza sesjami”. Zadaniem Senatu jest więc przede wszystkim podejmowanie działań w zakresie przepisów wspólnotowych o charakterze legislacyjnym, tych, które będą miały istotny wpływ na prawodawstwo francuskie. Obszar regulowany ustawowo został opisany w art. 34 Konstytucji¹⁴.

Ponadto, poza dokonaniem rozróżnienia na środki legislacyjne wchodzące w zakres podstawowej działalności parlamentarnej i środki regulacyjne, Senat stara się skupić w swojej pracy na kwestiach natury politycznej, a nie na sprawach czysto technicznych.

¹⁴ Artykuł 34

Ustawy uchwała parlament.

Ustawa ustala zasady 23 dotyczące:

- praw obywatelskich i podstawowych gwarancji przyznanych obywatelom w celu realizacji wolności publicznych; świadczeń na rzecz obrony narodowej nakładanych na obywateli i na ich majątek;
- obywatelstwa, stanu cywilnego i zdolności prawnej jednostki, prawa małżeńskiego, dziedziczenia i darowizn;
- określenia zbrodni i występków, jak również orzekanych za nie kar; procedury karnej; amnestii; tworzenia nowych pionów sądownictwa i statusu sędziów;
- wymiaru stawek i sposobów pokrywania wszelkiego rodzaju podatków; systemu emisji pieniędzy.

Ustawa określa również zasady dotyczące:

- systemu wyborczego do zgromadzeń parlamentarnych i zgromadzeń lokalnych;
- tworzenia określonych kategorii zakładów publicznych;
- podstawowych gwarancji przyznanych państwowym funkcjonariuszom cywilnym i wojskowym;
- nacjonalizacji przedsiębiorstw i przenoszenia własności przedsiębiorstw sektora publicznego do sektora prywatnego.

Ustawa określa podstawowe zasady 24: – ogólnej organizacji obrony narodowej; – samorządu wspólnot terytorialnych, ich kompetencji i źródeł dochodów 25;

- szkolnictwa;
  - prawa własności i praw rzeczowych oraz zobowiązań cywilnych i handlowych;
  - prawa pracy, praw związków zawodowych i ubezpieczeń społecznych
- (...)

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Tak, wspólne spotkania są potrzebne, jeśli parlamenty narodowe mają realną możliwość przedstawiania swoich poglądów. W rezultacie, o ile znane są prace Parlamentu Europejskiego, a informacja o nich jest łatwo dostępna we wszystkich językach Unii Europejskiej, dostęp do informacji o pracy parlamentów narodowych nie jest tak bezpośredni, ze względu na brak tłumaczeń tekstów.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Tematy zostały dobrane raczej dobrze. Zdarzało się jednak, że kilka spotkań dotyczyło tego samego tematu (strategia lizbońska), podczas gdy ważne dla parlamentów narodowych sprawy nie zostały poruszone na żadnym ze wspólnych spotkań, na przykład projekt dyrektywy usługowej. Debaty odbywały się osobno w Parlamencie Europejskim i parlamentach narodowych (nawet jeśli spotkania z parlamentami europejskimi były organizowane z inicjatywy parlamentu francuskiego). Wspólne spotkania mogłyby w przyszłości skoncentrować się na istotnych projektach dyrektyw lub rozporządzeń. Wreszcie, przedmiotem wspólnych spotkań mogłyby stać się niektóre nowe tematy, jak polityka handlowa, środowisko, polityka społeczna i zdrowie.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Tak. Rytm spotkań jest stały, choć w dłuższym okresie może okazać się trudny do utrzymania, ponieważ parlamentarzystów narodowych ściśle obowiązuje obecność na posiedzeniach w ich parlamentach. Należy przygotować odpowiedni kalendarz spotkań, tak by ich nie lekceważyć i aby stworzyć parlamentarzystom narodowym możliwość efektywnego w nich udziału.

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Należy je kontynuować na tych samych zasadach, ale zwiększając udział parlamentów narodowych w wyborze zagadnień do omówienia i w przygotowaniach spotkań. Warto by w tym celu uzyskać wcześniej ze strony parlamentów narodowych, za pośrednictwem COSAC, informację o planowanych tematach spotkań. Wreszcie, powinno być dostępne szczegółowe sprawozdanie z tych spotkań (zawierające informację na temat działań parlamentów narodowych).

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Brak sugestii.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Francuski Senat nie bierze udziału w pracach tych organizacji.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Senat monitoruje wymiar północny UE po przedłożeniu mu tekstów i komunikatów związanych z tym tematem. Na przykład dokonał analizy porozumień między Islandią i Norwegią w systemie informacji Schengen (SIS).

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralelę z wymiarem eurośroziemnomorskim Unii?*

Wymiar północny Unii jest przedmiotem odpowiedniej kontroli parlamentarnej. Wymiar eurośroziemnomorski Unii opiera się na Deklaracji z Barcelony z 1995 r. i ma na celu prowadzenie dialogu kulturowego, gospodarczego, ale także politycznego z krajami południowego wybrzeża Morza Śródziemnego. Jego przedmiot jest zdecydowanie inny. Wymiar eurośroziemnomorski Unii korzysta ze środków wspólnotowych w ramach programu MEDA.

12. NIEMCY

BUNDESTAG

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej Bundestagu bada znaczenie wzmocnionej kontroli pomocniczości na poziomie parlamentów narodowych. W okresie oczekiwania na wejście w życie Traktatu Konstytucyjnego, COSAC jest odpowiednim forum parlamentarnym w zakresie kontroli pomocniczości.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Ponieważ Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy nie wszedł w życie, a niemiecki Bundestag nie wprowadził odrębnej procedury analizy projektów unijnych aktów prawnych pod kątem zasad pomocniczości i proporcjonalności, obowiązuje procedura dotycząca unijnych aktów prawnych przewidziana w art. 93 i 93a Regulaminu Bundestagu.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Bezpośrednie przekazywanie dokumentów Komisji rozpoczęło 1 września 2006 r., lecz nie można jeszcze określić liczby dokumentów. Pierwsze szacunki, po 2 miesiącach, wskazują, że liczba przekazanych dokumentów, zgodnie z przewidywaniami Komisji, wyniesie ok. 800 do 1000 rocznie.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*
 Techniczna procedura rozpatrywania dokumentów jest obecnie przedmiotem rozważań w Bundestagu.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Ta kwestia jest obecnie przedmiotem obrad wewnętrznych Bundestagu na poziomie politycznym.

b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Jak wyżej.

c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu na reakcję?*

Jak wyżej.

d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Jak wyżej.

e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

Jak wyżej.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Jak wyżej.

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Jak wyżej.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

Nie

a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji?*

Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?

b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Członkowie wszystkich grup politycznych w ramach Komisji do Spraw Unii Europejskiej poparli rozpoczęcie regularnej debaty na temat rocznej strategii politycznej Komisji. Propozycja przewiduje debatę na temat rocznej strategii politycznej Komisji co roku na posiedzeniu plenarnym. Jednak nie podjęto jeszcze ostatecznej decyzji w tej sprawie.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Tak

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Tak

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Nie

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

Jak wyżej.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Tak. Kwestia klauzul pomostowych została poruszona przez rząd federalny na spotkaniu Komisji do Spraw Unii Europejskiej w dniu 27 września 2006 r. w związku ze sprawozdaniem ze spotkania Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości Spraw Wewnętrznych w dniach 21 i 22 września w Tampere.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Rząd federalny jest obowiązany w najbliższym terminie przedstawić parlamentowi szczegółowe sprawozdanie i poinformować, w jakim stopniu będą brane pod uwagę, podczas obrad rad ministrów, opinie wyrażone przez Bundestag. Obowiązek przekazywania obszernej informacji zapewnia wywieranie przez Bundestag odpowiedniego wpływu na politykę Unii Europejskiej.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałoby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Zob. odpowiedź na pytanie nr 1.

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Nie

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Nie

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Zob. odpowiedź na pytanie nr 1.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Zob. odpowiedź na pytanie nr 1.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i merytorycznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Zob. odpowiedź na pytanie nr 1.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Tak. Bundestag przywiązuje dużą wagę do współpracy z Parlamentem Europejskim i z parlamentami narodowymi.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Na ogół tak.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Tak, nie ma potrzeby istotnego zwiększenia liczby spotkań, biorąc pod uwagę harmonogram spotkań międzyparlamentarnych.

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Tak:

a. W przypadku, gdy temat jest przedstawiany przez zespół ekspertów w określonej dziedzinie, deputowani do parlamentów narodowych lub Parlamentu Europejskiego nie powinni wchodzić w skład tego zespołu, powinni natomiast uczestniczyć w debacie. W przypadku stwierdzenia potrzeby powołania zespołu parlamentarzystów, powinni oni reprezentować nie tylko jedną, lecz szeroki wachlarz opcji politycznych.

b. Ustalanie i przekazywanie listy mówców musi odbywać się w otwarty i przejrzysty sposób. Należy stosować się do wytycznych uzgodnionych przed konferencją.

c. Proces wybierania parlamentarzystów zapraszanych do wzięcia czynnego udziału w spotkaniu (sprawozdawca, główny mówca itp.) musi być otwarty i przejrzysty. Uczestnicy muszą wiedzieć czego dokładnie się od nich oczekuje z odpowiednim wyprzedzeniem przed konferencją (por. odpowiedź na pytanie 8).

d. Parlamentarzyści zabierający głos w sali plenarnej w Brukseli mogliby być proszeni o powstanie i podanie swojego nazwiska. Dzięki temu wszyscy uczestnicy wiedzieliby, kto zabiera głos. Można by też ich zachęcać do spontanicznych wypowiedzi zamiast odczytywania przygotowanych wystąpień.

e. Na następne spotkanie pod hasłem „Przyszłość dla Europy” należy rozważyć możliwość rozsądzenia uczestników w sposób podobny do układu przyjętego przez Konwent Europejski: wszyscy uczestnicy siedzieliby w porządku alfabetycznym zamiast w grupach

odpowiadających delegacjom narodowym. Symbolizowałoby to wspólny cel debaty, która wykracza poza interes narodowy.

Uwaga: odpowiedzi niemieckiego Bundestagu na pytania zawarte w kwestionariuszu na temat organizacji wspólnych spotkań parlamentarnych i wspólnych spotkań komisji.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Bundestag jest członkiem Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego i organizuje następne posiedzenie plenarne w Berlinie w dniach 25-28 sierpnia 2007 roku.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Tak

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośroziemnomorskim Unii?*

Na ogół tak.

13. NIEMCY

BUNDES RAT

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

Bundesrat uważa, że COSAC odgrywa w obecnym układzie bardzo pożyteczną rolę w odniesieniu do zasady pomocniczości. W przyszłości COSAC powinna również służyć jako mechanizm umożliwiający parlamentom wymianę poglądów na temat najlepszych praktyk, wspierając je w usprawnianiu systemów kontroli w tym zakresie. Wynik „testu pomocniczości” przeprowadzonego na przykładzie trzeciego pakietu kolejowego okazał się w tym kontekście bardzo pomocny.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

W Bundesracie Komisja do Spraw Unii Europejskiej jest komisją właściwą do rozpatrywania unijnych propozycji legislacyjnych i innych dokumentów UE. Dotyczy to również kon-

troli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności. Komisja do Spraw Europejskich obraduje w oparciu o zalecenia komisji branżowych.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Dokumenty UE są przekazywane do Bundesratu przez rząd federalny. Bundesrat otrzymuje również dokumenty w ramach nowej procedury bezpośredniego przekazywania dokumentów Komisji. Bundesrat ustala obecnie w jakim stopniu dokumenty Komisji będą również przekazywane przez rząd federalny.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Bundesrat założył nową skrzynkę poczty elektronicznej. Ponadto w Bundesracie są wykorzystywane istniejące mechanizmy konsultacyjne.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Komisje Bundesratu badają dokumenty i przedstawiają na posiedzeniu plenarnym zalecenia w sprawie przyjęcia opinii. Mogą one również zawierać zalecenie przekazania opinii Bundesratu do Komisji.

b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Podobnie jak dotychczas, Bundesrat będzie badał propozycje legislacyjne i dokumenty konsultacyjne oraz sporządzać opinie o tych dokumentach.

c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu¹⁵ na reakcję?*

Obecnie nie zakładamy uwzględniania sześciotygodniowego terminu. Jednak, być może, uda się dotrzymać tego terminu w wielu przypadkach.

d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Nie podjęto jeszcze decyzji w sprawie konkretnych rozwiązań dotyczących współpracy.

e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

Bundesrat będzie przekazywać Komisji opinie wraz z zawiadomieniem w formie listu. Jest to oficjalne zawiadomienie przekazywane przez przewodniczącego Bundesratu do przewodniczącego Komisji.

¹⁵ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

W odniesieniu do dokumentów przekazywanych bezpośrednio przez Komisję, Bundesrat będzie posługiwać się dotychczasową procedurą konsultacyjną.

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Bundesrat z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź bezpośredniego przekazywania dokumentów Komisji jako istotny wkład w realizację zasad demokracji i pomocniczości, zbliżający Europę do obywateli i usprawniający stanowienie prawa w Unii Europejskiej, co z kolei przyczyni się do zwiększenia akceptacji zjednoczonej Europy wśród obywateli Unii. Bundesrat zakłada, że zasada pomocniczości będzie uwzględniana w większym stopniu w inicjatywach Komisji w ramach jej działania na rzecz partnerstwa jako podstawy zjednoczonej Europy.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

Bundesrat nie prowadził dotychczas debaty nad roczną strategią polityczną.

- a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*

Nie dotyczy.

- b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Nie podjęto jeszcze decyzji w sprawie przyszłej debaty nad roczną strategią polityczną.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Na to pytanie można odpowiedzieć dopiero po rozstrzygnięciu kwestii dyskusji nad roczną strategią polityczną.

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Na to pytanie można odpowiedzieć dopiero po rozstrzygnięciu kwestii dyskusji nad roczną strategią polityczną.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Bundesrat wyraził swoją opinię w sprawie komunikatu Komisji „Plan osiągnięcia wyników dla Europy z myślą o obywatelach“ z dnia 10 maja 2006 r. w uchwale z dnia 7 lipca 2006 roku.

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

W uchwale z dnia 7 lipca 2006 r. Bundesrat odrzucił możliwość wykorzystania klauzul pomostowych w obszarach „wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości” oraz „legalnej migracji”, uznając za niewłaściwe uprzedzanie przyjęcia projektu Traktatu Konstytucyjnego.

Postanowienia zawarte w projekcie Traktatu Konstytucyjnego stanowią precyzyjnie dostrojony i wyważony system. Inicjatywa Komisji wykraczałaby poza podział uprawnień i obowiązków przewidziany w projekcie Traktatu Konstytucyjnego.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Rząd federalny zgadza się z Bundesratem w kwestii odrzucenia tego stanowiska.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Rząd federalny był zobowiązany do należytego uwzględnienia stanowiska Bundesratu przy ustalaniu swojego stanowiska negocjacyjnego na poziomie UE.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Przesunięcie niektórych kwestii w obszarze sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru nie spowodowałoby zmiany sposobu badania tych kwestii przez Bundesrat. Zwiększyłyby natomiast ilość projektów aktów prawnych do zbadania.

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Bundesrat przedłożył swoją opinię w sprawie zmiany procedury komitologicznej w dniu 14 marca 2003 roku.

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Decyzje w sprawie procedury komitologicznej nie były dotychczas badane przez Bundesrat. Obecnie nie planuje się wprowadzenia takiej kontroli.

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Na to pytanie nie możemy odpowiedzieć, ponieważ Bundesrat dotychczas nie badał decyzji dotyczących procedury komitologicznej.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Bundesrat nie wypowiedział się dotychczas na ten temat.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Na to pytanie nie możemy odpowiedzieć, ponieważ Bundesrat dotychczas nie badał decyzji dotyczących procedury komitologicznej.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Bundesrat uważa wspólne spotkania za pożyteczne. Umożliwiają one deputowanym do Bundesratu wymianę doświadczeń, poza istniejącymi już formami współpracy międzyparlamentarnej.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Tematy te są interesujące i aktualne. Z punktu widzenia Bundesratu istotne jest podejmowanie aktualnych, interesujących opinię publiczną tematów, aby zagwarantować powodzenie tych spotkań w przyszłości, podobnie jak to miało miejsce w przeszłości.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydentury)?*

Tak, Bundesrat uważa spotkania organizowane w obecnej formie za odpowiednie. Ponieważ deputowani do Bundesratu są również członkami rządu w swoich krajach związkowych, trudno byłoby im uczestniczyć w większej liczbie spotkań.

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Nie

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Nie

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Bundesrat nie uczestniczy w pracach żadnej z wymienionych organizacji. Na poziomie federalnym Szlezwik-Holsztyn, Meklemburgia-Pomorze Przednie i Hamburg uczestniczą w spotkaniach Rady Państw Morza Bałtyckiego.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Bundesrat nie rozważał dotychczas działalności UE w kontekście wymiaru północnego.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralelę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

Nie możemy wypowiedzieć się na ten temat, ponieważ wymiar północny nie był jeszcze przedmiotem dyskusji.

14. GRECJA

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

Zwiększona rola COSAC została faktycznie uznana poprzez zaakceptowanie jej postulatów przez głowy państw i szefów rządów państw członkowskich, podczas spotkania Rady Europejskiej w czerwcu bieżącego roku.

Aby zapewnić lepszą organizację kontroli przestrzegania zasady pomocniczości, rola COSAC powinna polegać na koordynacji całego procesu, zakładając, że komisje spraw europejskich koordynują przebieg procesu kontroli w poszczególnych parlamentach. Jak już stwierdzono wcześniej, COSAC mogłaby funkcjonować jako swoista „izba rozrachunkowa” opinii parlamentów narodowych w sprawach naruszenia zasad pomocniczości i proporcjonalności.

Z technicznego punktu widzenia, istnieje potrzeba ścisłej współpracy między Sekretariatem COSAC a IPEX w celu zapewnienia tej koordynacji.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Uważamy, że w większości parlamentów narodowych komisje spraw europejskich mają zawsze pewną rolę do odegrania w monitorowaniu europejskich propozycji legislacyjnych, przy inicjowaniu lub podsumowywaniu procesu kontroli. Dlatego też mają świadomość tego co się dzieje w tej dziedzinie i mogą odgrywać rolę łączników między COSAC i komisjami branżowymi.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Liczba dokumentów znacznie wzrosła.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Nie dyskutowano dotychczas nad stroną techniczną. Aktualnie dokumenty są przekazywane do sekretariatu komisji spraw europejskich.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Nie podjęto jeszcze formalnej decyzji, lecz najprawdopodobniej zostanie następująca procedura: komisja spraw europejskich otrzyma dokumenty i dokona pierwszego sprawozdania. Kwestie uznane za ważne będą rozpatrywane na wspólnych spotkaniach komisji spraw europejskich z właściwą komisją branżową.

- b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*
Przedmiotem debaty może być każdy dokument, jeśli komisja spraw europejskich podejmie taką decyzję.
- c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu¹⁶ na reakcję?*
Takie jest założenie, lecz zależy to również od innych czynników (tłumaczenie dokumentów, otrzymanie noty wyjaśniającej rządu w odpowiednim czasie itp.).
- d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*
Nasz parlament jest jednoizbowy.
- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*
Odpowiedź będzie najprawdopodobniej podpisana przez przewodniczącego parlamentu.
4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*
Proces ten jest dość podobny. Jedyna różnica między postanowieniami obowiązujących regulaminów i rozważaną procedurą dotyczy komisji spraw europejskich jako organu, który będzie wybierać dokumenty do analizy.
5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*
Tak. Jest rzeczą oczywistą, że bezpośredni dostęp do dokumentów jest rozwiązaniem lepszym od sytuacji, kiedy (przynajmniej w naszym parlamencie) otrzymywaliśmy je od rządu. Fakt, że parlamenty narodowe mogą podjąć dialog z Komisją w sprawie propozycji legislacyjnej automatycznie zwiększa ich rolę. Ważne jest również to, że parlamenty narodowe mogą otrzymywać informacje na bardzo wczesnym etapie (zielone i białe księgi, dokumenty robocze i komunikaty, które nie zawsze są dostępne w portalu Europa), dzięki czemu dowiadują się o aktualnych trendach i mogą odpowiednio planować swoje działania.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*
- a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*
Nie w sposób regularny.
- b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*
Za bardziej pożyteczną uważamy debatę nad rocznym programem prac Komisji niż nad strategią polityczną, ponieważ ta pierwsza jest bardziej szczegółowa i umożliwia komisji spraw europejskich uzyskanie obrazu propozycji legislacyjnych. Przy kilku okazjach wspomnieliśmy, że nasza komisja spraw europejskich będzie debatować nad rocznym programem prac każdego roku – i być może, w tym kontekście, również nad strategią polityczną.

¹⁶ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*
Zob. powyżej.
3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*
Tak, jeśli czas publikacji jest dogodny.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*
Nie bezpośrednio.
2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*
Choć ta kwestia nie była przedmiotem odrębnej dyskusji, na ogół nasz parlament zawsze opowiadał się za większym zaangażowaniem Parlamentu Europejskiego w unijny proces decyzyjny. Jednak większość deputowanych do parlamentu oraz członków naszego rządu jest przeciwko wprowadzeniu w życie części Traktatu Konstytucyjnego przed jego ratyfikacją przez wszystkie państwa członkowskie.
3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*
Nie znamy dokładnie reakcji rządu na tę inicjatywę (zob. powyżej).
4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*
Poprzez właściwe komisje oraz Specjalną Komisję Stałą do Spraw Europejskich nasz parlament może wywierać wpływ, zapraszając ministrów na posiedzenia lub sporządzając opinie. Jednak istniejące środki nie są wiążące prawnie.
5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*
Nie – rozróżnienie między filarami nie ma wpływu na kontrolę (pod względem przepisów, ponieważ w istocie jest jasne, że kontrola jest skuteczniejsza w zakresie polityk trzeciego filaru).

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*
2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*
3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*
4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*
5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Znaczenie tych spotkań wynika z faktu, że skupiają one wszystkie elementy struktury instytucjonalnej Unii Europejskiej. W pewnym stopniu ma to miejsce również na forum COSAC, lecz ograniczona reprezentacja i ograniczenia czasowe nie pozwalają wszystkim grupom politycznym reprezentowanym w Parlamencie Europejskim na wyrażenie swoich poglądów.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Według naszych parlamentarzystów, którzy brali udział w spotkaniach, wybór tematów był zadowalający.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydentury)?*

Uważamy, że niektóre komisje branżowe zostały zaniedbane w tym kontekście.

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Uważamy, że elementem odróżniającym te spotkania od spotkań przewodniczących komisji parlamentarnych organizowanych przez prezydencje byłoby stworzenie możliwości reprezentowania partii opozycyjnych.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Nie

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Nie uczestniczymy w żadnym z wymienionych forów.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Niezbyt dokładnie. Tylko w ramach programu prac prezydentury fińskiej.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

Ta kwestia nie była podnoszona.

15. WĘGRY

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

COSAC powinna nadal odgrywać swoją ważną rolę jako forum współpracy w zakresie inicjowania i oceny „testów pomocniczości”. Obecnie nie widzimy powodów ani realnej możliwości, by znacznie zwiększyć tę rolę.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Węgierskie Zgromadzenie Narodowe nie zajmuje się bezpośrednio tym problemem, ponieważ komisje stałe są zaangażowane bezpośrednio w kontrolę przestrzegania zasady pomocniczości. Naszym zdaniem, ze względów praktycznych i organizacyjnych, COSAC powinna utrzymywać kontakty tylko z komisjami spraw europejskich parlamentów narodowych; obowiązkiem tych komisji powinno być odpowiednie reprezentowanie komisji branżowych lub stałych w COSAC.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

W praktyce przekazywanie dokumentów Komisji nie zwiększa znacznie liczby dokumentów, ponieważ Zgromadzenie Narodowe otrzymuje wszystkie dokumenty Rady (poza poufnymi) za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych od 1 maja 2004 roku. Zatem parlament ma już dostęp do wszystkich dokumentów Komisji przesyłanych Radzie. Obecnie dokumenty przekazywane przez Komisję odpowiadają dokumentom otrzymywanym z Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Zgromadzenie Narodowe zamierza rozsyłać dokumenty Komisji za pośrednictwem wewnętrznej sieci informatycznej Zgromadzenia Narodowego. W związku z tym deputowani i pracownicy parlamentu mieliby dostęp do nich. W tym celu będą zamieszczane linki do pobierania poszczególnych dokumentów, lecz nie przewiduje się w systemie funkcji wyszukiwania. Jak już wspomniano powyżej, baza danych Zgromadzenia Narodowego zawiera już wszystkie dokumenty Komisji przekazane Radzie, dzięki czemu użytkownicy mają możliwość wyszukiwania informacji w uporządkowany sposób.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. Komisja do Spraw Unii Europejskiej, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej będzie analizować dokumenty i decydować, czy w danym przypadku nastąpiło naruszenie zasady pomocniczości oraz zalecać przyjęcie

odpowiedniego stanowiska przez Zgromadzenie Narodowe. Następnie sprawa zostanie poddana pod głosowanie na posiedzeniu plenarnym.

- b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Istnieje możliwość analizowania wszelkich dokumentów lub reagowania na nie w pewnej formie. Być może większość badanych dokumentów będą stanowić propozycje legislacyjne.

- c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu¹⁷ na reakcję?*

Tak. (Jeśli reakcja nie będzie możliwa w tym terminie, Zgromadzenie Narodowe postara się przekazać swoją opinię rządowi w ramach procedury kontroli.)

- d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Węgierskie Zgromadzenie Narodowe jest parlamentem jednoizbowym.

- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

W ramach uzgodnień COSAC zostanie przesłany list od przewodniczącego Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Jeśli natomiast parlament wyda uzasadnioną opinię, zostanie ona podpisana przez przewodniczącego parlamentu.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Tak. Podstawowe różnice są następujące: (a) w ramach ogólnej procedury kontroli rząd musi formalnie zaprezentować swoje stanowisko komisji w ramach „testu pomocniczości”, który nie jest formalnie wymagany; (b) w ramach procedury kontroli zgodności z zasadą pomocniczości, posiedzenie plenarne zachowuje prawo podjęcia ostatecznej decyzji, podczas gdy w przypadku procedury kontroli, prawo to przysługuje Komisji do Spraw Unii Europejskiej.

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Większość tych dokumentów otrzymywaliśmy w przeszłości od rządu. Dodatkowa wartość sprowadza się do nieco większej liczby otrzymywanych dokumentów (np. opinii Komisji opatrzonej odnośnikami, jak C(2006)XXXX wersja ostateczna) oraz nieco wcześniejszej daty dostarczenia.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

W 2005 roku Komisja do Spraw Unii Europejskiej zorganizowała dzień otwarty, poświęcony rocznemu programowi legislacyjnemu i prac Komisji, lecz ani węgierskie Zgromadzenie Narodowe ani Komisja do Spraw Unii Europejskiej nie debatowały nigdy nad roczną strategią polityczną.

¹⁷ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*

Jeśli chodzi o roczny program legislacyjny i prac na rok 2006, Komisja do Spraw Unii Europejskiej zorganizowała dzień otwarty, co oznacza, że rozesłano zaproszenia do przewodniczących stałych komisji parlamentarnych, przewodniczących podkomisji spraw europejskich, liderów frakcji parlamentarnych, węgierskich deputowanych do Parlamentu Europejskiego, ambasadorów państw członkowskich Unii Europejskiej oraz przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego. Nie ustalono formalnego rezultatu spotkania.

b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Mogłoby się to odbywać w podobny sposób, jak wcześniej w przypadku rocznego programu legislacyjnego i prac (posiedzenie komisji lub dzień otwarty). Jednak w debacie uczestniczyliby eksperci zewnętrzni.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Tak, dyskusja nad roczną strategią polityczną pomaga parlamentom narodowym uzyskać ogólne rozeznanie w politykach europejskich. Stanowi również okazję do wywierania wpływu na treść programu legislacyjnego i prac.

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Tak

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Nie podjęto dotychczas debaty politycznej nad tą inicjatywą.

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

Nie podjęto dotychczas debaty politycznej nad tą inicjatywą.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Węgierskie Zgromadzenie Narodowe nie otrzymało żadnych informacji o stanowisku rządu w sprawie tej propozycji.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Węgierskie Zgromadzenie Narodowe ma możliwość badania projektów uznanych za mające znaczenie dla Republiki Węgierskiej. Ponadto Zgromadzenie Narodowe może żądać informacji o stanowisku rządu przed posiedzeniami Rady Europejskiej lub innymi strategicznymi wydarzeniami w Unii Europejskiej.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałoby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Ponieważ decyzje wchodzące w zakres obu filarów podlegają tym samym ogólnym zasadom kontroli, przeniesienie niektórych kwestii nie miałoby wpływu na sposób badania tych polityk przez parlament.

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Zmiany te śledzili eksperci w Komisji do Spraw Unii Europejskiej i frakcje parlamentarne. Nie było debaty politycznej nad tą decyzją ani też nie wprowadzono w jej wyniku zmian proceduralnych.

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Istnieje możliwość badania decyzji podejmowanych w ramach procedury komitologicznej, ponieważ węgierski rząd jest reprezentowany w procesie podejmowania decyzji. Możliwość ta nie była wykorzystywana w przeszłości. Badanie procedury komitologicznej podlegałoby ogólnym zasadom kontroli. W przypadku wystąpienia kwestii o odpowiednio dużym znaczeniu, węgierski parlament nie zawaha się przed zbadaniem procedury, lecz nie ma jednoznacznych planów w tym zakresie.

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Nie mamy jeszcze żadnego doświadczenia w tym zakresie.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Baza danych zawiera wystarczające informacje do ustalenia, czy dana procedura komitologiczna powinna zostać zbadana. Nie mamy doświadczenia co do możliwych problemów natury praktycznej, które mogą pojawić się w trakcie przeprowadzania kontroli.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Nie ma formalnego rozróżnienia między pozycjami politycznymi i technicznymi, jednakże jednym z głównych kryteriów wyboru dokumentu lub procedury do analizy jest szczególne znaczenie polityczne danej kwestii dla Republiki Węgierskiej.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Oczywiście członkowie delegacji uczestniczących we wspólnych spotkaniach uważają je za nader przydatne – z jednej strony w ich bieżącej pracy, a z drugiej dla długofalowej współpracy z kolegami z parlamentów narodowych oraz z Parlamentu Europejskiego. Wspólne spotkania z reguły zwracają uwagę przywódców politycznych na ważne kwestie europejskie, które mogą niebawem znaleźć odzwierciedlenie w krajowych programach legislacyjnych.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Tak. Tematy są niewątpliwie ważne w punktu widzenia interesów parlamentów narodowych i Parlamentu Europejskiego.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Tak

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Zgodnie z haskami wytycznymi w sprawie współpracy międzyparlamentarnej, w Unii Europejskiej, przyjętymi przez Konferencję Przewodniczących Parlamentów Unii Euro-

pejskiej w dniach 1–3 lipca 2004 r., sekretarze generalni mają możliwość przedstawiania Konferencji Przewodniczących Parlamentów kwestii będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, na których należy skoncentrować się w kolejnym okresie. Kwestie ustalone w ten sposób mogłyby służyć za punkt wyjścia do uzgodnienia tematów wspólnych spotkań organizowanych przez Parlament Europejski. Tym samym tematy te mogłyby być ustalane z udziałem wszystkich parlamentów.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Proponujemy rozważenie możliwości zapraszania przez komisje branżowe parlamentów narodowych sprawozdawców Parlamentu Europejskiego do prezentowania niektórych szeroko dyskutowanych kwestii, istotnych dla przyszłości Unii Europejskiej i państw członkowskich, podobnie jak miało to miejsce w przypadku p. Lamassoure’a, stałego sprawozdawcy do spraw zasobów własnych.

Ponadto istotną korzyścią dla deputowanych do Parlamentu Europejskiego mogłaby być możliwość doraźnego zwoływania posiedzeń komisji Parlamentu Europejskiego w przypadku zamiaru zgłoszenia przez nich ważnych uwag na niektóre tematy. I odwrotnie – deputowani do Parlamentu Europejskiego powinni otrzymać szansę doraźnego uczestniczenia w posiedzeniach komisji branżowych parlamentów narodowych. Ten dwukierunkowy kanał wymiany informacji byłby bardzo przydatny dla obu stron.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Węgierskie Zgromadzenie Narodowe nie uczestniczy w pracach wymienionych organizacji.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Chociaż węgierski parlament nie koncentruje się szczególnie na kwestiach związanych z wymiarem północnym, Komisja do Spraw Unii Europejskiej z zadowoleniem przyjęła inicjatywę wzmocnienia tej współpracy, kiedy fiński ambasador poinformował deputowanych podczas posiedzenia parlamentu o planach prezydencji.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośroziemnomorskim Unii?*

Na obecnym etapie parlament węgierski nie ma doświadczenia, jeśli chodzi o istotne kwestie wchodzące w zakres wymiaru północnego.

16. IRLANDIA

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*
2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Komisja Europejska zobowiązała się do bezpośredniego przekazywania parlamentom narodowym wszystkich nowych propozycji i dokumentów konsultacyjnych, zachęcając je do „reagowania w sposób powodujący usprawnienie procesu formułowania polityki”.

Rada Europejska, obradująca w dniach 15–16 czerwca 2006 r., wezwała Komisję do „należytego rozważenia” uwag parlamentów narodowych – w szczególności w odniesieniu do zasad pomocniczości i proporcjonalności.

W swojej konkluzji Konferencja Przewodniczących zaproponowała, by COSAC rozważyła możliwość zainicjowania dyskusji nad wzmocnieniem współpracy w sprawie monitorowania zasady pomocniczości.

W świetle powyższych okoliczności wskazane byłoby podjęcie wkrótce przez COSAC dyskusji nad sposobem realizacji tych sugestii, tak aby spostrzeżenia parlamentów narodowych mogły wywierać optymalny wpływ.

Inicjatywy COSAC w zakresie monitorowania zgodności propozycji Komisji z zasadami pomocniczości i proporcjonalności stanowiły istotny postęp w procesie zacieśniania współpracy w związku z monitorowaniem pomocniczości.

COSAC powinna dokonać oceny funkcjonowania obecnej inicjatywy w odniesieniu do programu legislacyjnego i prac na rok 2006 z myślą o przeprowadzeniu podobnego ćwiczenia w 2007 roku na niewielkiej liczbie projektów aktów prawnych. Aby to umożliwić, należy rozważyć możliwość utworzenia formalnej „grupy roboczej ds. pomocniczości” we współpracy z Sekretariatem COSAC. Rolą grupy roboczej byłoby monitorowanie zmian, regularne przedstawianie aktualnych informacji oraz ułatwianie bieżącej wymiany informacji i doświadczeń parlamentów narodowych uczestniczących w pracach w zakresie badania spraw związanych z zasadami pomocniczości i proporcjonalności (udział parlamentów narodowych w procesie kontroli przestrzegania zasady pomocniczości byłby nadal dobrowolny). Usprawniłoby to poprawę jakości kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności oraz wzmocniłoby współpracę w ramach COSAC związaną z monitorowaniem tych spraw.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

1. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Tak. Przed podjęciem tej inicjatywy Oireachtas niekoniecznie otrzymywał wszystkie dokumenty nielegislacyjne zgodnie z zasadami kontroli spraw europejskich obowiązującymi w irlandzkim parlamencie.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

W parlamencie utworzono oddzielną bazę danych do przyjmowania dokumentów przekazywanych przez Komisję Europejską bezpośrednio do parlamentów narodowych.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Podkomisja Kontroli Spraw Europejskich będzie nadal wstępnie analizować dokumenty. Kiedy propozycja zostanie skierowana do komisji branżowych do dalszej analizy, komisje branżowe zdecydują, czy chcą odpowiedzieć Komisji, podając treść odpowiedzi.

b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Propozycje legislacyjne będą uszeregowane według ważności, a w razie potrzeby zostaną należycie rozpatrzone wszystkie inne dokumenty; komisje branżowe będą rozpatrywać skierowane do nich dokumenty oraz decydować, czy należy przekazać Komisji uwagi na ich temat.

c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu¹⁸ na reakcję?*

O ile okaże się to wykonalne, Oireachtas będzie dotrzymywać sześciotygodniowego terminu.

d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Tak. Podkomisja Kontroli Spraw Europejskich i wspólne komisje (branżowe) parlamentu będą analizować i reagować na dokumenty Komisji. W skład wspólnych komisji parlamentarnych wchodzi deputowani do obu izb – obradujący i głosujący razem.

e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

Zostanie przekazana przez przewodniczącego komisji odpowiedź w imieniu odpowiedzialnej komisji Oireachtas.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Istnieje już w irlandzkim parlamencie kompleksowy system kontroli projektów europejskich aktów prawnych, obejmujący zielone księgi i białe księgi.

Zakłada się wykorzystanie obecnego systemu i wprowadzenie dodatkowych dokumentów, jeśli wystąpi taka potrzeba.

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Tak. Rozwiązanie to stanowi cenny sygnał, potwierdzający ważne miejsce parlamentów narodowych w procesie decyzyjnym w Unii Europejskiej.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

¹⁸ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

- a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*
- b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*
Roczna strategia polityczna Komisji była przedmiotem debaty we Wspólnej Komisji do Spraw Unii Europejskiej Oireachtas.
2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*
Tak. Jest to ważna pomoc w formułowaniu planów komisji.
3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*
Jest to kwestia, którą można rozważyć.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*
2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*
3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*
4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*
5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałoby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*
Kwestie te były rozpatrywane przez komisję kontroli na początku tego roku. Zważywszy na ich znaczenie, sprawy te zostały przekazane do Wspólnej Komisji do Spraw Unii Europejskiej do dalszej analizy. Komisja będzie rozpatrywać je z udziałem wicepremiera (ánaiste) i ministra sprawiedliwości w listopadzie.

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*
Tak
2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*
Tak. Procedura kontroli była całkowicie zgodna ze zwykłą procedurą kontroli propozycji legislacyjnych. Propozycje wynikające z komitologii byłyby rozważane indywidualnie.
3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*
Resorty rządu zostały poproszone przez komisję o informowanie jej o konkretnych zmianach w procedurze komitologicznej.
4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*
Zob. odpowiedź na pytanie nr 3.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Kategorie te często się pokrywają i dlatego wszystkie rozpatrywane pozycje są traktowane w ten sam sposób.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

W przypadku, gdy wspólne spotkania mają jasny porządek obrad i cel, mogą one przysporzyć wartości poszczególnym procesom realizowanym w parlamentach narodowych i Parlamencie Europejskim.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Zob. odpowiedź na pytanie nr 1.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Można rozważyć możliwość udziału COSAC w procesie uzgadniania tematów do dyskusji na wspólnych spotkaniach parlamentarnych.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Zob. odpowiedź na pytanie nr 4.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Oireachtas nie uczestniczy w pracach żadnej z wymienionych organizacji.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Tak. Wspólna Komisja do Spraw Unii Europejskiej parlamentu dyskutowała nad wymiarem północnym Unii Europejskiej na swoich posiedzeniach w tym roku.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralelę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

Na obecnym etapie rozpatrywania tych spraw we wspólnej komisji (zob. odpowiedź na pytanie nr 2) nie ma możliwości wyciągnięcia ostatecznego wniosku w tej sprawie.

17. WŁOCHY

IZBA DEPUTOWANYCH I SENAT

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

Zgodnie z traktatem, celem COSAC jest wzajemna wymiana pomiędzy parlamentami dobrych praktyk dotyczących kontroli parlamentarnej spraw europejskich, w tym przestrzegania zasady pomocniczości. Ocenia się, że nie zachodzi potrzeba zmiany tego zapisu traktatu.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Te pytania i procedury nie zostały jeszcze rozpatrzone przez Senat i Izbę Deputowanych.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Nie – w przypadku Izby Deputowanych, która otrzymuje już wszystkie dokumenty przesyłane przez Komisję za pośrednictwem rządu.

Tak – w przypadku Senatu.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Kilka dni temu Izba Deputowanych i Senat uruchomiły skrzynkę poczty elektronicznej, do której przesyłane będą dokumenty. Rozważone zostanie utworzenie bazy danych w celu klasyfikacji dokumentów.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

Procedura nie została jeszcze określona. W zasadzie dokumenty powinny być przekazywane do dyspozycji wszystkich stałych komisji Senatu i Izby Deputowanych, w tym komisji spraw europejskich; te organy decydowałyby, za pomocą zwykłych instrumentów kontroli parlamentarnej, czy dokumenty mają być poddane analizie.

- a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Należałoby postępować zgodnie z procedurą przewidzianą w regulaminie Izby Deputowanych, według której projekty europejskich aktów normatywnych są przydzielane komisji właściwej w danym zakresie, wraz z opinią Komisji ds. Polityk Unii Europejskiej.

W Senacie należałoby stosować normalną procedurę w fazie przed podjęciem decyzji. Projekty są przekazywane do komisji właściwej w danym zakresie, wraz z opinią Komisji Spraw Zagranicznych i Komisji ds. Polityk Unii Europejskiej

- b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Zgodnie z regulaminami Izby Deputowanych i Senatu, komisje parlamentarne mogą analizować europejskie projekty aktów normatywnych oraz wszystkie akty związane z ich tworzeniem, jak dokumenty konsultacyjne.

- c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu¹⁹ na reakcję?*

Pytanie i procedura nie zostały jeszcze rozpatrzone przez Izbę Deputowanych i Senat. W każdym razie, obowiązujące regulaminy nie określają dokładnych terminów zakończenia analizy projektów aktów wspólnotowych.

- d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Na ogół nie.

- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

Nie podjęto jeszcze decyzji.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Nie podjęto jeszcze decyzji, ale najprawdopodobniej nie.

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Nie, ponieważ rząd przekazuje nam formalnie wszystkie dokumenty znajdujące się w bazie danych Rady, a tym samym wszystkie dokumenty przedstawione przez Komisję Europejską.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

Nie, Izba Deputowanych i Senat regularnie analizowały program legislacyjny i prac Komisji oraz program operacyjny Rady.

- a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*

- b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Aktualnie przeprowadzana jest analiza pytań i procedur.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Tak

¹⁹ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Pytanie to nie zostało jeszcze przeanalizowane.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

W uchwale przyjętej w dniu 21 września 2006 r. Izba Deputowanych zobowiązała rząd do wspierania idei odwołania się do klauzuli pomostowej przewidzianej w art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 67 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, po to, aby inne kwestie dotyczące obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości mogły być także rozpatrywane z wykorzystaniem procedury współdecydowania i głosowane w Radzie większością kwalifikowaną.

Senat włoski nie dyskutował nad inicjatywą Komisji.

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

Zob. odpowiedź na pytanie 1.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Na nieformalnym spotkaniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w Tampere rząd włoski nie zajął oficjalnego stanowiska w tej sprawie. Można jednak stwierdzić, że zasadniczo popiera stosowanie klauzuli pomostowej przewidzianej w art. 42.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Zob. odpowiedź na pytanie 1.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Nie

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Włoski Senat i Izba Deputowanych uznają, że komitologia jest kwestią dotyczącą stosunków pomiędzy Radą, Parlamentem Europejskim i Komisją. Nie może więc być zaliczona do zakresu szczególnych zainteresowań parlamentów narodowych i COSAC.

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Nie

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Kwestia ta nie została zbadana.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Kwestia ta nie została zbadana.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i merytorycznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Nie, w pracach organów parlamentarnych włoskiego Senatu i Izby Deputowanych z założenia nie dokonuje się rozróżnienia pomiędzy tematami lub aspektami technicznymi i politycznymi.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Niedawne doświadczenie wspólnych spotkań parlamentarnych jest z pewnością bardzo pozytywne. Spotkania te odgrywają ważną rolę, zwracając uwagę deputowanych do parlamentów narodowych i branżowych komisji parlamentarnych na pewne sprawy i tematy zawarte w porządku obrad instytucji UE. Poza tym utrwalają zwyczaj wzajemnych kontaktów pomiędzy równorzędnymi komisjami parlamentarnymi parlamentów narodowych i Parlamentem Europejskim. W ten sposób umacniają parlamente w wykonywaniu ich zadań w zakresie spraw europejskich, według odpowiednich procedur i kompetencji. W związku z tym spotkania te mogłyby być zasadniczo skonstruowane na podstawie formuły COSAC, przewidzianej już w preambule regulaminu COSAC jako model dla wszystkich spotkań równorzędnych komisji parlamentów narodowych.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Tak, nawet jeśli porządek spotkań międzyparlamentarnych zawiera czasem zbyt wiele punktów i tematów. Podejście bardziej skoncentrowane na jednej lub dwóch kwestiach na każdym spotkaniu międzyparlamentarnym (bywa, że porządek dnia przewiduje nawet cztery lub pięć posiedzeń poświęconych różnym tematom), sprzyjałoby być może głębszemu potraktowaniu rzeczywiście priorytetowych spraw i ułatwiałoby skuteczny dialog pomiędzy deputowanymi do Parlamentu Europejskiego i do parlamentów narodowych.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Tak, liczba spotkań międzyparlamentarnych wydaje się wystarczająca i raczej należy unikać jej zwiększenia. Poza tym organizacja spotkań powinna być koordynowana i sprawdzana z kalendarzem prac każdej izby w celu zagwarantowania możliwie największego udziału parlamentarzystów.

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Zaproszenie na spotkania międzyparlamentarne powinno zawsze być kierowane w formie listu przewodniczącego Parlamentu Europejskiego do przewodniczącego Izby Deputowanych, jak to zresztą wyraźnie określają dyrektywy w zakresie współpracy międzyparlamentarnej.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Nie

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*
Nie
2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*
Nie
3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralelę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

18. ŁOTWA

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

W ramach COSAC należy kontynuować kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności poprzez gromadzenie informacji o zgodności konkretnych działań z zasadami pomocniczości i proporcjonalności oraz o procedurach stosowanych przez parlamenty narodowe przy dokonywaniu oceny przestrzegania tych zasad. Realizując to zadanie, należy korzystać z norm zawartych w istniejących traktatach Unii Europejskiej, zaś COSAC powinna pełnić funkcję koordynatora.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

W przypadku zaangażowania komisji branżowych w ocenę zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności, parlament, zależnie od przyjętego przez siebie systemu, powinien uwzględnić ich wnioski przy ustalaniu swojego stanowiska.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję nie zwiększa liczby dokumentów, które otrzymuje parlament łotewski, ponieważ informacje o tych samych dokumentach są również przekazywane z Narodowej Bazy Danych Dokumentów UE, która pozostaje pod nadzorem Ministerstwa Spraw Zagranicznych Republiki Łotewskiej.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Rozpoczęliśmy tworzenie bazy danych, umożliwiającej uzyskanie dostępu do elektronicznych wersji dokumentów Unii Europejskiej. Ta baza danych będzie zawierać datę wystawienia dokumentu, nazwę jego wystawcy, stanowiska narodowe Łotwy, ocenę dokumentu na posiedzeniach komisji parlamentarnych, porządki obrad komisji, protokoły z posiedzeń komisji, linki do innych baz danych (IPEX, PreLex) oraz zaangażowane organizacje pozarządowe.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

- a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Sekretariat Komisji do Spraw Unii Europejskiej Saeimy będzie dokonywać oceny dokumentów otrzymywanych z Komisji Europejskiej i wyrazi swoją opinię w sprawie potrzeby poinformowania Komisji Europejskiej o procesie wprowadzania w życie danego dokumentu legislacyjnego na Łotwie. Komisja do Spraw Unii Europejskiej Saeimy podejmie decyzję w sprawie potrzeby przekazania łotewskiego stanowiska Komisji Europejskiej.

- b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Sekretariat Komisji do Spraw Unii Europejskiej Saeimy będzie otrzymywać wszelkiego rodzaju dokumenty sporządzone i przekazane parlamentowi przez Komisję Europejską. Obecnie Komisja do Spraw Unii Europejskiej Saeimy dokonuje oceny tylko propozycji legislacyjnych. W odległej przyszłości, kiedy system rozwine się w stopniu umożliwiającym komisji zaangażowanie się w ocenę propozycji legislacyjnych na wcześniejszym etapie, Komisja do Spraw Unii Europejskiej Saeimy mogłaby przekazywać swoje stanowisko wobec dokumentów konsultacyjnych Komisji Europejskiej oraz dokumentów roboczych.

- c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu²⁰ na reakcję?*

Na podstawie doświadczenia, które wynieśliśmy z okresu próbnego kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności, stwierdzamy, że sześciotygodniowy termin na przedstawienie Komisji Europejskiej naszej reakcji jest zbyt krótki na utworzenie grupy roboczej i przygotowanie opinii dotyczącej konkretnego projektu aktu prawnego lub innego dokumentu Komisji Europejskiej. Trzeba mieć na uwadze „ograniczenia instytucjonalne”; na przykład oficjalne konsultacje, podobnie jak utworzenie grupy roboczej i planowanie debat może zająć dużo czasu. Zatem, zależnie od konkretnej sprawy, parlament nie może uniknąć przekroczenia sześciotygodniowego terminu na reakcję.

- d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję? Saeima Republiki Łotewskiej jest organem jednoizbowym.*

²⁰ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*
 Zależnie od znaczenia danej kwestii, odpowiedzi może przekazywać przewodniczący Komisji do Spraw Unii Europejskiej lub przewodniczący Saeimy.
4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*
 Sposób, w jaki nasz parlament zamierza zajmować się dokumentami przekazywanymi bezpośrednio przez Komisję Europejską różni się nieco od procedury stosowanej w przeszłości, ponieważ Saeima wypracowuje procedury umożliwiające mu angażowanie się na wczesnym etapie w proces oceny projektów aktów prawnych. Zatem same procedury nie zmieniają się, lecz możliwość bezpośredniego reagowania na projekty aktów prawnych będzie czymś nowym.
5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*
 Bezpośrednie przekazywanie propozycji legislacyjnych parlamentom narodowym może przynieść pozytywne skutki, ponieważ zapewni to wcześniejsze uzyskanie informacji przez parlament i zaangażowanie go na wczesnym etapie rozpatrywania projektu aktu prawnego; to z kolei może ułatwić monitorowanie wprowadzania w życie danego aktu prawnego.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*
- a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*
 Dotychczas roczna strategia polityczna Komisji była rozpatrywana przez Komisję do Spraw Unii Europejskiej Saeimy w kontekście łotewskiego stanowiska narodowego; w efekcie parlament zwrócił się do rządu o zmianę tego stanowiska. Członkowie Komisji do Spraw Unii Europejskiej Saeimy debatowali również nad roczną strategią polityczną Komisji wraz z przedstawicielami Parlamentu Europejskiego wybranymi na Łotwie.
- b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*
 Nie dotyczy.
2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*
 Dyskusje i wymiana poglądów zawsze przynosiły pozytywny skutek, ponieważ w trakcie dyskusji podnoszone są różne kwestie, które mogą okazać się istotne nie tylko dla danego kraju, lecz również dla całej Unii Europejskiej. Przykładem tego jest szeroka debata prowadzona przez Komisję do Spraw Unii Europejskiej Saeimy nad takimi sprawami, jak dyrektywa usługowa czy strategia lizbońska.
3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*
 Roczna strategia polityczna mogłaby zostać włączona jako pozycja porządku obrad COSAC. Następnie mogłyby być gromadzone i porównywane różne punkty widzenia odnośnie do tego dokumentu.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?

Na swoich posiedzeniach Komisja do Spraw Unii Europejskiej Saeimy dokonała oceny narodowego stanowiska Łotwy w sprawie programu haskiego, którego celem jest zwiększenie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Europie (kwestia klauzul pomocniczych – *passerelle*).

2. Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?

Komisja do Spraw Unii Europejskiej Saeimy poparła stanowisko łotewskiego rządu, stwierdzając potrzebę debaty nad ewentualnymi ulepszeniami procesu decyzyjnego w odniesieniu do obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, a ponadto uważa, że proces decyzyjny dotyczący stanowienia prawa w kwestiach należących do trzeciego filaru należy usprawnić.

Do potrzeby skorzystania z możliwości zmiany procedury decyzyjnej przewidzianej w art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej (przeniesienie kwestii z trzeciego filaru do pierwszego, pod warunkiem uzyskania jednomyślnej zgody państw członkowskich) podchodzimy ostrożnie, ponieważ, przede wszystkim, należy w pełni wykorzystać mechanizmy decyzyjne dostępne w ramach istniejących procedur; ponadto istniejące mechanizmy, które mogłyby zwiększyć sprawność procesu decyzyjnego nie zostały jeszcze odpowiednio ocenione.

3. Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?

Łotewski rząd poinformował Komisję do Spraw Unii Europejskiej Saeimy podczas przedstawiania stanowiska narodowego, zaś komisja je poparła. Komisja do Spraw Unii Europejskiej Saeimy rozpatrywała narodowe stanowisko Łotwy najpierw w dniu 21 lipca 2006 r., przed spotkaniem Rady w dniu 24 lipca 2006 r. Komisja do Spraw Unii Europejskiej Saeimy ponownie rozpatrywała to stanowisko w dniu 15 września 2006 r., przed nieformalnym spotkaniem Rady w dniach 21–21 września 2006 roku.

4. Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?

Komisja do Spraw Unii Europejskiej Saeimy może wywierać wpływ na to i na inne stanowiska rządu, przedstawiając propozycje dotyczące poprawienia lub zmiany stanowiska narodowego opracowanego przez właściwy resort.

5. Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałoby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?

Poza faktem, że ewentualne zmiany muszą zostać zatwierdzone przez parlament narodowy, przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru nie powinno mieć wpływu na program prac parlamentu.

Rozdział 4: Komitologia

1. Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?

Sekretariat Komisji do Spraw Unii Europejskiej Saeimy śledzi ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej.

2. Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?

Łotewski parlament nie analizował decyzji podejmowanych w oparciu o procedurę komitologiczną. Mając na uwadze fakt, że nowa procedura komitologiczna została przyjęta w lipcu 2006 roku, Parlament mógł brać pod uwagę możliwość zajmowania się tzw. kwestiami „quasi-legislacyjnymi”, lecz nie kwestiami technicznymi.

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Zgodnie z aktualnie stosowanymi procedurami, jest zbyt mało czasu na kontrolę parlamentarną decyzji; natomiast nowa procedura nie była szeroko dyskutowana w łotewskim parlamencie.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Z uwagi na fakt, że nie przeprowadzono dotychczas parlamentarnej kontroli komitologii, nie wykonano też bardziej dogłębnej analizy; nie możemy zatem wyrazić opinii o ewentualnych ulepszeniach rejestru komitologii Komisji.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Parlament łotewski nie analizował dotychczas pozycji technicznych. Komisja do Spraw Unii Europejskiej Saeimy zwykle zatwierdza stanowiska narodowe przed spotkaniami Rady.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej Saeimy stwierdziła, że wspólne spotkania parlamentarne i wspólne spotkania komisji mają bezpośredni pozytywny wpływ na pracę parlamentu przy rozwiązywaniu różnych problemów Unii Europejskiej. Po wspólnym spotkaniu w sprawie strategii lizbońskiej i przyszłości Europy Komisja do Spraw Unii Europejskiej Saeimy i komisje branżowe zaczęły bardziej aktywnie oceniać Narodowy Program Strategii Lizbońskiej i Narodowy Plan Rozwoju.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej Saeimy jest przekonana, że tematy wybrane na wspólne spotkania parlamentarne i wspólne spotkania komisji są interesujące i aktualne zarówno dla parlamentów narodowych, jak i Parlamentu Europejskiego. Poprzednie tematy stworzyły okazję do zbadania możliwości rozwiązania kwestii istotnych dla całej Unii Europejskiej.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Parlament jest zadowolony z liczby zaplanowanych aktualnie wspólnych spotkań parlamentarnych i wspólnych spotkań komisji, ponieważ częstsze spotkania niekorzystnie wpłynęłyby na pracę parlamentów narodowych (nieobecność deputowanych mogłaby wpłynąć na proces decyzyjny w parlamencie narodowym).

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Na ogół poprzednie wspólne spotkania parlamentarne i wspólne spotkania komisji były dobrze zorganizowane. Czasem brakowało odpowiedniego planowania ze strony Parlamentu Europejskiego; w rezultacie parlamenty narodowe nie otrzymywały informacji o wspólnym spotkaniu w odpowiednim czasie.

Należy kontynuować bieżącą współpracę, oraz wspólną pracę nad strategicznymi kwestiami, takimi jak strategia lizbońska, przyszłość Europy i nowa polityka rynku wewnętrznego Unii Europejskiej.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Deputowani do Parlamentu Europejskiego mogliby częściej odwiedzać parlamenty narodowe; mogliby koncentrować uwagę parlamentów narodowych na ważnych nowych propozycjach legislacyjnych i przekazywać informacje o aktualnym stanie istotnych spraw, jak również wyrażać stanowisko Parlamentu Europejskiego na temat różnych kwestii mających znaczenie dla Unii Europejskiej.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Parlament Republiki Łotewskiej jest regularnie reprezentowany na posiedzeniach Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego i Rady Nordyckiej. W kilku przypadkach łotewscy parlamentarzyści uczestniczyli w pracach Euroarktycznej Rady Morza Barentsa i Konferencji Parlamentarzystów Regionu Arktycznego jako obserwatorzy. Udział parlamentu łotewskiego w powyższych organizacjach jest koordynowany przez Zgromadzenie Bałtyckie, które rozważa zaproszenia na różne posiedzenia plenarne i koordynuje udział delegatów w tych posiedzeniach. Współpraca ma miejsce głównie z Radą Nordycką i Konferencją Parlamentarną Morza Bałtyckiego. Co roku Zgromadzenie Bałtyckie i Rada Nordycka opracowują wspólny plan działania, który określa priorytety i formy współpracy między obiema organizacjami. Podczas dorocznego szczytu Zgromadzenia Bałtyckiego i Rady Nordyckiej obie organizacje przedstawiają raporty dotyczące dotychczasowych osiągnięć i określają priorytety na rok następny. Współpraca jest ściśle koordynowana wspólnie z Bałtycką Radą Ministrów i Nordycką Radą Ministrów. Konferencja Parlamentarna Morza Bałtyckiego odbywa się raz do roku. Podczas tej konferencji dyskutowane są kwestie istotne dla regionu Morza Bałtyckiego i przyjmowana jest rezolucja. Między konferencjami funkcjonuje Komisja Stała (Łotwa jest reprezentowana przez Zgromadzenie Bałtyckie) i Rozszerzona Komisja Stała (Łotwa jest reprezentowana przez szefa łotewskiej delegacji w Zgromadzeniu Bałtyckim).

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego;*

Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?

Łotewski parlament zapewnia śledzenie realizacji priorytetów określonych w powyższych dokumentach.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

Wymiar północny powinien być poddany odpowiedniej kontroli parlamentarnej. Sprzyjałoby to aktywniejszej wymianie informacji i umożliwiłoby szybkie zajmowanie się sprawami, które ostatecznie mogłyby wpłynąć na istniejące prawodawstwo i polityki.

Wymiar eurośródziemnomorski sprawdził się jako formuła zapewniająca włączanie kwestii istotnych dla regionu w ustalanie programu działania wszystkich instytucji Unii Europejskiej. Jest to przykład, z którego kraje regionu nordyckiego mogą czerpać wiedzę. Należy osiągnąć większy stopień zgody w kwestii wprowadzania spraw dotyczących wymiaru północnego na pierwszy plan programu działania państw członkowskich. Inicjatywę rozwijania aspektu krajowego polityki wymiaru północnego w ramach Unii Europejskiej należy uznać za pozytywną, ponieważ po ostatnim rozszerzeniu Unii Europejskiej Morze Bałtyckie stało się wewnętrznym morzem Unii Europejskiej. Ponadto wymiar eurośródziemnomorski ma specjalne finansowanie z budżetu Unii, natomiast wymiar północny jeszcze nie. Fakt ten bez wątpienia utrudnia osiągnięcie celów wymiaru północnego. Parlament poparłby również zgłoszony ostatnio pomysł zorganizowania forum parlamentarnego na temat wymiaru północnego.

19. LITWA

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej Seimasu nie dyskutowała nad tą kwestią.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Art. 180⁶ Statutu Seimasu Republiki Litewskiej przewiduje mechanizm kontroli przestrzegania zasady pomocniczości. Na podstawie przepisów tego artykułu komisja branżowa przedstawia swoją ekspertyzę Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Przy podejmowaniu tej decyzji Komisja do Spraw Unii Europejskiej uwzględnia wnioski obu komisji branżowych i Departamentu Prawnego Kancelarii Seimasu lub innych ekspertów.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Tak

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Dopuszczalne jest przyjmowanie dokumentów Komisji Europejskiej przesyłanych pod adresem poczty elektronicznej, wykorzystywanym do przyjmowania zielonych ksiąg, białych ksiąg i dokumentów nielegislacyjnych.

Wszystkie dokumenty otrzymywane bezpośrednio z instytucji Unii Europejskiej są przechowywane w internetowej bazie danych Seimasu. Baza danych jest przeznaczona do użytku publicznego. Nie rozważano kwestii oddzielnej bazy danych do odbierania nowych dokumentów. Od roku 2004 litewski rząd wykorzystuje system informatyczny LINESIS, w którym są przechowywane i przetwarzane interaktywnie dane dotyczące sporządzania i wprowadzania w życie aktów prawnych Unii Europejskiej.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

Procedura przewidziana w art. 180⁵ Statutu Seimasu (Debata nad propozycjami przyjęcia aktów prawnych Unii Europejskiej lub innymi dokumentami Unii Europejskiej otrzymywanymi bezpośrednio od instytucji Unii Europejskiej) jest następująca:

1) Propozycje dotyczące przyjęcia aktów prawnych Unii Europejskiej lub innych dokumentów Unii Europejskiej, które Seimas otrzymuje bezpośrednio z instytucji Unii Europejskiej rejestruje się w Sekretariacie Seimasu i przekazuje do Komisji do Spraw Unii Europejskiej oraz komisji wyspecjalizowanych według właściwości. Otrzymane tą drogą dokumenty Unii Europejskiej przekazuje się do Komisji Spraw Zagranicznych i komisji wyspecjalizowanych według właściwości.

2) Seimas dostarcza rządowi informacje dotyczące propozycji przyjęcia aktów prawnych Unii Europejskiej lub innych dokumentów Unii Europejskiej, wymienionych w ust. 1 niniejszego artykułu.

3) Otrzymane bezpośrednio projekty aktów prawnych Unii Europejskiej lub inne dokumenty Unii Europejskiej mogą być rozpatrywane w komisjach wyspecjalizowanych, Komisji do Spraw Unii Europejskiej i Komisji Spraw Zagranicznych przed przedstawieniem stanowiska Republiki Litewskiej. Decyzję dotyczącą włączenia tych dokumentów do porządku obrad komisji podejmuje przewodniczący komisji lub zostają one włączone do porządku obrad na pisemny wniosek jednej trzeciej członków komisji. Debata nad tymi dokumentami odbywa się w trybie debaty określonym w innych dokumentach Unii Europejskiej.

a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Komisje branżowe i Komisja do Spraw Unii Europejskiej.

b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Również na inne dokumenty (zob. art. 180⁵ Statutu Seimasu powyżej).

c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześćtygodniowego terminu²¹ na reakcję?*

Tak

d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

²¹ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*
List przewodniczącego Komisji do Spraw Unii Europejskiej.
4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*
Nie ma potrzeby zmiany procedur przewidzianych w Statucie.
5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*
Względna – tak.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*
Nie
- a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*
- b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*
Roczna strategia polityczna zostanie przedstawiona Komisji do Spraw Unii Europejskiej.
2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*
Tak
3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*
Komisja do Spraw Unii Europejskiej jest zdania, że roczna strategia polityczna mogłaby być przedstawiana na COSAC i później omawiana indywidualnie w parlamentach narodowych.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*
Tak
2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*
Nadal trwają na Litwie dyskusje dotyczące inicjatywy Komisji w zakresie analizowania komunikatów Komisji w sprawie oceny programu haskiego. Zważywszy, że ogólna propozycja Komisji została przedstawiona w dokumencie informacyjnym, warto byłoby uszczegółowić dalszą debatę na poziomie Unii Europejskiej poprzez przedstawienie konkretnych projektów.
Parlament zwraca uwagę, że podejście do programu haskiego i jego dalszej realizacji ma również związek z kształtowaniem Konstytucji Europejskiej, a mianowicie z ustaleniem, w jaki sposób (i w jakim stopniu) należy zrealizować koncepcje zawarte w Traktacie ustanawiającym Konstytucję dla Europy.
3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Zgodnie z przepisami art. 180² Statutu Seimasu Republiki Litewskiej, Komisja do Spraw Unii Europejskiej lub Komisja Spraw Zagranicznych rozpatrują sprawy europejskie wchodzące w zakres kompetencji Seimasu oraz, w razie potrzeby, podejmują decyzje w imieniu Seimasu.

W dniu 21 lipca z inicjatywy Komisji zostały najpierw oficjalnie zaprezentowane na posiedzeniu Komisji do Spraw Unii Europejskiej przez przedstawicieli Ministerstwa Sprawiedliwości i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, którzy przedstawili stanowiska Republiki Litewskiej przed spotkaniem Rady Unii Europejskiej ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w dniu 24 lipca 2005 roku. Jeśli chodzi o znaczenie oceny przedstawionych przez Komisję Europejską komunikatów dotyczących programu haskiego i uwzględniając fakt, że najważniejsze dyskusje nad treścią wspomnianych komunikatów zostały zaplanowane na 20-22 września na nieoficjalnym spotkaniu Rady Unii Europejskiej ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w Tampere, podjęto decyzję o włączeniu tej kwestii do porządku obrad Komisji do Spraw Unii Europejskiej w dniu 15 września. Ponadto postanowiono zwrócić się do Komisji Spraw Prawnych, Komisji Bezpieczeństwa Narodowego i Obrony oraz Komisji Praw Człowieka o rozpatrzenie komunikatów w ramach ich kompetencji i przedstawienie wniosków Komisji do Spraw Unii Europejskiej.

Zgodnie z decyzją Komisji do Spraw Unii Europejskiej Seimasu, właściwe organy litewskie przedłożyły wstępne opinie w sprawie inicjatyw Komisji w dniu 1 września. W ślad za opinią Ministerstwa Sprawiedliwości została przeprowadzona kompleksowa analiza przez ekspertów, tzn. Departament Prawa Europejskiego w Ministerstwie Sprawiedliwości. Kwestia ta była omawiana przez Komisję Spraw Prawnych Seimasu, Komisję Bezpieczeństwa Narodowego i Obrony oraz Komisję Praw Człowieka w dniu 13 września. W posiedzeniach komisji branżowych uczestniczyli również zaproszeni przedstawiciele właściwych instytucji Republiki Litewskiej.

W dniu 15 września stanowiska przyjęte przed nieoficjalnym spotkaniem Rady UE ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w dniach 20-22 września 2006 r. i skorygowane poprzez uwzględnienie spostrzeżeń i propozycji komisji Seimasu (w szczególności Komisji Spraw Prawnych) zostały przedstawione przez ministrów sprawiedliwości i spraw wewnętrznych Komisji do Spraw Unii Europejskiej Seimasu. Kwestia inicjatywy Komisji była ponownie rozpatrywana na posiedzeniach Komisji do Spraw Unii Europejskiej w dniu 27 września, kiedy ministrowie składali sprawozdanie z udziału w spotkaniu Rady Unii Europejskiej, jak również w dniu 4 października 2006 r., po przedstawieniu stanowisk przez ministrów Radzie UE ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w dniach 5 i 6 października 2006 r. oraz 11 października, po przedstawieniu sprawozdań ministrów po spotkaniu Rady.

Ponadto Komisja do Spraw Unii Europejskiej zajmowała się różnymi wymogami konstytucyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej w odniesieniu do przyjmowania decyzji Rady na podstawie art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej oraz w odniesieniu do udziału parlamentów narodowych w tej procedurze. Na wniosek Komisji do Spraw Unii Europejskiej Departament Prawny Kancelarii Seimasu dokonał analizy i przedstawił członkom komisji kompleksową ekspertyzę wymogów konstytucyjnych Republiki Litewskiej dotyczących procedury stosowania klauzuli pomostowej na mocy art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Zgodnie z przepisami art. 180⁷ Statutu Seimasu, instytucja odpowiedzialna za przygotowanie stanowiska Republiki Litewskiej przedstawia to stanowisko Komisji do Spraw Unii Europejskiej Seimasu. Komisja do Spraw Unii Europejskiej może przekazać swoją opinię ministrom udającym się na spotkania Rady Unii Europejskiej w imieniu Seimasu. Opinia ta jest w praktyce wiążąca raczej politycznie niż prawnie.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałoby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Nie

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Kwestia ta nie była przedmiotem obrad Komisji do Spraw Unii Europejskiej.

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Być może tak.

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Seimas zdecydowanie popiera ideę wspólnych spotkań. Takie spotkania dają możliwość wymiany pomysłów i nawiązywania nieformalnych kontaktów oraz przedstawiania punktów widzenia parlamentów narodowych na wspólnej, europejskiej płaszczyźnie.

Pomysły zgłaszane podczas wspólnych spotkań mogą wpływać na proces podejmowania decyzji w parlamentach narodowych. Duże znaczenie ma udział komisarzy, przedstawicieli Komisji i Sekretariatu Rady, a zwłaszcza prezydencji Unii Europejskiej.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

W zasadzie tak. Debaty w ramach wspólnych spotkań mają zwykle szeroki zakres; dlatego też możliwe jest podejmowanie wielu powiązanych ze sobą aspektów polityki.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Tak

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Zachęcamy do dyskusji nad nowymi projektami unijnych aktów prawnych. Takie spotkania mogłyby być idealnym środkiem wymiany poglądów i informacji na temat aktualnych propozycji dotyczących unijnych aktów prawnych. Parlament Europejski i parlament państwa sprawującego prezydencję powinny starannie rozważyć kalendarz wydarzeń międzyparlamentarnych, aby tematy wspólnych spotkań w Brukseli i spotkań organizowanych przez państwo

sprawujące prezydencję w stolicy nie pokrywały się. Należy zwrócić baczniejszą uwagę na organizację wspólnych spotkań komisji i ich planowanie z odpowiednim wyprzedzeniem.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Obecne formy i procedury można by ujednoczyć i jeszcze bardziej usprawnić.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Litwa jest uczestnikiem wszystkich tych form współpracy regionalnej. Na szczeblu parlamentarnym Seimas Republiki Litewskiej uczestniczy w Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego oraz doraźnie bierze udział we Współpracy Parlamentarnej w Regionie Arktycznym w sprawach dotyczących Morza Bałtyckiego. Seimas ma stałą delegację parlamentarną w Zgromadzeniu Bałtyckim.

Komisja Spraw Zagranicznych koordynuje prace delegacji w sposób określony w Statucie Seimasu. Dwa razy do roku Komisja otrzymuje ustne informacje o planach i sprawozdania delegacji. W razie potrzeby Komisja może przedstawić własne sugestie dotyczące prac delegacji.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Wymiar północny wchodzi w zakres kompetencji zarówno Komisji do Spraw Unii Europejskiej jak i Komisji Spraw Zagranicznych. Komisja Spraw Zagranicznych przedstawiła swoje sugestie dotyczące projektu strategii dla Morza Bałtyckiego, zaproponowanej przez Intergrupę „Baltic Europe” Parlamentu Europejskiego.

Komisja Spraw Zagranicznych przeprowadzi debatę na temat wymiaru północnego w listopadzie, kiedy wysłucha ministra spraw zagranicznych przed listopadowym spotkaniem GAERC.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośroziemnomorskim Unii?*

Wymiar północny zasługuje na większą uwagę zarówno na szczeblu rządowym jak i parlamentarnym. Stosunki Unii Europejskiej z jej północnymi i wschodnimi sąsiadami są równie ważne jak z południowymi.

20. LUKSEMBURG

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

Zarówno Rada Europejska jak i Rada Ministrów powinny brać pod uwagę spostrzeżenia parlamentów narodowych.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Prace parlamentów, a szczególnie analiza komisji parlamentarnych, powinny być brane pod uwagę przez Radę (Radę Ministrów).

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Bezpośrednie przekazywanie dokumentów Komisji nie ma a priori wpływu na ilość analizowanych dokumentów. Nie wyklucza się jednak, że w przyszłości sytuacja ulegnie zmianie.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Dokumenty bezpośrednio przekazywane przez Komisję Europejską nie są w chwili obecnej traktowane inaczej niż w okresie wcześniejszym. Na razie nie została utworzona żadna nowa baza danych.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

- a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Sposób postępowania z dokumentacją europejską nie został zmodyfikowany. Komisja Spraw Zagranicznych i Europejskich, Obrony, Współpracy i Imigracji regularnie studiuje listy dokumentów przygotowane przez kancelarię. Listy te zawierają wszystkie dokumenty przekazane przez Komisję Europejską, dokumenty zaklasyfikowane jako dokumenty A lub dokumenty B, według stopnia ich znaczenia dla Luksemburga. Listy te są następnie przekazywane Konferencji Przewodniczących Parlamentów, w celu rozesłania ich do różnych wyspecjalizowanych komisji parlamentarnych. Do nich, zależnie od posiadanych kompetencji, należy monitorowanie dokumentów. Należy zauważyć, że metoda pracy będzie przedmiotem oceny na koniec roku.

- b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Reakcja nie ogranicza się do propozycji legislacyjnych, o ile komisja parlamentarna chce zareagować na dokument do konsultacji lub dokument roboczy.

- c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu²² na reakcję?*
Komisje próbują przestrzegać terminu sześciotygodniowego, co jest jednak trudniejsze w okresie wyborczym, bądź w okresie wakacji parlamentarnych.
- d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*
Parlament luksemburski jest jednoizbowy.
- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*
Izba Deputowanych odpowiada w formie listu przewodniczącego parlamentu.
4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*
Nie, metoda nie zmienia się.
5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*
Chodzi o wartość dodatkową, od momentu kiedy wszystkie dokumenty (proponycje legislacyjne i dokumenty do konsultacji) są rzeczywiście i automatycznie przekazane, kiedy dokumenty te wychodzą z Komisji Europejskiej.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*
- a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*
Do chwili obecnej roczna strategia polityczna Komisji Europejskiej nie została jeszcze przeanalizowana przez parlament. W 2005 r. Komisja Spraw Zagranicznych i Europejskich, Obrony, Współpracy i Imigracji przeanalizowała natomiast program legislacyjny i prac.
- b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*
Proponujemy, aby roczna strategia polityczna, była analizowana przez Komisję Spraw Zagranicznych i Europejskich, Obrony, Współpracy i Imigracji przez odpowiednie wyspecjalizowane komisje parlamentarne.
2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*
Dyskusja nad roczną strategią polityczną może być rzeczywiście interesująca dla parlamentów narodowych.
3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*
Tak, COSAC mogłaby w istocie stanowić ramy dla dyskusji w tym zakresie w kontekście międzyparlamentarnym.

²² Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*
Komisja Spraw Zagranicznych i Europejskich, Obrony, Współpracy i Imigracji omawiała tę inicjatywę na jednym ze spotkań w maju.
2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*
Izba Deputowanych podtrzymuje stanowisko rządu luksemburskiego, który popiera przejście od wymogu jednomyślności do wymogu większości kwalifikowanej.
3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*
Rząd poinformował Komisję Spraw Zagranicznych i Europejskich, Obrony, Współpracy i Imigracji o swoim stanowisku.
4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*
Komisja Spraw Zagranicznych i Europejskich, Obrony, Współpracy i Imigracji popiera stanowisko rządu.
5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałoby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*
Komisja Spraw Zagranicznych i Europejskich, Obrony, Współpracy i Imigracji jest w trakcie organizowania spotkania z przedstawicielem Luksemburga w Unii Europejskiej, podczas którego szczególnie podejmowana będzie kwestia ostatnich zmian w dziedzinie komitologii.
2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*
Różne komisje parlamentarne regularnie otrzymują informacje na temat tych decyzji w ramach wymiany stanowisk z ministrami i ich współpracownikami.
3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*
4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*
5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i merytorycznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*
Zagadnienia o bardziej technicznym charakterze, niemające znaczenia dla Luksemburga, nie są analizowane przez parlament.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*
Porozumienie pomiędzy Parlamentem Europejskim a parlamentami narodowymi ma pierwszorzędne znaczenie i w tym sensie wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości, tym bardziej, że daje to Parlamentowi Europejskiemu możliwość zapraszania ekspertów, którzy nie zawsze mają czas, aby odwiedzić wszystkie parlamenty narodowe.
2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*
Proponowane tematy rzeczywiście uznaje się za interesujące i aktualne.
3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydentury)?*
Liczba spotkań jest satysfakcjonująca, ale należy brać pod uwagę szybkie jej zwiększenie, co nie ułatwi uczestnictwa w nich małych parlamentów narodowych.
4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*
Byłoby korzystne ustalenie wspólnego kalendarza, ogłaszanego z odpowiednim wyprzedzeniem w celu umożliwienia parlamentom narodowym uzgodnienia go z kalendarzem narodowym.
5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*
Izba Deputowanych nie bierze udziału w tych pracach.
2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*
Izba Deputowanych nie ma możliwości śledzenia kwestii należących do wymiaru północnego Unii Europejskiej.
3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

21. MALTA

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

Należy podjąć dalsze kroki, aby uczynić COSAC głównym forum koordynacji i ustalania kryteriów.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

To pytanie nie dotyczy Malty.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Tak

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Parlament maltański utworzył ostatnio nową, oddzielną bazę danych, przeznaczoną wyłącznie do obsługi dokumentów przesyłanych bezpośrednio przez Komisję.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

- a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Komisja Spraw Zagranicznych i Europejskich.

- b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Oczekuje się, że parlament będzie reagować na wszystkie dokumenty.

- c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu²³ na reakcję?*

Podejmowane są wszelkie starania, aby dotrzymać sześciotygodniowego terminu.

- d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Nie dotyczy.

- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

Listu przewodniczącego komisji.

²³ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Procedura ta będzie podobna do obecnej, lecz będzie musiała zostać zmodyfikowana z uwagi na fakt, że propozycja legislacyjna będzie rozpatrywana indywidualnie (tzn. bez uwzględnienia oficjalnego stanowiska rządu).

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Tak

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji?*

Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?

b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Tak

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Tak

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Nie

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

Nie dotyczy.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Nie dotyczy.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Po otrzymaniu tego dokumentu, zostanie on przedyskutowany w Komisji Spraw Zagranicznych i Europejskich, która może zgłosić ewentualne poprawki do stanowiska rządu, jeśli uzna to za stosowne.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Nie

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*
Nie
2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*
Nie
3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*
Tak
4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*
Tak
5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*
Nie

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*
Wspomniane spotkania stanowią cenne forum dyskusji nad ważnymi tematami i przyczyniają się do rozwoju współpracy między Parlamentem Europejskim i parlamentami państw członkowskich.
2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*
Tak
3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*
Tak
4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*
Nie
5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*
Nie

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie

Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*
Nie
2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*
Nie
3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośrodiemnomorskim Unii?*

22. NIDERLANDY

IZBA DRUGA

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*
COSAC i jej sekretariat odgrywają istotną rolę w tej procedurze, zwłaszcza jako centrum wymiany informacji o wynikach krajowej kontroli przestrzegania zasady pomocniczości. Jej przyszlą rolę można poddać dyskusji po dokonaniu oceny procedur kontroli na przykładzie dwóch wybranych propozycji dotyczących spraw rozwodowych i rynku usług pocztowych.
2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*
Organizacja kontroli przestrzegania zasady pomocniczości jest i pozostanie sprawą szczebla krajowego. Izba Druga nie widzi związku między komisjami stałymi a COSAC, poza tym, że mogą one, oczywiście, wykorzystywać informacje dostarczone przez COSAC.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*
Tak, bezpośrednie przekazywanie dokumentów zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje Izba Druga. Obecnie jesteśmy w trakcie formułowania szczegółowych zasad postępowania z nimi. Z kolei przeprowadzony szybki przegląd pozwala wyciągnąć wniosek, że

przedstawiona lista propozycji nie jest kompletna w stosunku do rejestrów UE (np. EurLex), co przypisujemy temu, że być może przekazywane są tylko propozycje w języku niderlandzkim. Na ogół jesteśmy zadowoleni z tej nowej inicjatywy Komisji.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Utworzyliśmy specjalną skrzynkę pocztową.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

Jak już zaznaczyliśmy w odpowiedzi na pytanie 1, jesteśmy w trakcie formułowania szczegółowej procedury. Możliwym rozwiązaniem jest dokonywanie co tydzień pierwszego wyboru spośród propozycji Komisji. Zostaną one poddane szybkiemu przeglądowi, którego efektem będzie zaproponowanie trybu postępowania z tymi propozycjami. Procedura ta będzie realizowana przez stałą Komisję do Spraw Europejskich Izby Drugiej, jednak dotychczas nie podjęto formalnej decyzji w sprawie sposobu postępowania.

- a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Zob. powyżej.

- b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Izba Druga reaguje już i będzie nadal reagować na wszelkiego rodzaju dokumenty. Ponadto wspólna komisja ds. pomocniczości postanowiła, że kontrola zgodności z zasadą pomocniczości nie będzie ograniczać się do propozycji legislacyjnych.

- c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu²⁴ na reakcję?*

Na podstawie rocznego programu legislacyjnego i prac Komisji na rok 2006 obie izby wspólnie sporządziły listę 11 propozycji, które zostaną poddana kontroli zgodności z zasadą pomocniczości. W przypadku tych propozycji będzie mieć zastosowanie okres sześciotygodniowy.

- d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

W tym celu została utworzona wspólna komisja ds. pomocniczości.

- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

List od przewodniczących obu izb zostanie przesłany do Komisji, parlamentu Europejskiego i Rady; kopia zostanie przesłana do rządu oraz, zgodnie z konkluzjami londyńskiego spotkania COSAC, do prezydencji COSAC.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Do czasu wprowadzenia tego mechanizmu Izba Druga zajmowała się dokumentami Komisji w oparciu o reakcję rządu na daną propozycję. Nowy mechanizm może prowadzić do bez-

²⁴ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

pośredniego zajmowania się dokumentami Komisji; konkretny sposób posługiwania się nimi nie został jeszcze ustalony.

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednio przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Tak

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

Jeszcze nie.

- a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji?*

Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?

- b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Ta kwestia wymaga dyskusji.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Zob. odpowiedź na pytanie 1.

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Może to być ciekawy pomysł, lecz Izba Druga nie podjęła jeszcze decyzji w tej sprawie.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Tak, kwestia klauzul pomostowych była rozpatrywana podczas debaty poprzedzającej nieformalne spotkanie Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w dniach 20–22 września.

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

W Izbie Drugiej nie ma konkretnego poglądu na ten temat i frakcje polityczne mają rozbieżne opinie.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Nasz rząd zajmuje wstrzemięźliwe, choć konstruktywne stanowisko. W każdym przypadku należy indywidualnie ustalać zasadność zastosowania klauzuli pomostowej. Podstawowym kryterium jest przestrzeganie podstawowych elementów systemów prawnych poszczególnych państw członkowskich.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Nasz rząd potrzebuje zgody obu izb parlamentu przed podjęciem decyzji w kwestii klauzul pomostowych w Radzie ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Procedura kontroli jako taka nie ulegnie zmianie, lecz przeniesienie do pierwszego filaru prowadziłoby do zmiany prawa wyrażenia zgody przysługującego obu izbom.

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Tak

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Nie, Izba Druga nie planuje zajmowania się komitologią w przyszłości.

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Zasadniczo należałoby odpowiedzieć na pytanie, czy parlamenty narodowe powinny odgrywać jakąkolwiek rolę w procedurach komitologicznych.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Nie mamy zdania na ten temat.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

To pytanie nas nie dotyczy; chętnie poznamy doświadczenia innych parlamentów.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Dodatkowa wartość polega głównie na wymianie informacji i zwiększaniu świadomości.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Wybrane tematy są interesujące i aktualne, jednak wybór powinien mieć bardziej strategiczny charakter (np. ułatwiać wyjście z impasu w niektórych sprawach, jak np. patent wspólnotowy).

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Tak

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Obecna organizacja jest zadowalająca.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Obecne formy i sposoby współpracy wymagają optymalizacji.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Nie dotyczy

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Tak, kiedy wymiar północny zostaje wprowadzony do porządku obrad Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośrodiemnomorskim Unii?*

Izba Druga nie zajęła w tej sprawie konkretnego stanowiska.

23. NIDERLANDY**SENAT****Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność**

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

COSAC, a zwłaszcza jej Sekretariat, może odgrywać ważną rolę w przygotowywaniu procedury z myślą o jej maksymalnym usprawnieniu. COSAC może wnieść swój wkład poprzez informowanie parlamentów narodowych o stanie procedur kontroli w poszczególnych parlamentach (na przykład za pomocą systemu IPEX). COSAC mogłaby również zawiadamiać zainteresowanych o terminach. Sekretariat może służyć za kanał wymiany informacji między parlamentami.

Wskazane byłoby dokonanie najpierw oceny aktualnej procedury kontroli oraz, być może, przeprowadzenie dyskusji nad nią w 2007 roku, kiedy obie propozycje Komisji Europejskiej zostaną zbadane przez wszystkie parlamenty narodowe.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Ustalenie sposobu przeprowadzania kontroli pomocniczości i proporcjonalności na poziomie krajowym, oraz które komisje powinny w niej uczestniczyć, powinno nastąpić na szcze-

blu krajowym. Dlatego też niderlandzki Senat nie popiera włączenia komisji branżowych do mechanizmu COSAC. Oczywiście istnieje możliwość wykorzystywania przez komisje branżowe COSAC jako kanału informacyjnego do przekazywania informacji o swoich ustaleniach.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję nie zwiększa liczby dokumentów UE, które niderlandzki Senat otrzymuje. Jednak nowy system nie jest jeszcze rozwiązaniem optymalnym. Dokumenty są przekazywane parlamentom tylko w naszym języku narodowym. Przegląd nowych propozycji Komisji Europejskiej, którego można dokonać na podstawie rejestru Komisji pokazuje, że często prezentuje się znacznie więcej dokumentów, nawet dostępnych w naszym własnym języku, lecz nie są one przekazywane do parlamentu narodowego. Aby usprawnić ten system i zapewnić przesyłanie do parlamentów narodowych rzeczywiście kompletnej informacji, niderlandzki Senat chciałby **zaproponować, aby dokument Komisji Europejskiej był wysyłany do parlamentów narodowych w dniu publikacji, jeśli to możliwe, w języku narodowym, lub w przeciwnym razie w języku angielskim lub francuskim, aby każdy parlament otrzymał ten sam dokument.** Niezwłocznie po opublikowaniu dokumentu w języku narodowym, może on zostać przesłany ponownie.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Niderlandzki Senat wykorzystuje skrzynkę pocztową Biura ds. Europejskich do przyjmowania wszystkich dokumentów przesyłanych przez Komisję Europejską.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Tryb postępowania z dokumentami Komisji Europejskiej przesłanymi bezpośrednio nie był rozpatrywany dogłębnie w Senacie. Procedura ta pokrywa się częściowo z procedurami wykorzystywanymi już w Senacie do rozpatrywania propozycji UE. W ramach tej procedury Komisja Stała ds. Współpracy Organizacji Europejskich zajmuje się propozycjami UE w relacjach z niderlandzkim rządem a Wspólna Komisja ds. Stosowania Zasady Pomocniczości Stanów Generalnych zajmuje się propozycjami UE w relacjach z Komisją Europejską.

Natomiast pierwsze wnioski, które nasuwają się odnośnie do tej nowej możliwości są następujące:

Dokumenty otrzymane z Komisji Europejskiej są ewidencjonowane i sporządzana jest lista numerów COM, tytułów propozycji i dat otrzymania. Lista ta jest włączana do porządku obrad Komisji Stałej ds. Współpracy Organizacji Europejskich niderlandzkiego Senatu raz na miesiąc. Następnie komisja decyduje, czy jeden z tych dokumentów powinien zostać skierowany do komisji branżowej.

Jeśli komisja branżowa uzna za wskazane przekazanie Komisji swojej reakcji z punktu widzenia zasad pomocniczości i proporcjonalności, Wspólna Komisja ds. Stosowania Zasady Pomocniczości Stanów Generalnych zostanie poproszona o przygotowanie reakcji i ustalenie, czy może ona zostać wysłana w imieniu obu izb parlamentu. Jeśli opinia komisji branżowej spotka się z krytyką lub pytaniami dotyczącymi treści propozycji (poza kontrolą zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności), pierwszym adresatem najprawdopodobniej będzie niderlandzki rząd.

Wspólna Komisja ds. Stosowania Zasady Pomocniczości Stanów Generalnych co tydzień analizuje listę przedstawionych ostatnio propozycji UE uzyskaną z rejestru Komisji Europejskiej. Wspólna Komisja może podjąć decyzję o skierowaniu propozycji do konkretnej komisji branżowej w obu izbach parlamentu oraz ostatecznie na obrady planarne obu izb Stanów Generalnych, następnie deputowani na posiedzeniach plenarnych decydują, czy mają wspólnie wystąpić na piśmie do Komisji Europejskiej (przesyłając kopie do innych instytucji i rządu), aby wyrazić swoje zaniepokojenie kwestią zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności.

b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Niderlandzki Senat analizuje już wszystkie, różnego rodzaju dokumenty. W tym zakresie nie nastąpi zmiana.

c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu²⁵ na reakcję?*

Stany Generalne sporządziły listę 11 propozycji UE (w tym zielonych i białych ksiąg) na podstawie aktualnego programu legislacyjnego i prac Komisji Europejskiej w celu zbadania ich w obu izbach parlamentu. Wspólna Komisja ds. Stosowania Zasady Pomocniczości Stanów Generalnych koordynuje badanie tych propozycji. W przypadku tej procedury obowiązuje termin sześciotygodniowy. Ze względu na to ograniczenie czasowe, nie jest wykluczone, że termin sześciotygodniowy nie będzie (jeszcze) obowiązywać w odniesieniu do listy dokumentów otrzymywanych bezpośrednio z Komisji Europejskiej.

d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Zob. odpowiedź na pytanie 3 a) Wspólna Komisja ds. Stosowania Zasady Pomocniczości została utworzona specjalnie w celu doprowadzenia do jak najdalej idącego konsensu obu izb Stanów Generalnych w kwestii zgodności wybranych propozycji z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Nowa(e) procedura(y) muszą jeszcze zostać w pełni wprowadzone w życie i proces ten potrwa jeszcze kilka miesięcy. Oczywiście ma miejsce wymiana informacji. Działania niderlandzkiego Senatu w odniesieniu do propozycji Komisji Europejskiej można śledzić w europejskiej witrynie internetowej Senatu (www.europapoort.nl).

e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

Zob. odpowiedź na pytanie 3 a).

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

²⁵ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

Tak. Debata nad propozycjami UE odbywa się w niderlandzkim Senacie po otrzymaniu opinii w sprawie propozycji od rządu. Tryb postępowania z propozycjami Komisji Europejskiej przekazywanymi bezpośrednio nie obejmuje oczekiwania na opinię rządu. Jednakże w kontekście niderlandzkiego ustroju konstytucyjnego i stosunków między parlamentem i rządem będzie musiała zostać uwzględniona ewentualna opinia/reakcja niderlandzkiego Senatu dla Komisji Europejskiej. Poza przekazaniem opinii w sprawie pomocniczości i proporcjonalności bezpośrednio Komisji Europejskiej, Senat przeprowadzi dyskusję nad treścią propozycji przede wszystkim z rządem niderlandzkim.

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Tak. Jednak Senat uważa, że procedurę tę można usprawnić, tak aby nie było różnicy między propozycjami prezentowanymi w rejestrze Komisji Europejskiej i wysyłanymi bezpośrednio do parlamentów.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*

b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Komisja Stała ds. Współpracy Organizacji Europejskich niderlandzkiego Senatu zamierza podjąć dyskusję nad roczną strategią polityczną Komisji Europejskiej. Forma tej debaty jest obecnie przedmiotem rozważań. Senat może sięgnąć po następujące instrumenty:

- spotkanie komisji
- ustna i/lub pisemna wymiana zdań z niderlandzkim rządem
- debata plenarna
- spotkanie z członkiem(ami) Komisji Europejskiej.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Senat nie dyskutował jeszcze nad tą propozycją; będzie to zależeć głównie od procedury – również w tym przypadku w związku z krajowym ustrojem konstytucyjnym.

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Popieramy pomysł zaproszenia Komisji Europejskiej do przedstawienia rocznej strategii politycznej na forum COSAC. Należy najpierw jednak przeprowadzić dyskusję na poziomie krajowym, choć korzystne mogłoby być poznanie opinii innych parlamentów narodowych.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Tak, obecnie Senat prowadzi dyskusję nad tą inicjatywą.

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

Jeśli chodzi o aktualną konkretną inicjatywę, komisja specjalna niderlandzkiego Senatu do spraw Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych postanowiła poprosić rząd o opinię w sprawie dyskusji dotyczącej klauzul pomostowych. Komisja poprosiła rząd o zwrócenie szczególnej uwagi na wymiar parlamentarny i na kwestię indywidualnego wykorzystywania klauzul pomostowych w przeciwieństwie do bardziej ogólnego podejścia.

Wspólna Komisja ds. Stosowania Zasady Pomocniczości Stanów Generalnych wraz z komisjami branżowymi obu izb parlamentu zbadała zmieniony wniosek Komisji Europejskiej dotyczący dyrektywy w sprawie środków prawa karnego mających na celu zapewnienie egzekwowania praw własności intelektualnej (COM(2006)168 wersja ostateczna). Na podstawie ustaleń komisji, na posiedzeniach plenarnych obu izb deputowani postanowili przesłać wspólny list do komisarza Frattiniego z wyrazami zaniepokojenia. Głównym argumentem Stanów Generalnych było to, że Komisja nie ma uprawnień – zgodnie z orzeczeniem* Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości – do przeniesienia kompetencji z trzeciego filaru (wymiar sprawiedliwości i sprawy wewnętrzne) do pierwszego, a tym samym do zmiany procedury decyzyjnej z jednomyślności do większości kwalifikowanej.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Jak już wspomniano, Senat nie otrzymał jeszcze stanowiska/opinii niderlandzkiego rządu i dlatego zwrócił się do rządu na piśmie z prośbą o informacje.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Specjalna komisja niderlandzkiego Senatu do spraw Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych poinstruowała rząd, by ten nie zgłaszał żadnych naprowadzających komentarzy w tej sprawie podczas nieformalnych dyskusji Rady w Tampere w dniu 22 września. Zależnie od sprawozdania, które rząd prześle Senatowi, komisja będzie musiała zdecydować, czy potrzebne są dalsze dyskusje z rządem, a jeśli tak, to jakie środki zostaną podjęte.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Senat ma prawo wyrażenia zgody, co oznacza, że rząd nie może zatwierdzić inicjatywy należącej do trzeciego filaru, jeśli Senat nie zatwierdzi propozycji. Ewentualne przeniesienie kompetencji wpłynie oczywiście na rolę Senatu. Nie spowoduje to zmiany procedury kontroli.

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Niderlandzki Senat nie śledził intensywnie ostatnich zmian w procedurze komitologicznej.

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Nie badano decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej. Nie planuje się takiej kontroli w najbliższej przyszłości.

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Nie dotyczy.

* W oryginale *arrest* – przyp. tłum.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Nie dotyczy.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

W niderlandzkim Senacie analizowane są oba rodzaje pozycji/propozycji. Kryteria decydujące o zbadaniu danej propozycji nie mają związku z tym, czy jest to propozycja techniczna czy polityczna.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Senat jest zdania, że spotkania te przysparzają dodatkowej wartości ze względu na wymianę informacji oraz możliwość prowadzenia dyskusji i spotkania się z kolegami.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Tematy spotkań powinny pozostać, a nawet być jeszcze bardziej aktualne.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Tak

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Wspólne spotkania parlamentarne nie powinny przekształcić się w nowy mechanizm. Należy zachować ostrożność, aby nie stworzyć nowej, zinstytucjonalizowanej formy współpracy. Senat nie opowiada się za tworzeniem nowych standardowych struktur i organizacji, jeśli obecny mechanizm można zoptymalizować. Należy utrzymać obecną praktykę zwoływania spotkań doraźnych, kierując się ważnością i istotnością tematów.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Parlament Europejski i parlamenty narodowe mogą informować się nawzajem o sprawach bieżących; można zwłaszcza usprawnić kontakty między komisjami branżowymi. Podstawą powinna być współpraca zamiast konkurencji.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji*

ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?

Nie dotyczy.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Nieszczególnie – tylko wówczas, gdy wymiar północny zostaje konkretnie umieszczony w porządku obrad. Przyjmujemy, że wymiar północny został wprowadzony do porządku obrad COSAC oraz umieszczony w kwestionariuszu ze względu na priorytety fińskiej prezydencji UE oraz że w ramach COSAC z założenia przedmiotem dyskusji nie będzie ani wymiar północny, ani południowy.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośrodiemnomorskim Unii?*

Zakłada się, że^{VII}

24. POLSKA

SEJM

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii przestrzegania zasady pomocniczości?*

Dystrybucja raportów z przeprowadzonego testu; wymiana doświadczeń; co pół roku COSAC mógłby notyfikować Komisji Europejskiej przypadki osiągnięcia progu 1/3 (bądź 1/4) reakcji negatywnych.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

W Sejmie zajmuje się tym Komisja do Spraw Unii Europejskiej (SUE) i jest ona komisją stałą.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, jaką otrzymuje parlament?*

Nie, ponieważ SUE od chwili powstania, tj. od 2004 r., otrzymuje przekierowywany przez rząd strumień poczty U32.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza*

^{VII} W oryginale brak dalszego ciągu – przyp. red. Zeszytów OIDE.

danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)

Utworzona została osobna baza (analogiczna jak dla porządkującej strumień poczty U32).

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

SUE

b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Zgodnie z ustawą z dnia 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, Komisja do Spraw Unii Europejskiej zajmuje się dokumentami legislacyjnymi. Jednakże nie wyklucza to możliwości rozpatrywania innego rodzaju dokumentów jak np. zielone księgi.

c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu²⁶ na reakcję?*

Tak. Jednocześnie chcielibyśmy jednak wiedzieć, od którego momentu ten termin zaczyna płynąć? Czy COSAC nie mógłby ustalić, kiedy następuje udostępnienie tłumaczenia na ostatni z wymaganych języków urzędowych?

d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Podział zadań pomiędzy obiema izbami w zakresie wykonywania ustawy o współpracy jest wyobraźalny.

e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

List przewodniczącego SUE.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (patrz pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Nie

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Tak, ponieważ w ten sposób otrzymujemy dokumenty trochę wcześniej niż wówczas, gdy są przekazywane przez rząd.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

Nie

a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji?*

²⁶ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?

—

b) Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?

Na posiedzeniu SUE lub na posiedzeniu plenarnym.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Tak

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Tak

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Nie

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

—

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Sejm nie został poinformowany o stanowisku rządu w tej sprawie.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Tak, żądając informacji oraz przyjmując opinie zawierające zalecenia dla Rady Ministrów.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament rozpatruje te polityki?*

Tak, ponieważ wówczas SUE byłaby zobowiązana rozpatrywać te kwestie.

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Nie

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Nie

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeśli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

—

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 r., dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Do tej pory Komisja do Spraw Unii Europejskiej nie zajmowała się procedurami komitologicznymi i nie istniała potrzeba korzystania z rejestru.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy punktami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy rozpatrywane są oba rodzaje pozycji?*
Jeżeli punkty techniczne dotyczą komitologii, to SUE się nimi nie zajmuje.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*
Oczywiście tak (z oczywistych względów).
2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*
Tak
3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*
Tak
4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*
Wspólne spotkania komisji mogłyby być bardziej regularne i obejmować wszelkiego rodzaju komisje branżowe. Wydaje się, że z kolei wspólne spotkania parlamentarne ewoluują w stronę zwoływanego ad hoc unijnego zgromadzenia parlamentarnego bądź kolejnego konwentu.
5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*
Dotychczasowe formy są zadowalające. Zaproszenia na przesłuchania organizowane przez komisje Parlamentu Europejskiego oraz na wydarzenia koordynowane przez dyrekcję ds. współpracy z parlamentami narodowymi mogłyby być przekazywane z większym wyprzedzeniem.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i w kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub ich kontrolę?*
Tylko w RPMB, ale brak jest koordynacji.
2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np. Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*
Nie

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

Wymiar północny nie jest obecnie przedmiotem kontroli parlamentarnej. Tak, paralela z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii powinna zostać przeprowadzona.

25. POLSKA

SENAT

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlamenty chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

Proponujemy stworzenie strony internetowej COSAC (lub IPEX) poświęconej kontroli pomocniczości i proporcjonalności prowadzonej przez parlamenty narodowe UE, umożliwiającej bieżącą wymianę informacji oraz doświadczeń między parlamentami na ten temat. Sekretariat COSAC powinien na bieżąco monitorować prace parlamentów w tej dziedzinie: co roku w wiosennym raporcie półrocznym COSAC powinna być zamieszczana informacja podsumowująca wyniki tych prac. Jednocześnie COSAC mógłby notyfikować Komisji Europejskiej przypadki osiągnięcia progu 1/3 (w niektórych przypadkach 1/4) reakcji negatywnych w stosunku do projektów aktów prawnych UE ze strony parlamentów narodowych.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

W trakcie badania projektów legislacyjnych Komisji Europejskiej pod względem ich zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności Komisja Spraw UE Senatowi RP zasięga opinii właściwych według kompetencji branżowych komisji stałych.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, jaką otrzymuje parlament?*

Nie, ponieważ Komisja Spraw UE Senatowi RP otrzymuje przekierowywany przez polski rząd strumień poczty mailowej U32.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Utworzona zostanie osobna baza (analogiczna jak dla porządkującej strumień poczty mailowej U32).

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

- a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja ds. UE, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Właściwym w tych sprawach organem w Senacie RP będzie Komisja Spraw UE.

- b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*
 Rezerwujemy sobie prawo do reakcji także na dokumenty konsultacyjne i robocze Komisji Europejskiej.
- c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu²⁷ na reakcję?*
 Tak. Jednocześnie chcielibyśmy jednak wiedzieć, od którego momentu termin ten zaczyna płynąć. Sugerujemy, aby Komisja Europejska, względnie Sekretariat COSAC przekazywał parlamentom informację, od kiedy zaczyna upływać uzgodniony termin na reakcję, a konkretnie, kiedy Komisja Europejska udostępniła tłumaczenie danego dokumentu na ostatni spośród języków urzędowych Unii.
- d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*
 Taka współpraca nie jest w przyszłości wykluczona.
- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*
 Będzie to list przewodniczącego senackiej Komisji Spraw UE.
4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (patrz pytanie 3), różni się będzie od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*
 Zasadniczo nie.
5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*
 Tak, ponieważ w ten sposób otrzymujemy dokumenty trochę wcześniej niż od rządu. Jednak prawdziwą wartością dodaną będzie możliwość konsultacji i ewentualnego wpływania na prace Komisji Europejskiej, szczególnie na ich prelegislacyjnym i wczesnym legislacyjnym etapie.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*
 Nie
- a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii o przedłożeniu rządowi)?*
- b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*
 Debata nad roczną strategią polityczną Komisji Europejskiej odbywałaby się na forum Komisji Spraw UE, względnie na posiedzeniu plenarnym Senatu.
2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*
 Tak

²⁷ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu przewiduje, że upłynie sześć tygodni pomiędzy udostępnieniem przez Komisję propozycji Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach a datą umieszczenia go na porządku dziennym Rady celem podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia albo aktu albo wspólnego stanowiska).

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Tak

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Nie

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

Stanowisko w tej sprawie nie zostało jeszcze wypracowane.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Rząd zajął stanowisko w tej sprawie, ale Senat nie został przez niego o tym stanowisku poinformowany.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Komisja Spraw UE może zażądać od Rady Ministrów informacji w tej sprawie oraz podjąć na jej temat debatę.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Tak, ponieważ ustawowe prerogatywy Sejmu i Senatu w pierwszym rządzie wiążą się z pierwszym filarem UE.

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Nie

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Nie

3. *Czy czas dany na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeśli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Sprawa nie była rozpatrywana przez Senat.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 r., dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Do tej pory Senat nie zajmował się procedurami komitologicznymi i nie istniała potrzeba korzystania z rejestru.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy stanowiskami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Generalnie Senat się nimi nie zajmował.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Tak, ponieważ ułatwiają wymianę informacji oraz prezentację stanowisk w istotnych dla kraju sprawach.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na posiedzenia są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Generalnie tak. Lepiej byłoby jednak, aby tematy te były konsultowane z parlamentami narodowymi z pewnym wyprzedzeniem, np. na forum COSAC, czy też Konferencji Przewodniczących Parlamentów UE.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, jakie się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydentury)?*

Liczba aktualnie organizowanych spotkań jest wystarczająca.

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Należy podkreślić wagę koordynacji spotkań międzyparlamentarnych w UE, w szczególności pomiędzy Parlamentem Europejskim a parlamentem prezydentury Unii. Forum uzgodnieniowym i monitorującym powinna być Konferencja Przewodniczących Parlamentów UE (przygotowywana przez sekretarzy generalnych parlamentów Unii).

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Sugerujemy pogłębianie koordynacji współpracy. Zawiadomienia o otwartych posiedzeniach komisji w Parlamencie Europejskim oraz wydarzeniach koordynowanych przez dyrekcję współpracy z parlamentami narodowymi mogłyby być też przekazywane z większym wyprzedzeniem. Dokumentacja na spotkania powinna być z wyprzedzeniem umieszczana na stronach internetowych Parlamentu Europejskiego. Bardzo ważne jest, aby po spotkaniach jak najpełniejsza informacja o nich i ich rezultatach docierała do parlamentów narodowych.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i w kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub ich kontrolę?*

Delegacja polskiego Senatu uczestniczy w pracach Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego. Brak jest natomiast mechanizmów koordynacji prac delegacji z ogólnym uczestnictwem Senatu w sprawach europejskich i zagranicznych.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np. Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego,*

pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego, poczynając od roku 2007)?

Nie

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

Wymiar północny nie jest przedmiotem kontroli parlamentarnej w Senacie. Aby można było mówić o paraleli wymiaru północnego z wymiarem eurośródziemnomorskim, należałoby wymiar północny uzupełnić wymiarem wschodnim Unii. Wymiar eurośródziemnomorski obejmuje wszystkie pozaunijne państwa basenu Morza Śródziemnego, tymczasem wymiar północny zasadniczo tylko Rosję. Pominięte są: Ukraina, Białoruś i Mołdowa.

26. PORTUGALIA

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

COSAC mogłaby rzeczywiście odgrywać rolę w organizowaniu projektów pilotażowych i wymianie poglądów na temat procedur i decyzji podejmowanych przez poszczególne parlamenty. Ponadto COSAC mogłaby odgrywać ważną rolę, polegającą na gromadzeniu informacji o stanowiskach zajmowanych przez parlamenty i przekazywaniu ich instytucjom europejskim, wzmacniając przez to zbiorowy głos parlamentów.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Konkluzje Rady Europejskiej oraz ogłoszenie nowej inicjatywy przez przewodniczącego Barroso z dnia 9 maja zbiegły się w czasie z wewnętrzną oceną ustawy w sprawie monitorowania, oceny i zajmowania stanowiska przez Zgromadzenie Republiki w ramach procesu budowy Unii Europejskiej (*ustawa nr 43/2006 z 25 sierpnia 2006 r.*), dalej zwana *ustawą w sprawie monitorowania*.

Art. 3 tej ustawy umożliwia parlamentowi przedstawienie formalnej opinii na piśmie w sprawie zgodności z zasadą pomocniczości:

- 1 – *W drodze uchwały parlament portugalski może przekazać przewodniczącym Parlamentu Europejskiego, Radzie, Komisji Europejskiej oraz, w stosownych przypadkach, Komitetowi Regionów i Komitetowi Społeczno-Ekonomicznemu należycie uzasadnioną formalną opinię na piśmie, dotyczącą powodów, dla których projekt tekstu legislacyjnego lub regulacyjnego, który został skierowany do niego zgodnie z postanowieniami art. 5 poniżej, lub późniejszy projekt ich zmiany, jest niezgodny z zasadą pomocniczości.*
- 2 – *W przypadkach dających podstawę do pilnego działania uznaje się za wystarczającą formalną opinię na piśmie wydaną przez Komisję do Spraw Europejskich.*
- 3 – *Kiedy formalna opinia na piśmie dotyczy sprawy wchodzącej w zakres kompetencji zgromadzeń legislacyjnych regionów autonomicznych, wymaga się odpowiednio wczesnej konsultacji z tymi zgromadzeniami.*

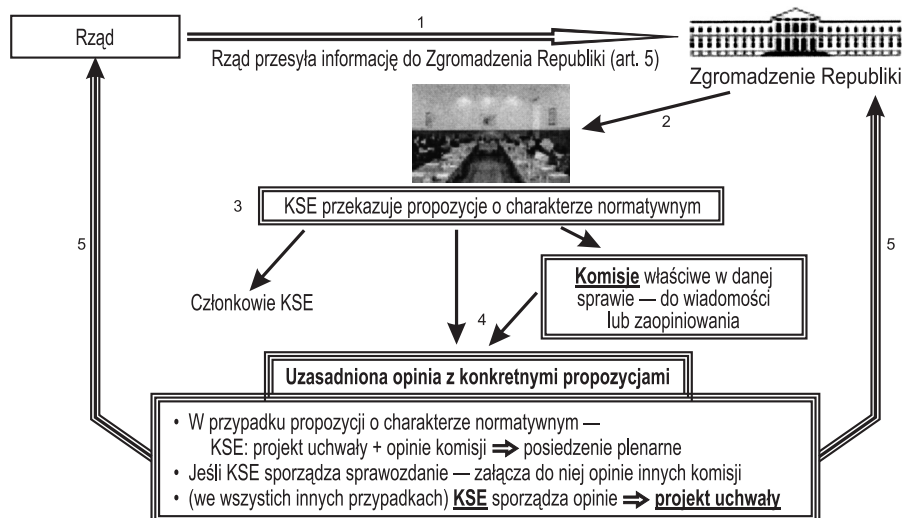
Aby ten cel mógł zostać osiągnięty, procedura wewnętrzna musi być zgodna z art. 6 lit. d): *Koordinowanie wymiany informacji i odpowiednie sposoby współpracy z wyspecjalizowa-*

nymi komisjami parlamentarnymi właściwymi w danej sprawie, w celu zapewnienia sprawnej interwencji parlamentu portugalskiego w sprawach dotyczących budowy Unii Europejskiej, zwłaszcza w odniesieniu do sporządzania formalnej opinii na piśmie, o której mowa w art. 3.

Ponadto art. 7 przewiduje następujące etapy procedury:

- 1 – **Komisja do Spraw Europejskich** przekazuje propozycje o treści normatywnej jak również inne dokumenty zawierające wytyczne, o których mowa w art. 5, zarówno swoim członkom, jak i członkom innych **wyspecjalizowanych komisji parlamentarnych właściwych w danej sprawie** – do wiadomości lub w celu wydania formalnej decyzji na piśmie.
- 2 – Pozostałe wyspecjalizowane komisje parlamentarne wydają należycie uzasadnione formalne opinie na piśmie, kiedy zostaną poproszone o to przez Komisję do Spraw Europejskich.
- 3 – Formalne opinie na piśmie, o których mowa w powyższych ustępach, mogą kończyć się konkretnymi propozycjami do oceny przez Komisję do Spraw Europejskich.
- 4 – W przypadku podjęcia decyzji o sporządzeniu sprawozdania w sprawie wykraczającej poza jej zakres kompetencji, Komisja do Spraw Europejskich załącza formalne opinie na piśmie, których zażądała od innych komisji.
- 5 – W przypadku oceny propozycji aktów wspólnotowych o charakterze normatywnym, po otrzymaniu niezbędnych formalnych opinii na piśmie, Komisja do Spraw Europejskich może sporządzić projekt uchwały, która zostanie przedstawiona na posiedzeniu plenarnym.
- 6 – We wszystkich pozostałych przypadkach Komisja do Spraw Europejskich sporządza formalne opinie na piśmie w sprawach, w których została wezwana do zajęcia stanowiska oraz może podsumować te opinie konkretną propozycją lub projektem uchwały.
- 7 – Sprawozdania i formalne opinie na piśmie sporządzone przez Komisję do Spraw Europejskich są przesyłane do przewodniczącego portugalskiego parlamentu oraz do rządu.
- 8 – Sprawozdanie roczne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego jest przedmiotem formalnej opinii na piśmie sporządzonej przez komisję właściwą w danej sprawie, którą komisja ta przesyła do Komisji do Spraw Europejskich.

Procedurę tę można zilustrować w następujący sposób:

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. Czy bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?

Tak. Parlament portugalski otrzymywał kiedyś od Komisji tylko dokumenty nielegislacyjne. Ponadto rząd zwykle przysyłał tylko dokumenty i propozycje dotyczące spraw zastrzeżonych do kompetencji parlamentu (np. niektóre propozycje dotyczące wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych czy propozycje o konsekwencjach budżetowych).

Od 1 września liczba otrzymywanych dokumentów UE wzrosła średnio z 15 miesięcznie do 25 tygodniowo.

2. Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)

Po ogłoszeniu nowej inicjatywy przez przewodniczącego Barroso w dniu 9 maja, parlament portugalski zaczął natychmiast tworzyć nowe procedury wewnętrzne związane z przyjmowaniem i przekazywaniem dokumentów Komisji Europejskiej.

a) Komunikat Barroso, jak już stwierdzono, zbiegł się w czasie z przyjęciem [nowelizacji] ustawy w sprawie monitorowania. Zatem, przygotowując nowelizację, politycy i eksperci byli już świadomi nowych wyzwań związanych z bezpośrednim przekazywaniem dokumentów Komisji. W efekcie nowa ustawa w sprawie monitorowania określa już procedury dotyczące badania wszystkich dokumentów europejskich, w celu sprawdzenia ich zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności lub doprowadzenia do określonych działań, opracowania raportów itp., które parlament uzna za właściwe.

b) Utworzono nowy adres poczty elektronicznej biura Komisji do Spraw Europejskich (KSE) o pojemności wystarczającej do przyjmowania wszystkich przesyłanych dokumentów.

c) Zatrudniono nowego pracownika w KSE (gdzie wcześniej pracowało tylko dwóch doradców i dwie sekretarki), którego zadaniem jest głównie przyjmowanie wszystkich dokumentów UE i przekazywanie ich do właściwych komisji, odpowiednio do zagadnień w poszczególnych tekstach. Ponadto opracowano wewnętrzną procedurę, odnoszącą się zarówno do przyjętej ostatnio ustawy nr 43/2006 jak i obowiązującego prawa europejskiego (protokołu do Traktatu z Amsterdamu).

d) Pracownicy KSE przygotowali również szkolenia dla pracowników oraz spotkania informacyjne dla deputowanych z innych komisji w celu zaznajomienia ich ze wszystkimi nowymi procedurami. Dodatkowym celem tych szkoleń jest również zaprezentowanie bazy danych IPEX i pokazanie, w jaki sposób można ją wykorzystywać jako narzędzie kontroli dokumentów europejskich.

3. Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?

a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Jak już wspomniano, wymagana procedura została określona w nowej ustawie w sprawie monitorowania i przebiega ona następująco.

Dokumenty są przysyłane do skrzynki poczty elektronicznej, którą obsługuje doradca zatrudniony w KSE, który, po wstępnym zapoznaniu się z ich treścią, przesyła do zainteresowanych (drogą elektroniczną, raz w tygodniu) zestawienie zawierające tytuły otrzy-

manyh dokumentów. Zestawienia te zawierają również wskazanie komisji, których treść dokumentu dotyczy, jak również link do bazy danych IPEX. **Wybór ten ma wyłącznie charakter orientacyjny i niezobowiązujący**, a zatem po otrzymaniu zestawienia komisje mogą dowolnie zdecydować, którą propozycję będą rozpatrywać (o ile wchodzi w zakres ich kompetencji).

Kiedy jedna z komisji postanowi przeanalizować dokument, postępuje zgodnie z następującą procedurą, przewidzianą w art. 2 i 3 *ustawy w sprawie monitorowania*:

- **W przypadku spraw zastrzeżonych do właściwości Zgromadzenia Republiki, oczekujących na decyzję organów Unii Europejskiej** rząd informuje parlament i prosi go o wydanie formalnej opinii na piśmie. Formalną opinię na piśmie sporządza **KSE** po skonsultowaniu się z wyspecjalizowanymi komisjami parlamentarnymi, właściwymi w danej sprawie. Po zatwierdzeniu formalnej opinii na piśmie przez **KSE**, jest ona **kierowana na posiedzenie plenarne** celem poddania jej pod dyskusję i głosowanie, **poza nagłymi** sytuacjami, kiedy wystarczająca jest decyzja **KSE**.
- Jeśli chodzi o „**test pomocniczości**”, *ustawa w sprawie monitorowania* stanowi, że w przypadku niezgodności z zasadą pomocniczości na posiedzeniu plenarnym parlamentu może zostać przyjęta uchwała, która następnie jest przekazywana przewodniczącym Parlamentu Europejskiego, Radzie, Komisji Europejskiej oraz, w stosownych przypadkach, Komitetowi Regionów i Komitetowi Społeczno-Ekonomicznemu. Również w tym przypadku, w **nagłych** sytuacjach wystarczająca jest decyzja **KSE**.

b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Zgodnie z naszymi wewnętrznymi przepisami, parlament może analizować/reagować na wszelkiego rodzaju dokumenty. Zatem wspomniane powyżej zestawienie zawiera wszystkie propozycje (legislacyjne i nielegislacyjne) i jest przesyłane do wyspecjalizowanych komisji.

W praktyce nie można jeszcze odpowiedzieć na to pytanie, ponieważ będzie to zależeć od woli politycznej i planów.

Art. 5 *ustawy w sprawie monitorowania* stanowi również, że rząd musi przekazywać parlamentowi pewne informacje dotyczące jego działalności na forum europejskim. Jest to kolejny ważny kanał, którym parlament otrzymuje dokumenty, które również mogą być analizowane.

Parlament Europejski przesyła również uchwały i raporty, z którymi parlamentarzyści mogą się zapoznać.

c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu²⁸ na reakcję?*

W przypadku badania zgodności z zasadą pomocniczości termin sześciotygodniowy zostanie zachowany, o ile tylko będzie to możliwe. Jeśli chodzi o zwykłą procedurę kontroli, będzie to zależeć od europejskiego procesu legislacyjnego.

d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Parlament portugalski jest jednoizbowy.

²⁸ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

Wspomniane powyżej formalne odpowiedzi dla instytucji europejskich zostaną przekazane przez przewodniczącego izby.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

W istocie obowiązuje obecnie nowa procedura, lecz wynika ona raczej z krajowych przepisów nowej ustawy w sprawie monitorowania (która po raz pierwszy daje parlamentowi prawo wcześniejszego zajęcia stanowiska w sprawach europejskich) niż z wyboru drogi przekazywania dokumentów (bezpośrednio przez Komisję lub za pośrednictwem naszego rządu). Niemniej, bezpośrednie przekazywanie dokumentów przyspiesza i usprawnia całe postępowanie, jeśli chodzi o sprawy należące do pierwszego filaru.

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Niewątpliwie tak. Przede wszystkim, jak wspomniano powyżej, przyspiesza to i usprawnia całe postępowanie. Ponadto, ponieważ, bezpośrednia forma przekazywania dokumentów została ogłoszona w czasie dokonywania zmiany portugalskiej ustawy, stanowiła ona ważną kwestię podczas debaty nad nowelizacją.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

Nie, lecz według nowych przepisów następną roczną strategią polityczną będzie przedmiotem debaty na początku 2007 roku (zob. również odpowiedź na pytanie 1 b) poniżej).

Program legislacyjny i prac Komisji jest jednak przedmiotem dyskusji we wszystkich wyspecjalizowanych komisjach. KSE organizuje coroczne spotkanie z sekretarzem stanu do spraw europejskich, portugalskimi deputowanymi do Parlamentu Europejskiego, oraz deputowanymi do dwóch zgromadzeń legislacyjnych regionów autonomicznych (Azorów i Madery).

a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*

b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Od 25 sierpnia mamy nową ustawę w sprawie monitorowania, która w art. 4 – **Środki monitorowania i oceny**, stanowi, że Zgromadzenie Republiki monitoruje i ocenia udział Portugalii w procesie budowy Unii Europejskiej, w szczególności w drodze „... debaty plenarnej, w której uczestniczy rząd, po zakończeniu ostatniej Rady Europejskiej każdej prezydencji Unii Europejskiej; debata w pierwszym półroczu może również obejmować rozważenie rocznej strategii politycznej Komisji Europejskiej, natomiast w drugim półroczu rozważenie jej programu legislacyjnego i prac”.

Zważywszy nowe ramy prawne, następną dyskusja nad roczną strategią polityczną odbędzie się na początku 2007 roku.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*
Odpowiedź na to pytanie zawarta jest już w poprzedniej odpowiedzi. Parlament uważa tę dyskusję za ważną do tego stopnia, że została ona wspomniana w *ustawie w sprawie monitorowania*.
3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*
Kontekst międzyparlamentarny może wnieść dodatkową wartość do tej dyskusji, jako platforma wymiany informacji, stanowiąca uzupełnienie debaty prowadzonej w poszczególnych parlamentach, zgodnie z krajowymi planami.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*
Ta inicjatywa nie była jeszcze przedmiotem dyskusji.
2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*
3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*
Parlament nie otrzymał żadnych informacji na ten temat.
4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*
Nie możemy odpowiedzieć na to pytanie, ponieważ sytuacja ta nie była jeszcze analizowana.
5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałoby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*
Przeniesienie tych kwestii do pierwszego filaru formalnie zachęciłoby parlament do zabierania głosu zgodnie z przyjętą ostatnio ustawą w sprawie monitorowania, ponieważ propozycje byłyby przekazywane mu bezpośrednio przez Komisję Europejską w ramach procedury przyjętej od 1 września.

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*
Nie
2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*
Dotychczas kwestia ta nie była rozpatrywana. Jednak ponieważ nowa *ustawa w sprawie monitorowania* stanowi nowy impuls do debaty nad sprawami europejskimi, z pewnością należy zająć się procedurą komitologiczną.
3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*
Ponieważ kwestia ta nie była dotychczas rozpatrywana, nie mamy informacji umożliwiających udzielenie odpowiedzi na to pytanie.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Ponieważ kwestia ta nie była dotychczas rozpatrywana, nie mamy informacji umożliwiających udzielenie odpowiedzi na to pytanie.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Ponieważ kwestia ta nie była dotychczas rozpatrywana, nie mamy informacji umożliwiających udzielenie odpowiedzi na to pytanie.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Wspólne spotkania niewątpliwie przysparzają dodatkowej wartości pracom parlamentów narodowych. Przede wszystkim stwarzają one możliwość dyskusji nad sprawami ważnymi dla państw członkowskich Unii Europejskiej i ich parlamentów. Ponadto przyczyniają się do zwiększania świadomości spraw europejskich wśród deputowanych. Deputowany uczestniczący w spotkaniu sporządza sprawozdanie, zawierające jego wnioski, które zostaje przedstawione wyspecjalizowanej komisji i opublikowane w dzienniku urzędowym parlamentu. Wymiana informacji i praktyk między deputowanymi do Parlamentu Europejskiego i do parlamentów narodowych jest bardzo pożyteczna.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Wybrane tematy spotykają się zwykle z zainteresowaniem deputowanych (do parlamentów narodowych i Parlamentu Europejskiego), ponieważ są one zwykle objęte programem prac prezydencji Rady i stanowią jedno z głównych tematów programu politycznego.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Tak

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Na razie powinna zachować swoją obecną formę.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Można stworzyć mechanizm podobny do stosowanego od września przez Komisję Europejską, w celu przekazywania do parlamentów narodowych dokumentów opracowanych przez Parlament Europejski, przez cały czas trwania procesu legislacyjnego.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamen-

tarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Parlament nie uczestniczy w pracach żadnej z wymienionych organizacji.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Nie zajmowaliśmy się tymi sprawami.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

Ponieważ nie podjęto dyskusji na ten temat, nie możemy udzielić odpowiedzi na to pytanie.

27. SŁOWACJA

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

Zgodnie z obowiązującymi postanowieniami traktatów, COSAC powinna odgrywać rolę organu zwiększającego zdolność parlamentów do zajmowania się kwestiami pomocniczości (wybieranie trudnych propozycji do przeprowadzenia skoordynowanego „testu pomocniczości” każdego roku, wspieranie wymiany informacji za pośrednictwem systemu IPEX, dyskusje podczas konferencji COSAC).

Role COSAC w tym zakresie określają obowiązujące postanowienia traktatów i nie powinna wykraczać poza te ramy. Dyskusja nad pomocniczością na forum COSAC mogłaby jednak być bardziej intensywna.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Ze względu na bardzo zróżnicowaną strukturę wewnętrzną i uprawnienia organów parlamentów narodowych, nie ma zasadniczo możliwości zapewnienia równorzędnej komunikacji między komisjami branżowymi na poziomie europejskim. Powinny one jednak być zaangażowane do współpracy za pośrednictwem komisji spraw europejskich parlamentów państw członkowskich.

Poszczególne komisje branżowe Rady Narodowej Republiki Słowackiej debatuje nad propozycjami legislacyjnymi UE i sprawdzają ich zgodność z zasadami pomocniczości i proporcjonalności na wniosek komisji spraw europejskich (Komisji Rady Narodowej Republiki Słowackiej do Spraw Europejskich). Następnie zostaje podjęta uchwała kończąca przez komisję spraw europejskich lub, gdy propozycja dotyczy spraw o znaczeniu priorytetowym dla Republiki Słowackiej, przez izbę na posiedzeniu plenarnym.

Poszczególne komisje mogą zdecydować o podjęciu debaty nad różnymi propozycjami legislacyjnymi UE również z własnej inicjatywy. Uprawnienie do parlamentarnej kontroli stanowiska ministra przed spotkaniem Rady przysługuje Radzie Narodowej Republiki Słowackiej na posiedzeniu plenarnym. Uprawnienie to zostało przekazane, zgodnie z Regulaminem Rady Narodowej, komisji spraw europejskich, która działa również jako koordynator dyskusji nad propozycjami UE w innych komisjach. Komisja spraw europejskich i izba na posiedzeniu plenarnym to dwa organy uprawnione do podjęcia ostatecznej decyzji w imieniu Rady Narodowej Republiki Słowackiej. Uważamy, że ten system jest wystarczająco sprawny, by umożliwić zaangażowanie innych komisji branżowych.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Tak

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Jeśli chodzi o stronę techniczną, Rada Narodowa Republiki Słowackiej stworzyła specjalną bazę danych pod nazwą „System Monitorowania Spraw Europejskich”. System ten nie został jeszcze w pełni wdrożony, lecz już teraz ma istotne znaczenie. Baza danych funkcjonuje sprawnie i szybko dzięki jej nowoczesnej strukturze.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Dokumenty UE są badane głównie przez komisję spraw europejskich. W przypadku propozycji priorytetowych ze słowackiego punktu widzenia, komisja może wnioskować o dokonanie oceny propozycji przez inne komisje branżowe (zgodnie ze zmienionym Regulaminem zobowiązuje to daną komisję do zbadania propozycji po otrzymaniu takiego wniosku). Następnie propozycja jest ponownie rozpatrywana przez komisję spraw europejskich z uwzględnieniem wyników analiz przeprowadzonych przez inne komisje branżowe. W razie potrzeby komisja spraw europejskich może zwrócić się do izby o przeprowadzenie ostatecznej kontroli na posiedzeniu plenarnym.

b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Rada Narodowa reaguje również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze i inne akty nielegislacyjne w dziedzinach o dużym znaczeniu dla Republiki Słowackiej.

c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu²⁹ na reakcję?*

Tak

²⁹ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

To pytanie nas nie dotyczy.

Rada Narodowa Republiki Słowackiej jest parlamentem jednoizbowym.

e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

W ramach istniejącego systemu opiniowania (komisja spraw europejskich, inne odnośne komisje branżowe, posiedzenie planarne) w imieniu Rady Narodowej Republiki Słowackiej odpowiedzi listownej może udzielić przewodniczący komisji spraw europejskich oraz przewodniczący Rady Narodowej.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Nie, bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję nie zmieni obecnych procedur w Radzie Narodowej i komisji spraw europejskich w sprawach dotyczących Unii Europejskiej.

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Tak

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

Nie

a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji?*

Nie dotyczy.

Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?

Nie dotyczy.

b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Roczna strategia polityczna będzie rozpatrywana według tej samej procedury co program legislacyjny i prac Komisji.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Tak

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Tak. Bylibyśmy zadowoleni z uzyskania możliwości uczestniczenia w rocznej strategii politycznej w ramach COSAC lub Konferencji Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)*1. Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Tak, komisja spraw europejskich debatowała nad tym.

2. Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?

Komisja spraw europejskich docenia dążenie prezydencji fińskiej i Komisji do usprawnienia procedur decyzyjnych w trzecim filarze (głównie w obszarze zwalczania terroryzmu i przestępczości zorganizowanej). Jej zdaniem należy dołożyć większych starań w celu uzyskania bardziej skutecznego prawa. Jeśli chodzi o klauzule pomostowe, komisja spraw europejskich uważa Traktat Konstytucyjny za podstawę do rozwiązania tej kwestii i osiągnięcia konkretnych rezultatów. Doprowadzenie do końca procesu ratyfikacji traktujemy priorytetowo, zakładając jednak pewną elastyczność dalszych negocjacji nad klauzulami pomostowymi.

3. Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?

Tak, rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy. W efekcie komisja spraw europejskich została poinformowana przez ministra spraw wewnętrznych i ministra sprawiedliwości. Po przeprowadzeniu debaty stanowisko komisji spraw europejskich jest tożsame ze stanowiskiem rządu.

4. Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?

Tak, Rada Narodowa Republiki Słowackiej może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu, przekazując ministrom wiążące stanowisko, które muszą prezentować podczas negocjacji w Radzie Unii Europejskiej.

5. Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?

Nie

Rozdział 4: Komitologia*1. Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Nie, ponieważ Rada Narodowa Republiki Słowackiej nie analizuje decyzji podejmowanych w ramach procedury komitologicznej. Nie śledziła też ostatnich zmian w tej dziedzinie.

2. Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?

Nie, decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej nie były badane w przeszłości. Nie ma oficjalnego stanowiska w sprawie ewentualnego zajmowania się przez parlament komitologią w przyszłości.

3. Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?

Z powodu braku doświadczenia w tej dziedzinie, nie możemy ocenić, czy czas wyznaczony na zbadanie tych decyzji jest wystarczający.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Nie możemy obecnie wydać opinii.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Mając na uwadze powyższe odpowiedzi, pytanie to jest w przypadku Rady Narodowej Republiki Słowackiej nieistotne.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Wspólne spotkania stanowią nową formę współpracy, która stwarza możliwość skonfrontowania podejścia parlamentu do różnych spraw europejskich. Dodatkowa wartość wynika z możliwości spotykania się z kolegami, z którymi nie byłoby okazji spotkać się osobiście. Za niezwykle pozytywne uważamy zapraszanie na spotkania komisarzy, którzy mogą przedstawić nam punkt widzenia władzy wykonawczej Unii.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Wybrane tematy spełniają oczekiwania słowackiego parlamentu. Można jednak zastanawiać się, w jakim stopniu i w jaki sposób wspólne spotkania powinny służyć rozwiązywaniu spraw zaliczanych do trzeciego filaru.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydentury)?*

Tak, słowacki parlament jest zadowolony z liczby spotkań. Większa liczba spotkań mogłaby uniemożliwić słowackim parlamentarzystom uczestniczenie w nich ze względu na ich zobowiązania w parlamencie narodowym. Jednak w przypadku podejmowania ważnych kwestii deputowani do Rady Narodowej będą starać się uczestniczyć w spotkaniach.

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Dobrze byłoby ustalić liczbę spotkań, sposobów ich zwoływania, wyznaczania terminów (na ile wcześniej należy ogłaszać termin i na ile wcześniej wskazane byłoby wyznaczanie konkretnych parlamentarzystów) oraz form komunikacji w sprawach dotyczących spotkań. Mamy wrażenie, że istnieje zapotrzebowanie na określenie pewnego zestawu wytycznych w zakresie technicznych aspektów organizacji spotkań międzyparlamentarnych.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Parlamenty narodowe byłyby zadowolone, gdyby ich eksperci i pracownicy uzyskali bezproblemowy dostęp do Parlamentu Europejskiego na poziomie wyspecjalizowanych komisji, na podstawie umowy między Parlamentem Europejskim i parlamentami narodowymi. Proponujemy, aby Parlament Europejski wystąpił z wnioskiem o przeznaczenie odpowiednich zasobów na zorganizowanie staży.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Nie, Rada Narodowa Republiki Słowackiej nie uczestniczy w pracach wymienionych organizacji.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Nie

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośrodiemnomorskim Unii?*

Zważywszy na fakt, że kwestia ta jest raczej przedmiotem dyskusji politycznej, trudno nam przewidywać opinie polityczne członków komisji spraw europejskich.

28. SŁOWENIA**Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność**

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

COSAC powinna pozostać platformą wymiany informacji związanych z monitorowaniem pomocniczości. Zwiększenie tej roli mogłoby polegać na gromadzeniu opinii parlamentów narodowych i przekazywaniu ich przez COSAC we wspólnym liście do Komisji w przypadku wystąpienia wątpliwości co do zasady pomocniczości. COSAC mogłaby również śledzić reakcję na odpowiedź Komisji i dalsze działania związane z propozycją legislacyjną, do której parlamenty zgłosiły wątpliwości co do jej zgodności z zasadą pomocniczości.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Jeśli chodzi o przestrzeganie zasady pomocniczości, to procedura kontroli w Zgromadzeniu Narodowym umożliwia zbadanie propozycji legislacyjnej najpierw przez komisję branżową, która może wyrobić sobie opinię na jej temat. Następnie opinia komisji branżowej i rządu jest omawiana przez Komisję do Spraw Unii Europejskiej. Zatem opinia komisji branżowej jest brana pod uwagę przez Komisję do Spraw Unii Europejskiej i zwykle

staje się integralną częścią opinii końcowej. Tak więc wkład komisji branżowej jest uwzględniany w wewnętrznym procesie monitorowania pomocniczości. Komisja do Spraw Unii Europejskiej mogłaby również przedstawiać odrębną opinię wraz z opinią komisji branżowej.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Bezpośrednie przekazywanie dokumentów zwiększa liczbę dokumentów, które otrzymuje nasz parlament w nieznacznym stopniu, ponieważ większość z nich jest już przekazywana przez nasz rząd poprzez zamieszczanie ich we wspólnej bazie dokumentów UE (portal UE). Jednak bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zapewnia zwiększenie przejrzystości nowych propozycji i innych dokumentów w bieżącym obiegu.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Założyliśmy nową skrzynkę poczty elektronicznej z adresem internetowym do przesyłania dokumentów.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Regulamin Zgromadzenia Narodowego przewiduje możliwość przeprowadzania kontroli w tym zakresie: przez komisję spraw europejskich, komisję branżową lub, w przypadkach szczególnego znaczenia, na posiedzeniu plenarnym.

b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Nasz parlament reaguje głównie na propozycje legislacyjne, lecz również na dokumenty konsultacyjne, dokumenty robocze w przypadkach o szczególnym znaczeniu lub, na przykład, dotyczące ważnych kwestii horyzontalnych.

c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu³⁰ na reakcję?*

W miarę możliwości, zgodnie z harmonogramem pracy gremiów roboczych określonych w Regulaminie Zgromadzenia Narodowego i zgodnie z rocznym kalendarzem Zgromadzenia Narodowego.

d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Druga izba uczestniczy w posiedzeniach Komisji do Spraw Unii Europejskiej, wydając opinie o propozycjach legislacyjnych i innych dokumentach.

³⁰ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

Formę listu przewodniczącego komisji spraw europejskich, a w przypadku debaty plenarnej – listu przewodniczącego izby.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Nie, nasza procedura w odniesieniu do spraw UE przewiduje możliwość zajęcia się przez Zgromadzenie Narodowe dowolną sprawą dotyczącą Unii Europejskiej, o ile uzna ona to za istotne. Ustawa o współpracy między Zgromadzeniem Narodowym i rządem stanowi w art. 4.3.: „Na wniosek rządu lub z własnej inicjatywy, Zgromadzenie Narodowe może również debatować nad innymi sprawami europejskimi”.

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Jak wyjaśniliśmy w odpowiedzi na pytanie I.1., bezpośrednie przekazywanie dokumentów przysparza dodatkowej wartości i zwiększa przejrzystość otrzymywanych dokumentów.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej uczestniczyła w dyskusji nad roczną strategią polityczną. W debacie wzięli udział przedstawiciele rządu i przedstawiciele Komisji Europejskiej w Słowenii oraz słoweński komisarz UE. Rezultatem debaty było przekazanie deputowanym dokładnych informacji na temat działań legislacyjnych planowanych na rok następny.

b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*

Z pewnością umożliwiła deputowanym oraz pracownikom i ekspertom parlamentu, zajmującym się sprawami europejskimi, planowanie wstępnego programu kontroli propozycji legislacyjnych na rok następny.

3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*

Tak

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej została poinformowana przez rząd o inicjatywie Komisji Europejskiej i możliwości stosowania klauzul pomostowych na posiedzeniu komisji w dniu 29 października 2006 roku.

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej Zgromadzenia Narodowego odbyła w dniu 29 października 2006 r. ogólną debatę nad kwestią klauzul pomostowych, lecz dotychczas nie

uzgodniono oficjalnego stanowiska Republiki Słowenii w tej kwestii z powodu krótkiego czasu, jaki upłynął od otrzymania dokumentów przez rząd. Komisja wyraziła zamiar omawiania projektu stanowiska Republiki Słowenii w przyszłości w wymaganym terminie.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*

Rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy i minister sprawiedliwości przedstawił komisji stanowisko rządu na posiedzeniu w dniu 29 października 2006 r., lecz dotychczas nie uzgodniono oficjalnego stanowiska.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Zgromadzenie Narodowe może zająć stanowisko w tej sprawie, które rząd bierze później pod uwagę w swoich działaniach. Kwestię klauzul pomostowych uważa się za przedmiot ważnej decyzji politycznej, w związku z czym Komisja do Spraw Unii Europejskiej debatuje nad projektami stanowisk Republiki Słowenii (deputowani mogą zgłaszać zmiany do projektu stanowiska) i po przeprowadzeniu dyskusji oraz przegłosowaniu zmian komisja uzgadnia stanowisko Republiki Słowenii. Rząd uwzględnił uzgodnione stanowisko Republiki Słowenii w swoich działaniach w instytucjach UE.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałoby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Nie

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Nie

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Nie

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Zgromadzenie Narodowe uważa, że obowiązujący obecnie okres trzech miesięcy (z możliwością przedłużenia do czterech w najbardziej skomplikowanych przypadkach) jest wystarczający do przeprowadzenia kontroli parlamentarnej decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Rejestr mógłby zawierać dane umożliwiające parlamentom lepsze planowanie, tzn. mógłby zawierać listę środków, których podjęcie planuje się w następnym roku (a nie tylko listę procedur będących już w toku).

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Zgromadzenie Narodowe nie czyni takiego rozróżnienia.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Naszym zdaniem wspólne spotkania zdecydowanie przysparzają pewnej dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej. Spotkania te stają się coraz bardziej regularne i w tym sensie parlamenty narodowe i ich gremia robocze zaczynają mocno angażować się w ważne sprawy europejskie.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Zgromadzenie Narodowe Republiki Słowenii uważa te spotkania za bardzo przydatne, ponieważ ich tematy często dotyczą konkretnych spraw europejskich i dlatego są bardziej interesujące dla deputowanych, którzy zwykle nie są mocno zaangażowani w sprawy europejskie na co dzień. W pewien sposób pomaga im to być na bieżąco w ważnych sprawach będących aktualnie przedmiotem prac instytucji UE.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Tak

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Nie, uważamy dotychczasowe wspólne spotkania za zadowalające.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Można rozważyć wymianę ekspertów między Parlamentem Europejskim a parlamentami narodowymi, obejmującą nie tylko ekspertów z różnych gremiów roboczych, lecz również np. z departamentu protokołu czy departamentu PR. W ten sposób inni eksperci z parlamentów narodowych mogliby uzyskać pewne rozeznanie w funkcjonowaniu Parlamentu Europejskiego, co pomogłoby im w bieżącej pracy, jak również w przygotowaniu się do przewodniczenia Unii Europejskiej.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Nie

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego;*

Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?

Sporadycznie, kiedy sprawy te są zaliczane do priorytetów prezydencji Unii Europejskiej.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

Zgromadzenie Narodowe Republiki Słowenii jest w większym stopniu zaangażowane w kontrolę parlamentarną dotyczącą polityki Unii wobec Bałkanów Zachodnich oraz Europy Południowo-Wschodniej i wymiaru eurośródziemnomorskiego.

29. SZWECJA

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

Nie było dyskusji na ten temat.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

Decyzja o włączeniu właściwych jednostek do kontroli należy do parlamentu.

W tym kontekście można również wspomnieć, że w szwedzkim parlamencie podjęto dyskusję nad przekazywaniem informacji dotyczących spotkań COSAC, udziału w tych spotkaniach i działalności COSAC. Celem tej dyskusji jest ustalenie, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych, ponieważ są one w dużej mierze odpowiedzialne za przebieg kontroli spraw europejskich w szwedzkim parlamencie.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

1. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Nie zwiększa w sensie pojawienia się dodatkowych rodzajów dokumentów, lecz spowodowało wzrost liczby dokumentów wskutek zwiększenia liczby ich egzemplarzy. Szwedzki parlament już teraz otrzymuje dokumenty Komisji, zarówno bezpośrednio od Komisji (lecz nie od szwedzkiego rządu), jak i od stałego przedstawicielstwa Szwecji.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Wykorzystywanie istniejących dokumentów.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

Na to pytanie można ogólnie odpowiedzieć, stwierdzając, że decyzja nie została jeszcze podjęta. Toczy się dyskusja nad zgodnością z prawem szwedzkim bezpośredniego komunikowania się z Komisją, a jeśli jest to dopuszczalne, w jaki sposób powinno się to odbywać.

Obecnie dokumenty UE są badane głównie przez komisje branżowe. Badane są wszelkiego rodzaju dokumenty. Jednak 1 stycznia 2007 r. mają wejść w życie nowe przepisy. Aby parlament mógł włączyć się do procesu decyzyjnego na wczesnym etapie, komisje branżowe będą obowiązane do przygotowania raportów na temat zielonych i białych ksiąg oraz „innych ważnych komunikatów”. Badane będą również inne dokumenty, lecz nie będzie to obowiązkowe.

a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Zob. powyżej.

b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Zob. powyżej.

c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu³¹ na reakcję?*

Zob. powyżej.

d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

(Nie dotyczy)

e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

Zob. powyżej.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Nie w taki sposób jak obecnie. Nowym elementem jest kwestia ustalenia, czy i jak reakcje będą przekazywane Komisji.

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

To będzie zależeć od czasu i niezawodności tego kanału. Szwedzki parlament już teraz otrzymuje większość dokumentów Komisji – bezpośrednio od Komisji lub od stałego przedstawicielstwa Szwecji. Jeśli dzięki nowemu kanałowi komunikacji Riksdag będzie otrzymywał dokumenty szybciej niż obecnie i w niezawodny sposób, będzie to stanowić dodatkową wartość. Jednakże jeszcze większą korzyść przyniesie przesyłanie dokumentów do bazy danych IPEX, do której parlamenty mogą również wprowadzać informacje o rozpatrywanej przez siebie propozycji. Ułatwi to współpracę między parlamentami narodowymi.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

Nie, lecz w dwóch przypadkach odbyły się debaty plenarne nad rocznym programem prac (18 marca i 24 listopada 2005 r.)

³¹ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

- a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*
- b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*
Toczy się dyskusja na ten temat, lecz nie podjęto jeszcze decyzji.
2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*
Parlament nie zajął jeszcze stanowiska w tej sprawie. Jednak przewodniczący szwedzkiego parlamentu uczestniczył w Konferencji Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej w Kopenhadze i poparł konkluzję w sprawie rocznej strategii politycznej (nr 19). Sekretarz generalny szwedzkiego parlamentu będzie uczestniczył w przygotowaniach do przeprowadzenia przez parlamenty narodowe kontroli parlamentarnej rocznej strategii politycznej przewidzianej w konkluzjach, które będą również obejmować wewnętrzne przygotowania w Riksdagu.
3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*
(Zob. powyżej – poz. 2)

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*
Tak (Komisja do Spraw Unii Europejskiej w lipcu i 2 października 2006 r.)
2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*
W dniu 2 października rząd tymczasowy odbył spotkanie z Komisją do Spraw Unii Europejskiej parlamentu poprzedniej kadencji. Komisja zgodziła się z rządową oceną, że przejście do decyzji większościowych w tej dziedzinie wymaga pewnych gwarancji bezpieczeństwa oraz że ze wszelkimi dalszymi dyskusjami należy wstrzymać się do czasu wyjaśnienia sytuacji Traktatu Konstytucyjnego.
3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*
Szwecja ma od 6 października nowy rząd. Stanowisko nowego rządu w tej sprawie nie jest jeszcze znane, podobnie jak stanowisko nowego parlamentu.
4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*
– Właściwa komisja parlamentarna mogłaby podjąć inicjatywę i opracować raport, po czym na posiedzeniu plenarnym zostałaby przeprowadzona debata nad raportem i przyjęta stosowna decyzja.
– Dyskusja rządu z Komisją do Spraw Unii Europejskiej przed spotkaniem Rady.
4. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałoby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*
Nie

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*
W celu uzyskania rozeznania w procedurze komitologicznej, przed wakacjami letnimi została opracowana i przekazana sekretariatom komisji odpowiednia analiza. Na jej podstawie zostaną podjęte dalsze działania.

2. *Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

W przyszłości będziemy poświęcać komitologii więcej uwagi. Przykład: w obecnej analizie dotyczącej pomocy rozwojowej zostaną również uwzględnione kwestie związane z komitologią.

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

(Nie było dyskusji na ten temat)

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

(Brak odpowiedzi)

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Riksdag nie dokonuje formalnego rozróżnienia między nimi. Wszystkie pozycje mogą być analizowane, w tym techniczne, lecz parlament koncentruje się na pozycjach istotnych politycznie.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Oba rodzaje spotkań uważa się za sprzyjające współpracy. Wspólne spotkania parlamentarne poświęcone szerokiej tematyce politycznej zostały ocenione pozytywnie przez szwedzkich uczestników, natomiast wspólne spotkania komisji oceniono nieco gorzej.

Z drugiej strony, spotkania komisji organizowane przez parlament państwa sprawującego prezydencję są oceniane wysoko i uważane za pożyteczne.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Zob. powyżej. Tematy częściej odpowiadają zainteresowaniom Parlamentu Europejskiego i jego organizacji pracy.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Jest ich zbyt wiele. Jednak, co ważne, tematy są istotne z punktu widzenia zadań wykonywanych przez parlament narodowy. Jeśli są one istotne, znajduje się czas na uczestniczenie w spotkaniach. Ponadto zaproszenia na spotkania często docierają na krótko przed spotkaniem. Chcielibyśmy też zwrócić uwagę na trudność znalezienia różnicy między wspólnymi spotkaniami komisji parlamentarnych i regularnymi spotkaniami komisji Parlamentu Europejskiego, na które zapraszają one kolegów z parlamentów narodowych. Różnica nie zawsze jest jasna dla deputowanych, ponieważ również wspólne spotkania postrzegane są jako zdominowane przez Parlament Europejski.

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

- Planowanie!
  - Listy planowanych spotkań powinny być przekazywane zainteresowanym z odpowiednio dużym wyprzedzeniem, jak to miało miejsce w przypadku spotkań komisji w parlamencie narodowym podczas prezydencji austriackiej i fińskiej.
  - Stosować zalecenia zawarte w wytycznych z Hagi: „uwzględniając rozmaite programy prac i inne strategiczne dokumenty UE, sekretarze generalni winni ustalić i przedstawić Konferencji Przewodniczących zagadnienia będące przedmiotem wspólnego zainteresowania, na których należy skupić uwagę w najbliższych latach”. (Nie oznacza to, że nie należy czasem zwoływać doraźnych spotkań w pilnych sprawach.)
  - Zaproszenia należy wysyłać na ręce przewodniczących parlamentów, aby zapewnić reprezentowanie parlamentów przez odpowiednie komisje i deputowanych.
  - Czas wystąpień powinien zostać podzielony na równiejszych zasadach niż obecnie między parlamenty narodowe i Parlament Europejski.
5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*
- Nie. Wymiana poglądów jest najważniejszą formą współpracy. Należy pamiętać, że parlamenty narodowe i Parlament Europejski mają różne mandaty. Odgrywają one różne role w procesie decyzyjnym. Dlatego trudno sugerować inne możliwe formy współpracy lub też współpracę bardziej sformalizowaną.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*
- Riksdag uczestniczy w pracach wszystkich wyżej wymienionych organizacji.
  - Prezydium Riksdagu ma jasno określoną rolę, wynikającą z jego ogólnej odpowiedzialności za rozwój w odniesieniu do wyboru priorytetów i ocen strategicznych, którego trzeba dokonywać z uwzględnieniem różnych potrzeb. Prezydium Riksdagu może uzyskiwać wskazówki pomocne przy podejmowaniu decyzji z takich źródeł, jak spotkania z udziałem przewodniczącego izby, przewodniczącymi delegacji i prezydium Komisji Spraw Zagranicznych, jak również Konferencja Przewodniczących.
2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*
- Tak
3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*
- Brak odpowiedzi.

30. ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

IZBA GMIN

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?

Trojka prezydencji powinna dokonać oceny przebiegu kontroli zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności przeprowadzonej w ramach programu prac na 2006 rok i rozważyć zorganizowanie kolejnych takich kontroli propozycji legislacyjnych w ramach programu prac na rok 2007.

Istnieje możliwość rozważenia przez COSAC, z inicjatywy prezydencji, odpowiedzi, które zostały przedłożone przez parlamenty narodowe w odniesieniu do poszczególnych propozycji legislacyjnych oraz spostrzeżeń, które Komisja przedstawiła w odpowiedzi.

Na przykład, gdyby znaczna liczba delegacji COSAC uznała, że reakcja Komisji na ich indywidualne problemy jest niewystarczająca lub słabo uzasadniona, prezydencja miałaby możliwość zaproponowania dalszej debaty na forum COSAC.

COSAC mogłaby również rozważyć przyjęcie odrębnego stanowiska w danej sprawie, zwracając się do Komisji o udzielenie odpowiedzi na piśmie.

W przypadku propozycji legislacyjnych objętych procedurą współdecydowania sprawa powinna pozostać otwarta w COSAC przez cały czas trwania procesu legislacyjnego. Komisja Kontroli Spraw Europejskich proponowała w przeszłości umożliwienie parlamentom narodowym zgłaszania, w odniesieniu do zasad pomocniczości i proporcjonalności, zastrzeżeń do przepisów aktów prawnych objętych procedurą współdecydowania, wynikających z postępowania pojednawczego.

2. W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?

Komisja Kontroli Spraw Europejskich jest komisją Izby Gmin odpowiedzialną za zbadanie wszystkich „dokumentów europejskich” złożonych w brytyjskim parlamencie, w tym propozycji legislacyjnych Komisji, i tym samym jest komisją najbardziej właściwą do przeprowadzenia kontroli zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. („Dokumenty europejskie” zostały określone poniżej w odpowiedzi na pytanie 2.1.)

Komisje branżowe Izby Gmin mogą również być zainteresowane aspektami pomocniczości i proporcjonalności niektórych propozycji legislacyjnych wchodzących w zakres ich działania. Komisja Kontroli Spraw Europejskich jest uprawniona do żądania opinii o dokumencie europejskim od dowolnej komisji branżowej i czasem korzystała z tego uprawnienia w przeszłości.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. Czy bezpośrednie przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?

Dokumenty następujących rodzajów są już przekazywane do brytyjskiego parlamentu przez brytyjski rząd na zasadach określonych w uchwałach o zastrzeżeniu na czas kontroli, przyjętych przez obie izby:

- (i) oparta na traktatach wspólnotowych propozycja legislacyjna Rady lub Rady występującej wspólnie z Parlamentem Europejskim;
- (ii) dokument opublikowany w celu przedłożenia go Radzie Europejskiej, Radzie lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu;
- (iii) propozycja dotycząca wspólnej strategii, wspólnego działania lub wspólnego stanowiska zgodnie z tytułem V Traktatu o Unii Europejskiej, przygotowana do przedłożenia Radzie lub Radzie Europejskiej;
- (iv) propozycja dotycząca wspólnego stanowiska, decyzji ramowej, decyzji lub konwencji zgodnie z tytułem VI Traktatu o Unii Europejskiej, przygotowana do przedłożenia;
- (v) dokument (nie zaliczający się do poz. (ii), (iii) lub (iv) powyżej) opublikowany przez instytucję unijną dla lub w celu przedłożenia w innej instytucji unijnej, który dotyczy wyłącznie rozpatrzenia propozycji legislacyjnej;
- (vi) inny dokument dotyczący spraw Unii Europejskiej, przekazany Izbie Gmin przez ministra brytyjskiego rządu.

Jest mało prawdopodobne, że brytyjski parlament będzie otrzymywać więcej propozycji legislacyjnych Komisji w wyniku ich bezpośredniego przekazywania, ponieważ już teraz kwalifikują się one do składania zgodnie z poz. (i) powyżej.

Możliwe jest, że brytyjski parlament będzie otrzymywać więcej dokumentów roboczych służb Komisji (seria SEC) w wyniku ich bezpośredniego przekazywania, choć jeszcze za wcześnie na oceny.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Obecnie Komisja Kontroli Spraw Europejskich nie proponuje żadnego formalnego mechanizmu obiegu dokumentów przekazanych bezpośrednio przez Komisję, ponieważ dokumenty te są już składane w parlamencie przez brytyjski rząd na mocy istniejących przepisów, wraz z memorandumami wyjaśniającymi, które określają stanowisko rządu wobec każdego dokumentu.

Dokumenty są przesyłane bezpośrednio przez Komisję pod adresem poczty elektronicznej Komisji Kontroli Spraw Europejskich: escom@parliament.uk. Skrzynka pocztowa jest monitorowana na bieżąco i korespondencja elektroniczna zawierająca dokumenty Komisji jest archiwizowana na nośnikach elektronicznych.

Brukselskie biuro brytyjskiego parlamentu prowadzi aktualnie wykaz wszystkich otrzymywanych dokumentów mających nieformalny (próbny) charakter do wiadomości członków Komisji Kontroli Spraw Europejskich. Członkowie komisji otrzymują te dokumenty we właściwym czasie zgodnie z obowiązującymi procedurami komisji.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

- a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Komisja Kontroli Spraw Europejskich bada obecnie wszystkie dokumenty europejskie złożone w parlamencie przez brytyjski rząd i ustala, czy mają one znaczenie prawne i/lub polityczne. Jeśli komisja uzna, że mają one znaczenie prawne i/lub polityczne, kieruje

sprawę do izby i może również zalecić rozpatrzenie jej przez stałą komisję spraw europejskich lub na posiedzeniu plenarnym.

W przypadku zalecenia poddania dokumentu pod debatę, debatę podejmuje się na wniosek rządu w sprawie przyjęcia stosownej uchwały. Proces rozpatrywania dokumentu poddanego pod debatę kończy się z chwilą formalnego przyjęcia przez izbę uchwały w sprawie dokumentu.

Aby uzyskać informacje potrzebne do rozpatrzenia dokumentów europejskich, Komisja Kontroli Spraw Europejskich jest uprawniona do żądania opinii od właściwej komisji branżowej, choć obecnie rzadko korzysta z tego uprawnienia.

Nie przewiduje się żadnych zmian procedur komisji w wyniku bezpośredniego przekazywania dokumentów przez Komisję.

- b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Komisja Kontroli Spraw Europejskich otrzymuje już wszystkie propozycje legislacyjne, dokumenty konsultacyjne i dokumenty robocze, które Komisja przesyła do Rady i które brytyjski rząd następnie składa w parlamencie, oraz sporządza raporty o dokumentach, które uważa za wystarczająco interesujące i ważne dla izby.

- c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu³² na reakcję?*

Komisja Spraw Europejskich stara się informować o wszystkich dokumentach europejskich, kiedy tylko jest to możliwe lub właściwe po ich złożeniu. Ponieważ główną funkcją komisji jest poddawanie kontroli działań brytyjskiego rządu w Radzie, często dokument pozostaje objęty procedurą kontroli do czasu otrzymania dodatkowych informacji od rządu i raport końcowy w sprawie danego dokumentu zostaje sporządzony dopiero po uzyskaniu zadowalającej odpowiedzi rządu.

Choć komisja będzie dokładać starań, aby rozpatrzyć wszystkie propozycje legislacyjne Komisji i wydać opinię o nich w ciągu sześciotygodniowego okresu proponowanego przez COSAC, możliwe jest, że inne aspekty kontroli spowodują opóźnienie reakcji Komisji. Należy również pamiętać, że posiedzenia komisji zwykle nie odbywają się podczas wakacji parlamentarnych.

Ponieważ zastrzeżenie na czas kontroli parlamentarnej odnosi się do działań ministrów brytyjskiego rządu, dotyczących wszystkich propozycji legislacyjnych Rady do czasu uzyskania zgody obu izb parlamentu, Rada z reguły nie może podjąć wiążącej decyzji w sprawie dokumentu dopóki procedury kontroli nie zostaną zakończone w obu izbach.

- d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Komisja Kontroli Spraw Europejskich Izby Gmin i Komisja do Spraw Unii Europejskiej Izby Lordów rutynowo wymieniają między sobą informacje o przebiegu procesu kontroli. Mogą one koordynować ze sobą realizację kontroli, chociaż każda z nich odpowiada za własne wnioski.

- e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

W przypadku, gdyby Komisja Kontroli Spraw Europejskich postanowiła skierować bezpośrednio do Komisji zalecenie w sprawie propozycji legislacyjnej Komisji, uczyniłaby to w formie odpowiedniego raportu z kontroli, skierowanego do izby. Następnie przewod-

³² Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

niczący komisji zwróciłby się na piśmie do właściwego komisarza, załączając kopię raportu.

Kopia listu i załączonego raportu zostałyby przesłane drogą elektroniczną do Sekretariatu Generalnego Komisji w celu uruchomienia wewnętrznego procesu ustanowionego przez Komisję dla potrzeb rozpatrzenia spostrzeżeń parlamentu narodowego i przygotowania odpowiedzi na nie.

Istnieje również możliwość, że komisje branżowe Izby Gmin same postanowią zbadać propozycje legislacyjne Komisji i udzielić odpowiedzi bezpośrednio.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Nie

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednio przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Można przyjąć, że jednostronne zobowiązanie Komisji zwiększa ogólną wartość europejskiego procesu legislacyjnego, gdyż zapewnia otrzymanie przez każdy parlament narodowy UE tekstu każdej propozycji legislacyjnej Komisji.

Należy przypomnieć, że Komisja była już zobowiązana do przekazywania swoich zielonych i białych ksiąg bezpośrednio parlamentom narodowym na mocy postanowień Traktatu z Amsterdamu.

Największa dodatkowa wartość inicjatywy Komisji wynika z jej zobowiązania do rozważenia uwag przedstawianych przez parlamenty narodowe i udzielenia odpowiedzi na nie. Odpowiedzi wskazujące, że Komisja należycie rozważyła podane argumenty i jest przygotowana do uwzględnienia ich w procesie dalszego formułowania polityki, pomogą budować zaufanie w europejskim procesie legislacyjnym. Informacje wskazujące, że Komisja rzeczywiście bierze pod uwagę poglądy parlamentów narodowych przy opracowywaniu swoich propozycji legislacyjnych zostałyby przyjęte jako potwierdzenie oczekiwanych zmian.

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*

Nie: nie było debaty plenarnej w izbie.

a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*

b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*

Propozycje dotyczące zmiany zasad kontroli spraw europejskich, przedstawione przez Komisję ds. Modernizacji Izby Gmin w marcu 2005 roku, zawierały propozycje ustanowienia Parlamentarnej Komisji Spraw Europejskich. Zakładano, że w jej skład wchodziłoby wszyscy deputowani do obu izb. Komisarze europejscy i deputowani do Parlamentu Europejskiego byłiby również zapraszani do udziału i zabierania głosu.

Parlamentarna Komisja Spraw Europejskich mogłaby stanowić odpowiednie forum do dyskusji nad roczną strategią polityczną Komisji.

Rząd musi jeszcze ustosunkować się do raportu Komisji ds. Modernizacji lub wskazać, czy jest gotowy wyrazić zgodę na utworzenie Parlamentarnej Komisji Spraw Europejskich.

2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*
W zasadzie tak.
3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*
W zasadzie tak, pod warunkiem, że wprowadzenie dodatkowej, stałej pozycji do półrocznego programu prac COSAC nie spowoduje ograniczenia swobody dyskusowania na forum COSAC nad innymi aktualnymi sprawami.

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*
Rozszerzenie mechanizmu współdecydowania i głosowania większością kwalifikowaną na wszystkie akty prawne w obszarze sprawiedliwości i spraw wewnętrznych jest od dawna przedmiotem poważnej dyskusji w Izbie Gmin na wszystkich szczeblach, ostatnio w ramach kontroli parlamentarnej działań podejmowanych w ramach Konwentu ds. Przyszłości Europy i przygotowywania Traktatu Konstytucyjnego.
Komisja wskazała, że jest gotowa do zgłoszenia propozycji legislacyjnej w sprawie wprowadzenia w życie przepisów art. 42 TUE z inicjatywy fińskiej prezydencji, choć dotychczas nie przedstawiono takiej propozycji.
2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*
Izba Gmin i Komisja Kontroli Spraw Europejskich nie zajęły jeszcze formalnego stanowiska w tej sprawie, która obecnie jest aspiracją Komisji. W przypadku, gdyby Komisja przedstawiła propozycję legislacyjną, zostanie ona zbadana przez Komisję Kontroli Spraw Europejskich w zwykłym trybie. Jest bardzo prawdopodobne, że propozycja taka zostanie zarekomendowana do debaty na posiedzeniu plenarnym izby.
W dniu 25 lipca 2006 r. Komisja Spraw Wewnętrznych Izby Gmin ogłosiła, że przeprowadzi krótkie postępowanie wyjaśniające, dotyczące aktualnych spraw związanych z wymiarem sprawiedliwości i sprawami wewnętrznymi na szczeblu unijnym. Komisja wskazała, że wśród tych spraw może znaleźć się propozycja Komisji dotycząca wprowadzenia w życie klauzul pomostowych.
3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*
Obecne stanowisko rządu w sprawie propozycji wprowadzenia w życie klauzul pomostowych zostało zawarte w pisemnej odpowiedzi ministra ds. Europy w dniu 13 września:
Pan Brady: Należy zwrócić się do sekretarza stanu do spraw zagranicznych i Wspólnoty Brytyjskiej z pytaniem, czy rząd popiera rozszerzenie mechanizmu głosowania większością kwalifikowaną w dziedzinie współpracy policyjnej i spraw wewnętrznych.
Pan Hoon: Rząd uważnie przygląda się propozycjom zawartym w komunikacie Komisji „Realizacja programu haskiego: przeszłe działania”. Z zadowoleniem przyjmujemy wysiłki Unii Europejskiej zmierzające do osiągnięcia postępu prac w dziedzinie sprawiedliwości i spraw wewnętrznych. W tym kontekście fińska prezydencja zaproponowała dyskusję nad użyciem art. 42 o klauzuli pomostowej, czego jedną z konsekwencji może być zastosowanie głosowania większością kwalifikowaną w odniesieniu do niektórych elementów współpracy policyjnej i sądowej w UE. Musimy być przekonani, że ewentualne propozycje usprawniłyby proces decyzyjny oraz że takie posunięcie leżałoby w narodowym interesie Zjednoczonego Królestwa.

Deputowana Joan Ryan, właściwy podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, przedstawiła Komisji Kontroli Spraw Europejskich informacje na temat propozycji Komisji zawartych w programie haskim i stanowiska rządu w dniu 18 października 2006 r.

4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

Izba Gmin lub jej komisje mogą wywierać wpływ na stanowisko rządu w sprawie przyjęcia klauzuli pomostowych na kilka sposobów. Są to:

- **Działania Komisji Kontroli Spraw Europejskich:** bardzo możliwe, że Komisja Kontroli Spraw Europejskich uzna propozycję wprowadzenia w życie klauzuli pomostowej za mającą tak duże znaczenie prawne i polityczne, że będzie to wymagać debaty plenarnej. Jest mało prawdopodobne, że rząd będzie w stanie oprzeć się takiemu zaleceniu, w związku z czym rząd w praktyce byłby niezdolny do wyrażenia zgody na przyjęcie danego środka w Radzie dopóki nie zostanie przeprowadzona debata. Na zakończenie debaty zostałyby poddany pod głosowanie wniosek określający stanowisko rządu. Taki wniosek mógłby też zostać zmieniony.
- **Działania komisji branżowych:** przesłuchania w komisjach branżowych, jak to, które zostało przeprowadzone przez Komisję Spraw Wewnętrznych, uzyskiwanie informacji ustnych i pisemnych oraz sporządzanie merytorycznych raportów zawierających zalecenia dla rządu. Rząd jest z reguły zobligowany do zareagowania na takie raporty w ciągu dwóch miesięcy, a następnie raport i odpowiedź rządu mogą zostać wybrane do przeprowadzenia debaty w izbie.
- **Działania opozycji:** partie opozycyjne w izbie mogą starać się podnieść daną kwestię w te dni, kiedy mają prawo wybierania tematów do dyskusji na posiedzeniu plenarnym izby.
- **Zapytania:** poszczególni posłowie mogą kierować zapytania pisemne lub ustne do ministrów, żądając informacji lub podjęcia działania.

Art. 42 TUE stanowi, że po podjęciu przez Radę jednomyślniej decyzji o wprowadzeniu w życie klauzuli pomostowej, Rada zaleca przyjęcie decyzji przez państwa członkowskie „zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi”. W Zjednoczonym Królestwie, aby decyzja ta była skuteczna zgodnie z prawem brytyjskim, konieczne byłoby przyjęcie podstawowych aktów prawnych zmieniających ustawę o Wspólnotach Europejskich z 1972 roku.

Obie izby parlamentu teoretycznie mają możliwość wprowadzania zmian do aktu prawnego w trakcie rozpatrywania go w parlamencie, chociaż rząd, który podjął decyzję o przyjęciu klauzuli pomostowej byłby zainteresowany wykorzystaniem swojej większości parlamentarnej w Izbie Gmin, aby zapewnić uchwalenie aktu prawnego w postaci zgodnej z jego intencją.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Nie

Rozdział 4: Komitologia

1. *Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Tak: zmieniony projekt decyzji Rady zmieniającej decyzję 1999/468/WE ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (nr dokumentu

Rady 10126/1/06) był rozpatrywany przez Komisję Kontroli Spraw Europejskich i został zaakceptowany w dniu 13 lipca 2006 roku (raport nr 35 Komisji Kontroli Spraw Europejskich, sesja 2005–06, HC (2005–06) 34-xxxv).

Należy zauważyć, że komisja pozostaje „sceptyczna co do prawidłowości i pewności prawnej rozróżnienia między środkami quasi-legislacyjnymi a innymi środkami komitologicznymi”, choć przyjęła do wiadomości pogląd brytyjskiego rządu, że „o ile proponowana reforma systemu komitologii nie przyznaje Parlamentowi Europejskiemu uprawnienia do przyjmowania środków wykonawczych, nie wydaje się ona ewidentnie niezgodna z art. 202 TWE”.

2. *Czy parlament/izba bada(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?*

Głównym przedmiotem uwagi Komisji Kontroli Spraw Europejskich jest zakres delegacji zawartej w instrumencie unijnym przewidującym przyjęcie aktu prawnego w ramach procedury komitologicznej. Konkretnie przepisy przyjęte w ramach komitologii z reguły nie stanowią przedmiotu oddzielnych raportów. Kwestia ta pojawia się w raportach tylko w kontekście zwykłej procedury kontroli.

3. *Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?*

Zważywszy na zakres kontroli, opisany powyżej w pkt 2, kwestia ta nie stanowi problemu.

4. *Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?*

Rejestr nie jest dla nas przedmiotem szczególnego zainteresowania lub zaniepokojenia.

5. *Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?*

Nie czyni się takiego rozróżnienia i oba rodzaje pozycji podlegają tym samym zasadom kontroli.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim

1. *Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Komisja Kontroli Spraw Europejskich zaproponowała w swoim raporcie z 2002 roku, zatytułowanym „Demokracja i odpowiedzialność w UE i rola parlamentów narodowych” (raport nr 33r, sesja 2001–02, HC (2001–02) 152-xxxiii, ust. 141–144), organizowanie wspólnych spotkań między parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim.

W swoim raporcie Komisja stwierdziła, co następuje:

Wspólne spotkania parlamentarzystów narodowych i deputowanych do Parlamentu Europejskiego mogłyby być wykorzystywane w sposób bardziej ogólny, poprzez włączanie do udziału w nich członków wyspecjalizowanych komisji parlamentów narodowych i Parlamentu Europejskiego (na wzór Rady Ministrów w jej różnych konfiguracjach) w celu przeprowadzenia analizy w zakresie ich właściwości poprzez przesłuchanie komisarzy, urzędników i ekspertów oraz przeprowadzenie debaty. W ograniczonym stopniu praktyka ta ma już miejsce w przypadku spotkań komisji Parlamentu Europejskiego, na które zapraszani są przedstawiciele parlamentów narodowych.

Nadanie temu rozwiązaniu nieco bardziej formalnego i mniej doraźnego charakteru przyniosłoby istotną korzyść, polegającą na tym, że wybór tematów do dyskusji byłby starannie analizowany i byłby uzgadniany między deputowanymi do parlamentów narodowych i Parlamentu Europejskiego. Parlamentarzyści narodowi mieliby pewność, że poruszone zostaną interesujące ich tematy, że liczba spotkań nie będzie dla nich zbyt obciążająca, oraz że tematy będą wybierane przy założeniu niwelowania luki istniejącej między obywatelami a procesem decyzyjnym w Unii Europejskiej. Ponieważ parlamentarzyści narodowi byłiby po części „właścicielami” tego procesu, zwiększyłoby to prawdopodobieństwo organizowania przez nich we własnym kraju przedsięwzięć stwarzających możliwość wypowiedzania przez obywateli swoich poglądów. Propozycja ta stanowi odpowiedź na wezwanie Komisji do podejmowania „debat publicznych organizowanych wspólnie przez Parlament Europejski i parlamenty narodowe na temat polityk Unii” oraz propozycję Parlamentu Europejskiego w sprawie podjęcia bardziej systematycznej współpracy między komisjami Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych.

Wśród możliwych obszarów tematycznych mogą znaleźć się WPZiB, sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne [...] roczna strategia polityczna i program prac Komisji [...] oraz decyzje podejmowane lub planowane na spotkaniach Rady Europejskiej. Ponadto Komisja zaproponowała ostatnio organizowanie wspólnych spotkań parlamentarzystów narodowych i deputowanych do Parlamentu Europejskiego zajmujących się sprawami policyjnymi, które byłyby zwoływane dwa razy do roku w celu „wymiany informacji i koordynacji”, oraz powołanie mniejszego organu, który zajmowałby się utrzymywaniem ścisłego kontaktu z Europą w tym samym celu. Mogłyby zostać uwzględnione obszary polityki podlegające „otwartej metodzie koordynacji”, które w znacznej mierze wymykają się obecnie spod kontroli parlamentarnej, jak również mogłyby być prezentowane na tych wspólnych spotkaniach obszernie raporty, jak raport roczny dotyczący WPZiB.

Zasadniczym elementem tej propozycji jest wspólne organizowanie spotkań przez parlamenty narodowe i Parlament Europejski, w związku z czym należałoby utworzyć w tym celu albo niewielki niezależny sekretariat albo nawiązać współpracę między Sekretariatem Parlamentu Europejskiego a niewielkim sekretariatem COSAC, którego ustanowienie postulujemy poniżej. Należałoby określić proporcje deputowanych do parlamentów narodowych i Parlamentu Europejskiego: preferowalibyśmy układ, w którym dwie trzecie stanowiliby parlamentarzyści narodowi a jedną trzecią deputowani do Parlamentu Europejskiego (podobnie jak w Konwencji), choć w przypadku dwóch filarów międzyrządowych właściwy mógłby być mniejszy udział Parlamentu Europejskiego.

Izba Gmin otrzymuje już teraz wiele zaproszeń do oddelegowania jej przedstawicieli na spotkania komisji Parlamentu Europejskiego. Przyjmujemy to z zadowoleniem, chociaż nie zawsze wysłanie naszego przedstawiciela jest możliwe, zwłaszcza gdy spotkanie zbiega się w czasie ze spotkaniem odpowiedniej komisji w Izbie Gmin. Przy tej sposobności chcielibyśmy podkreślić, że spotkania te są najbardziej użyteczne, kiedy pełne informacje zostają przekazane z wyprzedzeniem i nie planuje się zbyt dużej liczby gotowych wystąpień.

Komisja powróciła do tej kwestii w swoim raporcie uzupełniającym w sprawie „Konwentu ds. Przyszłości Europy i roli parlamentów narodowych” (raport nr 24, sesja 2002–03, HC (2002–03) 63-xxiv, ust. 36–39).

W naszym poprzednim raporcie zaproponowaliśmy, aby na wspólnych spotkaniach deputowanych do parlamentów narodowych i do Parlamentu Europejskiego, organizo-

wanych wspólnie, rozważyć takie sprawy, jak roczna strategia polityczna Komisji i jej program prac oraz przesłuchać komisarzy w tym zakresie. Uważamy, że zapewnienie obecnie deputowanym do parlamentów narodowych możliwości nie tylko dyskusowania, lecz również bezpośredniego angażowania się w stanowienie polityki i przesłuchiwanie przedstawicieli organów podejmujących decyzje polityczne na szczeblu europejskim ma podstawowe znaczenie dla podnoszenia poziomu zainteresowania sprawami europejskimi w parlamentach narodowych, poprawy jakości kontroli spraw europejskich na szczeblu krajowym oraz umożliwienia parlamentom narodowym odgrywania roli łącznika między obywatelami i instytucjami UE. Jako przykłady można wskazać członków komisji spraw zagranicznych przesłuchujących wysokiego przedstawiciela w sprawie rocznego raportu w sprawie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa czy proponowane przez COSAC doroczne spotkanie z komisarzami, poświęcone rocznemu programowi legislacyjnemu i prac Komisji. Podkreślamy, że celem tych spotkań jest zwiększenie zdolności parlamentów narodowych i Parlamentu Europejskiego do wykonywania ich własnych zadań, a nie wzajemne utrudnianie sobie pracy.

Komisje Parlamentu Europejskiego zapraszają już deputowanych do parlamentów narodowych na niektóre swoje posiedzenia, zaś komisarze i pracownicy służb Komisji występują czasem przed komisjami parlamentów narodowych. Jednak uprzednie konsultacje z parlamentami narodowymi w sprawie posiedzeń Parlamentu Europejskiego oraz ich celów, tematów i formy zdarzają się rzadko (lub nie praktykuje się ich wcale), natomiast, jeśli chodzi o komisarzy, trudno sobie wyobrazić, by byli oni w stanie regularnie składać wizyty we wszystkich 15 parlamentach narodowych, a tym bardziej 25 po rozszerzeniu.

Rozbudowana struktura międzyparlamentarna, taka jak kongres proponowany przez Prezydium, budzi obawy, że powstanie nowa instytucja, coś w rodzaju drugiej czy trzeciej izby, której uczestnicy spotykałoby się niezbyt często (być może tylko raz do roku), choć dostrzegamy przydatność Zgromadzenia Unii Zachodnioeuropejskiej (organu ustanowionego na mocy traktatu) w dziedzinie obronności. Współpraca, za którą się opowiadamy, zwłaszcza spotkania komisji branżowych, może być realizowana środkami nieformalnymi, bez powoływania się na artykuły traktatów.

Podkreślamy, że spotkania z udziałem deputowanych do parlamentów narodowych i do Parlamentu Europejskiego powinny być organizowane wspólnie. Nie powinno być tak, że parlamenty narodowe są proszone o udział w doraźnych posiedzeniach Parlamentu Europejskiego. Uważamy, że wkład parlamentów narodowych we wspólną organizację spotkań może być zrealizowany najlepiej za pośrednictwem COSAC. Rozwiązanie to byłoby zgodne z rekomendacją Grupy Roboczej IV, aby COSAC stała się silniejszą „siecią wymiany międzyparlamentarnej”.

Te fragmenty ukazują potencjalną dodatkową wartość, którą parlamenty narodowe mogą uzyskać dzięki organizowaniu wspólnych spotkań parlamentarnych.

Na ogół obecną inicjatywę w sprawie organizowania wspólnych spotkań parlamentarnych przyjmuje się z zadowoleniem, uważając ją za cenny wkład do współpracy międzyparlamentarnej. Zwraça uwagę fakt, że organizowane ostatnio spotkania mają wiele cech, które Komisja Kontroli Spraw Europejskich zaleciła w 2002 roku. W szczególności pozytywnym elementem jest koncentrowanie się wspólnych spotkań komisji na konkretnych tematach. Atutami tych spotkań są merytoryczna wymiana poglądów z komisarzami i urzędującymi przewodniczącymi Rady oraz debata między parlamentarzystami. Materiały pisemne przekazywane wcześniej przez parlamenty narodowe i Parlament Europejski stanowiły użyteczne źródło informacji dla innych parlamentów narodowych, zwłaszcza gdy były udostępniane przez Internet.

Do minusów należał zbyt ambitny porządek niektórych spotkań, zwłaszcza pod względem ilości czasu przydzielonego mówcom, powodujący, że czas pozostały na właściwą debatę był zbyt krótki.

2. *Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?*

Użyteczność wybranych tematów debaty była różna. Zdarzało się, że sesje były organizowane w oparciu o bardzo szeroki zakres tematyczny, parlamentarzyści z reguły przyjeżdżali z gotowymi wystąpieniami, co prowadziło do niekonstruktywnej wymiany zdań na rozbieżne tematy zamiast właściwej debaty.

Uwagę zwraca fakt, że wspólne spotkania parlamentarne były poświęcone sprawom, które nie mieściły się w całości ani w części w zakresie kompetencji parlamentów narodowych: w swoich pierwotnych spostrzeżeniach dotyczących wspólnych spotkań parlamentarnych Komisja Kontroli Europejskiej zaleciła zwoływanie ich w celu przeprowadzenia dyskusji nad sprawami podlegającymi procedurze współdecydowania.

Parlamenty narodowe powinny mieć prawo zgłaszania tematów do debaty i powinny być zapraszane do tego przez parlament państwa członkowskiego sprawującego prezydencję w Radzie.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydencji)?*

Organizowanie podczas jednej prezydencji większej liczby spotkań nie byłoby wykonalne ani pożądane. Przy ustalaniu harmonogramu spotkań Parlament Europejski i parlament państwa sprawującego prezydencję powinny uwzględnić „Wytyczne w sprawie współpracy międzyparlamentarnej” ustalone przez Konferencję Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej w Hadze w 2004 roku.

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Należy wyjaśnić uprawnienia, na mocy których takie spotkania były zwoływane, zaś rozwijanie tej formy współpracy międzyparlamentarnej wymaga starannego ukierunkowania, aby zapewnić utrzymanie maksymalnego poparcia i zainteresowania dla tych forów oraz umożliwić wniesienie do debaty parlamentarnej jak największego wkładu.

W tym celu należy zwrócić się do Konferencji Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej o dokonanie przeglądu dotychczasowego rozwoju formuły spotkań międzyparlamentarnych i sporządzenie wytycznych dotyczących ich funkcjonowania w przyszłości.

Były sugestie, że takie spotkania powinny prowadzić do przyjęcia uchwały lub wniosków. Na obecnym etapie nie uważamy tych sugestii za uzasadnione. Modyfikacje tego rodzaju spowodowałyby zmianę charakteru wspólnych spotkań, odciągając uwagę od debaty i skupiając ją na pisaniu uzgodnionego tekstu. W przypadku podjęcia decyzji, że spotkania parlamentarne powinny prowadzić do przyjęcia uchwały lub wniosków, należałoby dokładnie zastanowić się nad procesem ich sporządzania i uzgadniania.

Komisja Kontroli Spraw Europejskich proponowała w przeszłości, aby COSAC udzielała pomocy w organizowaniu tych spotkań ze strony parlamentu narodowego. Od tego czasu nastąpiła zmiana polegająca na utworzeniu Sekretariatu COSAC. Nie można wykluczyć, że Sekretariat COSAC mógłby udzielać wsparcia parlamentowi państwa członkowskiego sprawującego prezydencję w wykonywaniu zadań administracyjnych związanych z przygotowaniem spotkań parlamentarnych, przy czym COSAC musiałaby wyrazić zgodę na takie rozszerzenie zakresu obowiązków Sekretariatu.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Nie na tym etapie.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Izba Gmin nie uczestniczy w pracach żadnej z powyższych organizacji.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego; Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?*

Komisja Kontroli Spraw Europejskich rozważy każdy przekazany jej do zbadania, istotny dokument dotyczący tych polityk i działań i poinformuje o tym izbę, jeśli uzna, że jest on ważny z prawnego lub politycznego punktu widzenia w kontekście polityki Zjednoczonego Królestwa.

Komisja Spraw Zagranicznych Izby Gmin nie zajmowała się ostatnio politykami i działaniami w ramach wymiaru północnego i nie ma obecnie takich planów.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośrodiemnomorskim Unii?*

Izba Gmin uważa poziom kontroli parlamentarnej działań w ramach wymiaru północnego za odpowiedni.

Należy rozważyć utworzenie nowej struktury kontroli parlamentarnej wymiaru północnego w świetle prowadzonych ostatnio prac w ramach Konferencji Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej w zakresie racjonalizacji współpracy parlamentarnej.

Wszelkie propozycje dotyczące udziału Zjednoczonego Królestwa we wzmożonej kontroli parlamentarnej wymiaru północnego należałoby rozważyć indywidualnie oraz w świetle ogólnego znaczenia polityk wymiaru północnego dla Zjednoczonego Królestwa. W zasadzie Izba Gmin nie będzie dążyć do uczestniczenia w pracach organu międzyparlamentarnego, który miałby zająć się badaniem polityk nie mających bezpośredniego znaczenia dla Zjednoczonego Królestwa.

Izba Gmin nie uczestniczy obecnie w Eurośrodiemnomorskim Zgromadzeniu Parlamentarnym.

31. ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

IZBA LORDÓW

Rozdział 1: Pomocniczość i proporcjonalność

1. *Biorąc pod uwagę konkluzje Rady Europejskiej, jak parlament chciałby widzieć zwiększoną rolę COSAC w kwestii kontroli przestrzegania zasady pomocniczości?*

W przypadku, gdy parlamenty narodowe chcą uzgadniać swoje poglądy w sprawie zgodności konkretnego aktu prawnego UE z zasadami pomocniczości i proporcjonalności, przydatne byłoby przeprowadzenie przez COSAC debaty nad tą propozycją legislacyjną i w razie potrzeby przyjęcie stanowiska na jej temat, skierowanego do instytucji UE.

Takie stanowisko mogłoby zostać przyjęte odrębnie od zwykłych stanowisk, przyjmowanych na zakończenie każdego spotkania COSAC. Warto przypomnieć, że regulamin umożliwia przyjmowanie stanowisk większością kwalifikowaną. Regulamin stanowi również, że Parlament Europejski wstrzymuje się od głosu w sprawie stanowiska, które jest skierowane do niego.

Aby ułatwić przygotowanie tych stanowisk, COSAC mogłaby zorganizować więcej kontroli przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności w 2007 roku.

COSAC powinna zwrócić się do Komisji o udzielenie odpowiedzi na piśmie na stanowiska COSAC.

2. *W związku z tym, w jaki sposób należy brać pod uwagę rolę komisji branżowych (tzn. w przypadku systemu, w którym komisje branżowe odpowiadają za kontrolę przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności)?*

W Izbie Lordów Komisja do Spraw Unii Europejskiej zajmuje się sprawdzaniem unijnych aktów prawnych pod kątem ich zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. Dlatego też jest oczywiste, że komisja Izby Lordów przedstawia COSAC swoje poglądy.

Rozdział 2: Współpraca z Komisją

I. BEZPOŚREDNIE PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW KOMISJI

1. *Czy bezpośrednio przekazywanie dokumentów przez Komisję zwiększa liczbę dokumentów UE, które otrzymuje parlament?*

Liczba otrzymywanych przez nas dokumentów COM nie wzrosła; są one wszystkie przekazywane do brytyjskiego parlamentu przez rząd. Możliwe, że teraz będziemy sporadycznie otrzymywać dokumenty robocze Komisji (tzn. dokumenty SEC), które nie są przekazywane przez rząd, choć jest jeszcze za wcześnie, by mieć pewność, że tak właśnie będzie.

Jednak przekazywanie dokumentów przez Komisję nie obejmuje wszystkich dokumentów UE, które brytyjski parlament otrzymuje i analizuje. Jest tak dlatego, że przekazaniu nie podlegają propozycje państw członkowskich, składane w ramach drugiego lub trzeciego filaru.

2. *Jak, z technicznego punktu widzenia, parlament zamierza zająć się dokumentami wysłanymi bezpośrednio przez Komisję? (np. zastosowanie nowych środków, takich jak oddzielna baza danych do przyjmowania dokumentów, czy też wykorzystywanie mechanizmów już istniejących?)*

Są one odbierane pocztą elektroniczną i będą zapisywane w elektronicznej bazie danych za pomocą naszych standardowych systemów.

3. *Jak parlament zamierza reagować na dokumenty Komisji?*

a) *Jaki organ parlamentu będzie analizować dokumenty i decydować o treści odpowiedzi udzielanej Komisji (np. komisja spraw europejskich, komisja branżowa, posiedzenie plenarne)?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej – jak to ma miejsce od czasu przystąpienia Zjednoczonego Królestwa do Wspólnoty Europejskiej.

b) *Czy parlament będzie jedynie analizować/reagować na propozycje legislacyjne czy też będzie reagować również na dokumenty do konsultacji, dokumenty robocze itp.?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej analizuje wszystkie dokumenty UE i nie ogranicza swoich reakcji do propozycji legislacyjnych. Jeszcze przed rozpoczęciem bezpośredniego przesyłania dokumentów przez Komisję do parlamentów narodowych Komisja do Spraw Unii Europejskiej Izby Lordów reagowała na komunikaty Komisji i zielone/białe księgi. Ponadto reakcje komisji nie ograniczają się do uwag na temat pomocniczości i proporcjonalności.

c) *Czy parlament ma zamiar przestrzegać sześciotygodniowego terminu³³ na reakcję?*

Nie, nie we wszystkich przypadkach. Reagując na dokument UE, komisja zawsze zastanawia się, kiedy jest najważniejszy moment na wystąpienie do brytyjskiego rządu i/lub Komisji. Czasem komisja chce zareagować zanim dokument zostanie wprowadzony do porządku obrad Rady w celu dokonania uzgodnień (co często trwa więcej niż sześć tygodni po udostępnieniu propozycji we wszystkich językach), w innych przypadkach komisja zamierza zareagować przed upływem wyznaczonego przez Komisję terminu publicznej konsultacji lub przed posiedzeniem Parlamentu Europejskiego. W razie potrzeby komisja jest w stanie zareagować w ciągu sześciu tygodni. Natomiast jeśli komisja postanowi przeprowadzić postępowanie wyjaśniające w sprawie dokumentu Komisji, a nie ma pilnego terminu, opublikowanie raportu przez komisję może potrwać kilka miesięcy.

d) *W przypadku, gdy parlament jest parlamentem dwuizbowym, czy dojdzie do współpracy pomiędzy obiema izbami w kwestii analizy i reakcji na dokumenty przekazane przez Komisję?*

Ma miejsce regularna współpraca między przedstawicielami komisji spraw europejskich obu izb brytyjskiego parlamentu.

e) *Jaką formę przyjmie oficjalna odpowiedź (np. listu od przewodniczącego izby, przewodniczącego komisji itd.)?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej stosuje dwie formalne formy udzielania odpowiedzi – list przewodniczącego komisji lub opublikowanie raportu.

4. *Czy sposób, w jaki parlament będzie zajmować się dokumentami przekazanymi bezpośrednio przez Komisję (zob. pytanie 3), różni się od procedury stosowanej przez parlament w przeszłości w odniesieniu do spraw UE?*

Nie

5. *Czy, w porównaniu z sytuacją w przeszłości, parlament uznaje bezpośrednie przekazywanie przez Komisję parlamentom narodowym propozycji legislacyjnych i dokumentów do konsultacji za dodatkową wartość?*

Tak

³³ Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w UE, załączony do Traktatu z Amsterdamu, przewiduje, że musi upłynąć sześć tygodni między chwilą, kiedy projekt zostaje przedstawiony przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie we wszystkich językach, a datą jego wpisania do porządku obrad Rady w celu podjęcia decyzji (w sprawie przyjęcia aktu albo wspólnego stanowiska).

II. ROCZNA STRATEGIA POLITYCZNA

1. *Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji?*
  - a) *Jeżeli tak, jakie organy brały udział w dyskusji? Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?*
  - b) *Jeżeli nie, jak parlament zamierza zajmować się roczną strategią polityczną w przyszłości?*
Roczna strategia polityczna Komisji nie była jeszcze przedmiotem debaty plenarnej w Izbie Lordów, choć była przedmiotem dyskusji w Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Komisja do Spraw Unii Europejskiej analizuje obecnie przeprowadzaną przez siebie kontrolę rocznej strategii politycznej.
2. *Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?*
Tak, Komisja do Spraw Unii Europejskiej uważa analizowanie rocznej strategii politycznej za pożyteczne.
3. *Czy parlament byłby zainteresowany przedyskutowaniem rocznej strategii politycznej w kontekście międzyparlamentarnym (tzn. w ramach COSAC)?*
Tak. Komisja do Spraw Unii Europejskiej Izby Lordów postrzega COSAC jako najlepsze międzyparlamentarne forum dorocznej debaty nad roczną strategią polityczną Komisji (odbywającej się w pierwszej połowie każdego roku).

Rozdział 3: Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne: kwestia klauzul pomostowych (*passerelle*)

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*
Tak
2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*
Pogląd Komisji do Spraw Unii Europejskiej został określony w jej raporcie na temat kompetencji Wspólnoty Europejskiej w sprawach karnych (*The Criminal Law Competence of the European Community*):
<http://www.publications.parliament.uk/pa/ld200506/ldselect/ldcom/227/227.pdf>
Uwagi komisji zostały zamieszczone w ust. 168-80.
3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*
Stanowisko brytyjskiego rządu zostało podsumowane w ust. 110 raportu komisji. Rząd udzielał komisji informacji w formie ustnej i pisemnej.
4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*
Tak. Po pierwsze, rząd będzie reagować na piśmie na raport komisji. Komisja rozważy tę odpowiedź i następnie podejmie decyzję o ewentualnym dalszym działaniu. Ponadto każda propozycja wprowadzenia w życie klauzul pomostowych podlegałyby zwykłym procedurom kontroli obowiązującym w izbie. W szczególności każda propozycja podlegałyby procedurze zgłaszania zastrzeżeń, w ramach której, poza niektórymi okolicznościami, ministrowie brytyjskiego rządu nie mogą zaakceptować aktu prawnego w Radzie Ministrów dopóki jest on badany w parlamencie.
5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałoby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*
Nie

Rozdział 4: Komitologia*1. Czy parlament śledził ostatnie zmiany w procedurze komitologicznej?*

Tak.

2. Czy parlament/izba badał(a) w przeszłości decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej? Jeśli tak, to w jakim trybie? Czy parlament planuje zajmować się komitologią w przyszłości?

Tak, Komisja do Spraw Unii Europejskiej Izby Lordów badała decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej w przeszłości. Brytyjski rząd przekazuje parlamentowi do zbadania te decyzje, które zostały skierowane do Rady w przypadku braku porozumienia w Komitecie komitologii. Przy badaniu tych decyzji mają zastosowanie nasze standardowe procedury badania dokumentów Unii Europejskiej. Wszystkie decyzje podjęte w ramach procedury komitologicznej przekazane do brytyjskiego parlamentu są badane przez jedną z naszych podkomisji. Komisja nie planuje zmiany tej procedury w przyszłości.

3. Czy czas wyznaczony na zbadanie przez parlamenty decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej jest wystarczający? Jeżeli nie, to w jaki sposób można by to poprawić?

Ponieważ niewiele decyzji podjętych w ramach procedury komitologicznej zostało przekazanych brytyjskiemu parlamentowi (zob. odpowiedź na pytanie 2), trudno odpowiedzieć na to pytanie.

4. Czy rejestr komitologii Komisji, który został ustanowiony w grudniu 2003 roku, dostarcza wystarczających informacji na temat trwających procedur komitologicznych? Jeśli nie, jak można by rejestr udoskonalić?

Nie korzystamy regularnie z rejestru. Badamy natomiast “Roczne sprawozdania Komisji z prac komitetów” (np. COM(2006) 446 dotyczące działalności komitetów komitologii w 2005 roku).

5. Czy izba czyni rozróżnienie pomiędzy pozycjami politycznymi i technicznymi? Jeśli tak, to w jaki sposób? Czy analizowane są oba rodzaje pozycji?

Nie. Badamy wszystkie proponowane decyzje przedkładane przez brytyjski rząd.

Rozdział 5: Przyszła współpraca z Parlamentem Europejskim*1. Czy parlament odnosi wrażenie, że wspólne spotkania przysparzają dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej i/lub pracy parlamentu? Proszę wyjaśnić.*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej Izby Lordów uważa, że wspólne spotkania parlamentarne mogą przysparzać dodatkowej wartości współpracy międzyparlamentarnej, ponieważ ułatwiają one wymianę poglądów między parlamentarzystami z całej Unii. Komisja stwierdziła ponadto, że mogą one wносить dodatkową wartość do działań kontrolnych komisji. Odbywa się to na trzech płaszczyznach: informowania komisji o opiniach innych parlamentów narodowych na określony temat, stwarzania możliwości wysłuchania osób zajmujących wysokie stanowiska i umożliwiania członkom komisji przedyskutowania swoich poglądów z innymi uczestnikami.

2. Czy parlament uważa, że tematy wybrane na spotkania są interesujące i aktualne? Czy tematy wybrane na spotkania odpowiadają zainteresowaniom zarówno parlamentów narodowych jak i Parlamentu Europejskiego?

Użyteczność wybranych tematów była różna, zależnie od spotkania, a nawet od sesji w ramach danego spotkania. Sporadycznie wybrane tematy były zbyt szerokie, co prowadziło

do nieukierunkowanej dyskusji. Komisja uznała formułę grup roboczych (zastosowaną w przypadku wspólnego spotkania parlamentarnego poświęconego przyszłości Europy) za udaną, ponieważ umożliwiła ona przeprowadzenie bardziej ukierunkowanej dyskusji w mniejszym gronie.

3. *Czy parlament jest zadowolony z liczby spotkań, które się aktualnie organizuje (tzn. około dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch wspólnych spotkań komisji w okresie jednej prezydentur)?*

Nie jest praktyczne ani pożądane organizowanie więcej niż dwóch wspólnych spotkań parlamentarnych i dwóch spotkań komisji podczas prezydentur. Problemy pojawiały się, kiedy komisje Parlamentu Europejskiego zapowiadały z niewielkim wyprzedzeniem spotkania, na które chciały zaprosić deputowanych z parlamentów narodowych. Takie posiedzenia zawsze wykraczały poza formułę wspólnych posiedzeń parlamentarnych i wspólnych posiedzeń komisji, i były elementem dodatkowym.

4. *Czy parlament ma jakieś uwagi co do tego, jak dalej rozwijać organizację wspólnych spotkań parlamentarnych lub wspólnych spotkań komisji?*

Decyzja w sprawie tematów powinna zawsze być podejmowana wspólnie przez parlament narodowy państwa członkowskiego sprawującego prezydenturę w Radzie i Parlament Europejski.

Tematy i terminy tych spotkań powinny być ogłaszane z dużym wyprzedzeniem. W szczególności, powinny one być zapowiadane zgodnie z wytycznymi haskami dotyczącymi współpracy międzyparlamentarnej w Unii Europejskiej, które odzwierciedlają poglądy Konferencji Przewodniczących Parlamentów.

5. *Czy są jakieś sugestie w sprawie innych możliwych form i sposobów współpracy pomiędzy parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim? Proszę wyjaśnić.*

Spotkania międzyparlamentarne są kosztowne i wymagają dużego wysiłku organizacyjnego. Mogą być użyteczne, lecz ich użyteczność jest często efemeryczna. Powinien istnieć sposób kontynuowania dialogu międzyparlamentarnego w okresach między spotkaniami. Proponujemy utworzenie forów internetowych, na których zainteresowani parlamentarzyści i pracownicy służb parlamentarnych mogliby wymieniać informacje między sobą drogą elektroniczną. Fora powinny być interaktywne, umożliwiające wszystkim uczestnikom zamieszczanie informacji oraz powinny uwzględniać możliwość prowadzenia dyskusji i wirtualnych spotkań.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Nie

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego;*

Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?

Komisja do Spraw Unii Europejskiej Izby Lordów nie śledzi wymiaru północnego jako odrębnej, wydzielonej polityki. Komisja nie analizuje wszystkich dokumentów UE na ten temat, otrzymywanych od Komisji.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

Komisja do Spraw Unii Europejskiej Izby Lordów nie ma stanowiska w tej sprawie.

32. PARLAMENT EUROPEJSKI

Rozdział 3: Obszar sprawiedliwości i spraw wewnętrznych

1. *Czy parlament omówił inicjatywę Komisji?*

Komunikat Komisji zatytułowany „Plan osiągnięcia wyników dla Europy z myślą o obywatelach” (COM (2006) 211 wersja ostateczna) z dnia 10 maja 2006 r. został przesłany Parlamentowi Europejskiemu do wiadomości. Został on skierowany do Komisji do Spraw Konstytucyjnych, która nie podjęła jeszcze decyzji o dalszych działaniach.

2. *Jaki jest pogląd parlamentu na tę inicjatywę?*

Natomiast Parlament Europejski wielokrotnie już dyskutował nad klauzulami pomostowymi (*passerelle*) i wyrażał poparcie dla tej koncepcji.

Już w zaleceniu z 2004 roku w sprawie przyszłości Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości, Parlament Europejski zalecał „Radzie Europejskiej i Radzie (...)wzmocnienie legitymizacji funkcjonowania PWBS poprzez przyjęcie decyzji, zgodnie z duchem (...) porozumień zawartych w sprawie wdrażania Traktatu Nicejskiego, o zastosowaniu procedury współdecydowania, stosowaniu w Radzie głosowania większością kwalifikowaną i rozszerzeniu jurysdykcji Trybunału na dziedziny związane z PWBS, początkowo w ramach działań w dziedzinie imigracji (art. 67 TWE), a następnie w ramach działań związanych z walką z terroryzmem i przestępczością międzynarodową (art. 42 TUE)”³⁴.

W czerwcu 2006 roku Parlament Europejski stwierdził, że „podkreśla po raz kolejny konieczność wszczęcia w trybie pilnym, na podstawie art. 42 Traktatu UE, procedury mającej na celu włączenie współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych do filaru wspólnotowego, który jako jedyny zapewnia warunki pozwalające na przyjmowanie przepisów europejskich w pełnym poszanowaniu zasad demokracji i skuteczności decyzyjnej, a także pod odpowiednią kontrolą sądowniczą”³⁵.

3. *Czy rząd zajął stanowisko wobec tej inicjatywy, a jeśli tak, w jaki sposób parlament został o tym poinformowany?*
4. *Czy parlament może wywrzeć wpływ na stanowisko rządu dotyczące tej inicjatywy? Jeśli tak, to przy zastosowaniu jakich środków?*

³⁴ Zalecenie Parlamentu Europejskiego dla Rady i Rady Europejskiej w sprawie przyszłości Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości, jak również w sprawie warunków niezbędnych do jej legalnego i skutecznego funkcjonowania, P6_TA(2004)0022.

³⁵ Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie skutków wyroku Trybunału z dnia 13.9.2005 r. (C-176/03 Komisja przeciwko Radzie), P6_TA-PROV(2006)0260.

5. *Czy przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru miałyby jakikolwiek wpływ na sposób, w jaki parlament analizuje te polityki?*

Przeniesienie niektórych kwestii obszaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z trzeciego do pierwszego filaru umożliwiłoby Parlamentowi Europejskiemu uzyskanie większego wpływu w tych kwestiach oraz umożliwiłoby sprawowanie kontroli w bardziej demokratyczny sposób.

W ramach art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej Rada może nie tylko przenosić niektóre przepisy dotyczące współpracy policyjnej i sądowniczej w sprawach karnych do pierwszego filaru, lecz również określać warunki głosowania, które należy stosować w tych obszarach.

W przypadku stosowania procedury współdecydowania, Rada musiałaby osiągnąć porozumienie z Parlamentem Europejskim w sprawie wszystkich tekstów, co znacznie zwiększyłoby wpływ Parlamentu Europejskiego w tych sprawach.

Rozdział 6: Wymiar północny Unii Europejskiej

Rozwój wymiaru północnego następuje zarówno w europejskich, międzyrządowych jak i kilku międzynarodowych organizacjach, w tym takich, które mają wymiar parlamentarny (np. w Radzie Państw Morza Bałtyckiego – RPMB, Euroarktycznej Radzie Morza Barentsa – ERMB, Radzie Arktycznej – RA, Nordyckiej Radzie Ministrów – NRM, współpracy parlamentarnej w Regionie Arktycznym, Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego, Radzie Nordyckiej).

1. *Proszę wskazać, czy parlament bierze udział w pracach którejkolwiek z wyżej wymienionych organizacji. Jeśli tak, jak parlament koordynuje prace swych delegacji do tych organizacji ze swym ogólnym uczestnictwem w sprawach europejskich i zagranicznych lub z kontrolą tych spraw?*

Parlament Europejski jest stałym członkiem Komisji Stałej Konferencji Parlamentarzystów Regionu Arktycznego, obecnie reprezentowanym przez panią Dianę WALLIS, deputowaną do Parlamentu Europejskiego, przewodniczącą delegacji ds. stosunków ze Szwajcarią, Islandią i Norwegią oraz Wspólnej Komisji Parlamentarnej (SINEEA) Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG). Komisja Stała spotyka się około 3 razy w roku i przedstawiciel Parlamentu Europejskiego zdaje sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu.

Parlament Europejski jest reprezentowany na Konferencji Parlamentarzystów Regionu Arktycznego (która odbywa się co dwa lata) przez Prezydium Delegacji SINEEA (3 deputowanych do Parlamentu Europejskiego). Delegacja Parlamentu Europejskiego składa sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu, prezentując stanowisko konferencji z wnioskami w sprawie usprawnienia polityk i procedur.

Parlament Europejski jest również stałym członkiem Komisji Stałej Konferencji Parlamentarnej Morza Bałtyckiego. Przewodniczącym Delegacji SINEEA jest przedstawiciel Parlamentu Europejskiego. Komisja Stała spotyka się około 4 razy w roku. Parlament Europejski jest reprezentowany na dorocznych Konferencjach Parlamentarnych Morza Bałtyckiego przez przewodniczącego Delegacji SINEEA oraz ewentualnie wiceprzewodniczącego Parlamentu Europejskiego. Delegacja Parlamentu Europejskiego składa sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu, prezentując stanowisko konferencji z wnioskami.

Parlament Europejski jest reprezentowany na rocznych sesjach plenarnych Rady Nordyckiej przez przewodniczącego Delegacji SINEEA.

2. *Czy parlament śledzi polityki wymiaru północnego oraz dotyczące go działania UE (np.: Wymiar północny w odniesieniu do polityk Unii; wytyczne w sprawie wdrażania wymiaru północnego; pierwszy i drugi plan działania w sprawie wymiaru północnego;*

Wytyczne w sprawie przygotowania deklaracji politycznej i dokumentu ramowego polityki wymiaru północnego poczynając od roku 2007)?

Delegacja SINEEA i Komisja Spraw Zagranicznych uważnie śledzą politykę wymiaru północnego. Oba organy Parlamentu Europejskiego ściśle ze sobą współpracują. Parlament Europejski wyraża opinię o polityce wymiaru północnego w drodze uchwał, przeważnie przygotowywanych przez Komisję Spraw Zagranicznych, lecz również z inicjatywy poszczególnych deputowanych do Parlamentu Europejskiego i grup politycznych.

Delegacja SINEEA i Komisja Spraw Zagranicznych odbywają wspólne spotkania z ministrami spraw zagranicznych Norwegii i Islandii (oraz Liechtensteinu) w sprawie polityki wymiaru północnego. Delegacja SINEEA regularnie zajmuje się wymiarem północnym na swoich dorocznych spotkaniach międzyparlamentarnych z delegacjami z parlamentów Norwegii i Islandii.

3. *Czy parlament uważa, że wymiar północny jest przedmiotem należytej kontroli parlamentarnej? Czy należy przeprowadzić paralełę z wymiarem eurośródziemnomorskim Unii?*

Parlament Europejski sprawuje kontrolę parlamentarną nad wymiarem północnym we współpracy z istniejącymi organami parlamentarnymi w regionach północnych. Jednocześnie Parlament Europejski od lat opowiada się za utworzeniem Forum Parlamentarnego wymiaru północnego (uchwały Parlamentu Europejskiego). Takie forum parlamentarne nie powinno zastępować istniejących organów parlamentarnych Północy, lecz powinno być organem koordynującym polityki w tej dziedzinie w celu usprawnienia kontroli parlamentarnej. Forum nie powinno chyba być organizacją parlamentarną podobną do formuły współpracy w ramach wymiaru eurośródziemnomorskiego, powinno natomiast być bardziej elastyczną organizacją, której spotkania można by zwoływać zależnie od potrzeby.

Parlament Europejski, po przyjęciu nowej polityki wymiaru północnego (ramowy dokument polityczny plus deklaracja polityczna) przez Unię Europejską, Rosję, Norwegię i Islandię w dniu 24 listopada 2006 r. w Helsinkach, postanowił zorganizować **Konferencję Parlamentarną wymiaru północnego** z udziałem przedstawicieli zgromadzeń parlamentarnych Północy na początku 2007 roku.

NOTA JEDNOSTKI KOORDYNACJI LEGISLACYJNEJ
DO SPRAW STOSUNKÓW Z PARLAMENTAMI NARODOWYMI
DOTYCZĄCA KWESTIONARIUSZA COSAC
NA TEMAT ROCZNEJ STRATEGII POLITYCZNEJ KOMISJI

Czy w przeszłości parlament debatował nad roczną strategią polityczną Komisji? Jakie organy brały udział w dyskusji?

Zgodnie z porozumieniem ramowym zawartym pomiędzy Parlamentem i Komisją, roczna strategia polityczna jest prezentowana w Parlamencie na początku roku. Stanowi ona pierwszy etap procesu prowadzącego do przyjęcia programu legislacyjnego i prac Komisji. Przy tej okazji, na posiedzeniu plenarnym Parlament i Komisja omawiają zasadnicze kierunki polityczne. Następnie dokument dyskutowany jest w różnych komisjach parlamentarnych, w ramach „dialogu strukturalnego”, regularnego dialogu bilateralnego, który każda komisja rozpoczyna z odpowiednim komisarzem w okresie pomiędzy marcem a czerwcem.

Po przeprowadzonych rozmowach komisje parlamentarne wysyłają swoje stanowiska (priorytetowe dla programu legislacyjnego i prac na kolejny rok) w liście swojego przewodniczącego do Konferencji Przewodniczących Komisji Parlamentarnych, która opracowuje dokument zwany „związłym sprawozdaniem”. Konferencja Przewodniczących Komisji Parlamentarnych przystąpiła równocześnie do regularnej wymiany punktów widzenia z panią Wallström, wiceprzewodniczącą Komisji ds. stosunków instytucjonalnych.

We wrześniu Konferencja Przewodniczących Komisji Parlamentarnych przyjmuje zwięzłe sprawozdanie i przedstawia je do zatwierdzenia Konferencji Przewodniczących grup politycznych. Ta ostatnia przeprowadza dyskusję na temat sprawozdania i wysyła je do Komisji Europejskiej jako stanowisko Parlamentu w sprawie programu legislacyjnego i prac na kolejny rok.

Po przyjęciu i przedstawieniu programu legislacyjnego i prac (listopad) na posiedzeniu plenarnym, Parlament przyjmuje uchwałę w sprawie oceny treści tego dokumentu (grudzień), co zamyka procedurę.

Równoległe do tej procedury (przewidzianej w porozumieniu ramowym), Komisja Budżetowa (BUDG) opracowuje raport z własnej inicjatywy na bazie RSP.

Jaki był rezultat debat i jaką przybrał on formę (np. przyjęcie opinii do przedłożenia rządowi)?

W tym roku przyjęcie zwięzłego sprawozdania umożliwiło wyrażenie przez Parlament, bezpośrednio przed Komisją, uwag o „braku ambicji” rocznej strategii politycznej 2007, szczególnie w dziedzinach handlu wewnętrznego i stosunków zewnętrznych. Wezwał on jednocześnie do większego zaangażowania politycznego ze strony Komisji w sprawach konstytucji, uproszczenia czy transpozycji dyrektyw przez państwa członkowskie. Wreszcie przekazał informacje o licznych konkretnych żądaniach ze strony komisji parlamentarnych.

Obecnie (19 października 2006 r.) Komisja Europejska rozważa przyjęcie programu legislacyjnego i prac, który jej przewodniczący zaprezentuje na sesji plenarnej w listopadzie. Wydaje się, że w aktualnie omawianym projekcie Komisja przejmuje wiele wniosków Parlamentu Europejskiego.

Czy parlament uważa dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za korzystną?

Należy przypomnieć, że program legislacyjny i prac Komisji stanowi jej zobowiązanie polityczne wobec Parlamentu Europejskiego. Roczna strategia polityczna jest pierwszym etapem dialogu pomiędzy Parlamentem Europejskim a Komisją na temat tworzenia programu. Dialog

ten został przewidziany w punkcie IV porozumienia ramowego w sprawie stosunków pomiędzy Parlamentem Europejskim a Komisją, zmienionego w 2005 roku.

Parlament Europejski uznaje dyskusję na temat rocznej strategii politycznej za główny element stosunków z Komisją Europejską i za dobrą sposobność wpływania na priorytety polityczne i legislacyjne Komisji, respektując jej prawo inicjatywy. Dlatego też dokłada on wszelkich starań, aby usprawnić^{VIII}

NOTA DOTYCZĄCA NOWEGO SYSTEMU KOMITOLOGII DO SZÓSTEGO RAPORTU PÓLROCZNEGO COSAC

FGM/hob

NOWY SYSTEM „KOMITOLOGII”

1. Po kompleksowych negocjacjach, w dniu 2 czerwca 2006 r. trzy instytucje osiągnęły porozumienie w sprawie pakietu zmian przepisów dotyczących komitologii, zawartych w decyzji Rady 1999/468/WE³⁶ ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji. Zmieniająca powyższą decyzję decyzja Rady 2006/512/WE³⁷ weszła w życie 23 lipca 2006 r., wprowadzając nową „procedurę regulacyjną połączoną z kontrolą” – nowego rodzaju procedurę komitologiczną, dotyczącą określonego rodzaju środka wykonawczego, mającego zastosowanie w przypadku aktów proponowanych zgodnie z procedurą współdecydowania.

Pakiet ten, składający się z nowej decyzji Rady i kilku towarzyszących jej stanowisk, z których jedno zostało przyjęte wspólnie przez trzy instytucje, zaś trzy indywidualnie przez Komisję, jest efektem długiej procedury, która rozpoczęła się cztery lata temu od propozycji Komisji dotyczącej zmiany decyzji Rady w sprawie komitologii z 1999 roku.

2. Nowa procedura regulacyjna połączona z kontrolą składa się z dwóch oddzielnych faz, tzw. fazy wykonawczej, w której Komisja Europejska przedkłada projekty środków przedstawicielom poszczególnych państw w odpowiedniej komisji, oraz tzw. fazy nadzoru, w której projekt jest przedkładany Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Główna cecha fazy nadzoru polega na tym, że odchodząc od istniejących procedur komitologicznych, Parlament Europejski i Rada w zasadzie uzyskują równorzędną pozycję.

Jeśli chodzi o zakres nowej procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą, to ma ona zastosowanie tylko do wprowadzania w życie aktów prawnych przyjętych zgodnie z procedurą współdecydowania (art. 251 Traktatu) i dotyczy przyjmowania środków o **ogólnym zasięgu**, mających na celu zmianę **innych niż istotne elementów** aktu podstawowego, na przykład poprzez usunięcie części tych elementów lub uzupełnienie aktu podstawowego poprzez dodanie nowych, innych niż istotne elementów (tzw. środki „quasi-legislacyjne”). „Istotne elementy” aktu legislacyjnego pozostają w gestii prawodawcy i mogą zostać zmienione wyłącznie w drodze zwykłej procedury legislacyjnej. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, ustawodawca ma dużą swobodę decydowania, co jest elementem istotnym, a co nim nie jest.

^{VIII} W oryginale brak dalszego ciągu – przyp. red. Zeszytów OIDE.

³⁶ Dz.U. L. 184 z 17.7.1999, str. 23.

³⁷ Dz.U. L. 200 z 22.7.2006, str. 11.

Z praktycznego punktu widzenia środkami „quasi-legislacyjnymi” są środki zmieniające inne niż istotne elementy głównego tekstu lub załączników, albo wprowadzające dodatkowe elementy o takim charakterze, tzn. środki określające definicje, dostosowujące akt prawny do wymogów postępu technicznego, ustanawiające minimalne lub maksymalne normy i poziomy lub warunki, kryteria i kategorie.

Gdy tylko powyższe kryteria będą spełnione, nowa procedura będzie obowiązkowa. W związku z tym Komisja Europejska będzie w odpowiednich przypadkach stosować nową procedurę do swoich przyszłych propozycji legislacyjnych. Musi ona również zostać uwzględniona w odniesieniu do aktów prawnych zawisłych przed prawodawcą.

3. W przypadku istniejących aktów prawnych, nowa procedura musi zostać zastosowana do nich w dwóch etapach:
  - po pierwsze, Parlament, Rada i Komisja określiły we wspólnej deklaracji 25 istniejących aktów prawnych, które powinny zostać dostosowane do nowej procedury w pierwszej kolejności;
  - po drugie, Komisja Europejska zobowiązała się również do zbadania wszystkich obowiązujących aktów, przyjętych zgodnie z procedurą współdecydowania, z myślą o zgłoszeniu odpowiednich propozycji legislacyjnych przed końcem 2007 roku.

Ponadto wszystkie rozpatrywane akty prawne będą musiały zostać dostosowane przez oba organy władzy prawodawczej.

4. Na mocy nowej decyzji komitologicznej Parlament Europejski po raz pierwszy ma rzeczywiste prawo kontrolowania i blokowania środków quasi-legislacyjnych na podstawie procedury współdecydowania. Blokowanie ich może być uzasadnione różnymi przyczynami (projekt aktu prawnego wykracza poza uprawnienia wykonawcze przewidziane w akcie podstawowym lub jest niezgodny z celem lub treścią tego instrumentu, albo narusza zasady pomocniczości i proporcjonalności).

Zwiększenie udziału Parlamentu Europejskiego w komitologii nie tylko poprawi przejrzystość, lecz może również przyczynić się do „odchudzenia”, większej zrozumiałości i elastyczności prawodawstwa. Ponadto, jeśli nowa procedura zostanie sprawnie wprowadzona w życie, poprawi to przejrzystość procesu decyzyjnego i wzmocni demokratyczny charakter Unii Europejskiej.

W tym celu Komisja Europejska zobowiązała się do znacznego usprawnienia systemu informacji dotyczących komitologii. W tym zakresie deklaracje Komisji są niezbędnym warunkiem usprawnienia przepływu informacji, szczególnie w dziedzinie prawodawstwa w zakresie usług finansowych. Stwierdzają one również wyraźnie, że nadal funkcjonuje „proces Lamfalussy’ego” w odniesieniu do szczególnych uprawnień informacyjnych w sferze usług finansowych.

Powody reformy

5. Nowa procedura komitologiczna znajduje uzasadnienie w różnych przesłankach, głównie w braku równowagi między obu organami władzy prawodawczej w odniesieniu do aktów wykonawczych związanych z instrumentami podstawowymi przyjętymi w ramach procedury współdecydowania. Udział Parlamentu Europejskiego w procedurze ograniczał się dotychczas do kontroli „legalności” instrumentu wykonawczego (kiedy wykraczał on poza zakres uprawnień wykonawczych przewidzianych w akcie podstawowym), co było niezgodne z jego rolą jako współprawodawcy, podczas gdy Rada mogła zmienić merytoryczną zawartość instrumentu.

W istocie potrzeba sprawowania nadzoru przez organ prawodawczy powstaje głównie wówczas, gdy środki wykonawcze, które mają zostać przyjęte przez Komisję zawierają aspekt prawodawczy, wprowadzając w życie elementy instrumentów podstawowych, niestanowią-

ce ich zasadniczej części lub przyjmując inne, co ma miejsce na przykład wówczas, gdy dyrektywy są dostosowywane do uwarunkowań wynikających z postępu naukowo-technicznego lub gdy wprowadzane są zmiany do ich załączników. W takich przypadkach organ prawodawczy musi mieć możliwość nadzorowania wykonywania przyznaných uprawnień.

Z drugiej strony, należy pamiętać, że Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w art. 202, nie dokonuje rozróżnienia między delegowaniem uprawnień prawodawczych a wykonywaniem uprawnień wykonawczych, i w celu rozwiązania tego problemu Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy przewiduje nowy system delegowania uprawnień, wprowadzając koncepcję „delegowania uprawnień prawodawczych”.

Mając na względzie również fakt, że upłynie jeszcze stosunkowo dużo czasu zanim wejdą w życie przepisy nowego traktatu, zmiana zasad komitologii stała się pilną sprawą w obszarach, w których Parlament Europejski odgrywał rolę współprawodawcy na mocy art. 251. Ponadto właśnie w procedurze współdecydowania stosuje się w pełni tzw. „**metodę wspólnotową**” i dlatego logiczne jest w tym przypadku rozpoczęcie od zmiany rozwiązań w zakresie wykonywania uprawnień wykonawczych.

Stąd też nowa zmiana zasad komitologii ogranicza się do zakresu tej procedury, w oczekiwaniu na nowelizację art. 202. Nowa procedura stanowi dobry przykład rozwijania systemu instytucjonalnego bez zmiany traktatu w celu usprawnienia zarządzania Unią Europejską.

Od starego do nowego systemu komitologii: wyzwanie dla instytucji europejskich

6. Podczas gdy w 2004 roku, ostatnim, za który dostępne są dane, przyjęto 278 aktów legislacyjnych³⁸, w tym 75 w ramach procedury współdecydowania przez Parlament Europejski i Radę oraz 203 przez samą Radę, Komisja Europejska przyjęła 1199 aktów prawnych w ramach uprawnień wykonawczych przyznaných jej przez Radę na mocy art. 202 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. W istocie Komisja wykonuje obecnie uprawnienia wykonawcze przyznane jej zgodnie z procedurami komitologicznymi ustanowionymi w „decyzji komitologicznej” nr 1999/468/WE.

Liczba komitetów komitologii uczestniczących we wprowadzaniu w życie aktów legislacyjnych w roku 2005 wynosiła 250. Zdecydowanie największa liczba komitetów była nadal zaangażowana w obszarach transportu i energii (38), przedsiębiorstw (32), środowiska (32) i rolnictwa (31). Chociaż prawodawca ustanowił nowe komitety w niektórych obszarach polityki o zwiększonej aktywności (np. wymiar sprawiedliwości, wolność i bezpieczeństwo oraz ochrona zdrowia i konsumentów), celem Komisji jest ograniczenie ich liczby do około 250³⁹. Jeśli chodzi o „wydajność” komitetów, kształtowanie się liczby środków wykonawczych przyjętych przez Komisję w latach 2002–2005 ukazuje poniższa tabela.

³⁸ Dane uzyskano ze „Sprawozdania ogólnego z działalności Unii Europejskiej – 2004”.

³⁹ COM(2006) 446 wersja ostateczna.

Liczba środków wykonawczych^{40, 41}

Obszary polityki	2002	2003	2004	2005
Rolnictwo	1455	1413	1279	1481
Ochrona zdrowia i konsumentów	244	392	352	303
Badania	175	60	185	202
Pomoc zewnętrzna (EuropeAid)	167	153	182	124
Spółeczeństwo informacyjne	50	21	34	85
Rozszerzenie	66	90	89	83
Edukacja i kultura	54	47	115	55
Środowisko	601	352	59	55
Przedsiębiorstwa	48	31	40	47
Pomoc humanitarna	36	42	52	50
Inne	181	167	238	169
Razem	3077	2768	2625	2654

Można odnotować niewielki spadek ogólnej liczby środków wykonawczych. Duża liczba środków wykonawczych przyjętych w niektórych obszarach polityki, jak rolnictwo (1481), ochrona zdrowia i konsumentów (303), badania (202), pomoc zewnętrzna (124) i społeczeństwo informacyjne (85), odzwierciedla intensywność prac powierzonych Komisji w tych obszarach w oparciu o procedury komitologiczne.

7. W tym kontekście należy zauważyć, że w przybliżeniu 1000 z około 2600 środków wykonawczych przyjmowanych co roku jest wydawanych na podstawie aktów przyjętych w trybie współdecyzji: od 1999 roku Parlament Europejski uzyskał formalnie prawo do otrzymywania pełnych informacji i może zgłosić, że dany środek wykonawczy wykracza poza zakres przekazanych uprawnień. Jednak Parlament Europejski miał dotychczas duże trudności w wykonywaniu tego „prawa kontroli”. W starym systemie propozycje były przeważnie przekazywane tylko w jednym języku; Parlament Europejski miał tylko jeden miesiąc na zbadanie środków prawnych oraz mógł zgłaszać zastrzeżenia wobec proponowanych środków, powołując się na przekroczenie przez Komisję jej uprawnień wykonawczych. W każdym wypadku Komisja mogła uchylić ten sprzeciw.

Wszystkie wspomniane przeszkody wyjaśniają ograniczony udział Parlamentu Europejskiego w procedurach komitologicznych w ostatnich latach. W istocie Parlament Europejski przyjął tylko sześć rezolucji, w których stawia zarzut przekroczenia przez Komisję uprawnień wykonawczych przy przyjmowaniu określonych środków wykonawczych. Ostatnie dwie rezolucje dotyczyły ochrony środowiska⁴².

⁴⁰ Akty prawne oraz decyzje administracyjne i finansowe.

⁴¹ Zob. „Sprawozdanie Komisji z prac komitetów w roku 2005”.

Nie trzeba dodawać, że sama liczba przyjętych środków wykonawczych nie odzwierciedla politycznego, ekonomicznego czy finansowego znaczenia tej decyzji.

⁴² Ponadto rezolucja przyjęta 6 lipca 2005 r. (B6-0392/2005) spowodowała wniesienie przez Parlament Europejski powództwa przeciwko Komisji do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, z żądaniem anulowania decyzji Komisji 2005/17/WE z dnia 13 października 2005 r. z powodu niedotrzymania przez Komisję warunków określonych w dyrektywie RoHS (w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym) odnośnie do wyłączenia DecaBDE w określonym zastosowaniu z zakazu zawartego w tej dyrektywie. Sprawa toczy się przed Europejskim Trybunałem Sprawiedliwości.

8. W „nowym systemie”, po przyjęciu środka quasi-legislacyjnego przez komitet komitologii, Parlament Europejski lub Rada może go odrzucić (Rada większością kwalifikowaną, Parlament zwykłą większością głosów), wskazując jedynie, że proponowany środek wykracza poza uprawnienia wykonawcze lub jest niezgodny z celem lub treścią aktu podstawowego lub nie respektuje zasad pomocniczości lub proporcjonalności. W przypadku sprzeciwu Komisja nie może przyjąć środka. Komisja może zaproponować komitetowi komitologii nowy środek lub całkowicie nowy akt legislacyjny.

„Nowy” system zmienia również warunki wykonywania przez Parlament prawa do kontroli:

- Parlament ma na to w normalnych przypadkach trzy miesiące, z możliwością przedłużenia do czterech miesięcy,
- bieg terminu wykonania prawa do kontroli rozpoczyna się dopiero po przedstawieniu propozycji we wszystkich językach urzędowych,
- Komisja zobowiązuje się do utworzenia udoskonalonego systemu informowania o wszystkich pracach komitetów.

Zatem Parlament ma po raz pierwszy skuteczne prawo do kontroli ważnej części systemu komitologii i obecnie ma również środki do wykonywania tego prawa.

9. W porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa trzy instytucje podkreśliły istotną rolę, jaką odgrywają w prawodawstwie środki wykonawcze. Nowe postanowienia będą mieć wpływ na opracowywanie projektów aktów prawnych, zaś wspomniane instytucje prawdopodobnie skoncentrują się w większym stopniu na przejrzystym sporządzaniu preambuły i tekstu aktu prawnego w celu wyraźnego odróżnienia tego, co musi zostać uzgodnione w tekście legislacyjnym od tego, co można przeprowadzić w ramach komitologii zgodnie z nową procedurą. Akty prawne mogą stać się bardziej zwarte i zrozumiałe, co przyczyni się do lepszego stanowienia prawa.

Z drugiej strony, wprowadzenie nowego systemu będzie stanowić polityczne wyzwanie dla współpracy międzyinstytucjonalnej oraz wpłynie na stosowane w jej ramach procedury i metody pracy z uwagi na sprawne funkcjonowanie nowej procedury. W nadchodzących miesiącach instytucje będą zwracać szczególną uwagę na propozycje zastosowania nowej procedury do 25 istniejących priorytetowych aktów prawnych, analizowanie propozycji rozpatrywanych przez poszczególne instytucje oraz na ogólny pakiet dostosowawczy, który ma zostać przygotowany do końca 2007 roku wraz z wnioskami zawierającymi propozycje zmian (około 130), w celu zastosowania nowej procedury nie tylko w odniesieniu do przyszłego prawodawstwa, lecz również do całego istniejącego prawodawstwa wspólnotowego.